

Sökaren

Nr 2, 1996 årgång 33
50:- inkl moms

– tidskrift för livsfrågor –

THIU SERENANDER

Helande kristall

Helande kristaller

Kristaller tycks förstärka den naturliga helandeprocessen, som ständigt pågår i kroppen; deras vibrationer går in i människans energifält, menar artikelförfattaren.

Personer som behandlats med kristallhealing berättar om betydelsefulla förändringar i sitt liv, såsom "att nå till botten av sig själv och bli lugn och trygg och stark".

Text: Tiiu Serenander

TRÄDEN, STENARNA OCH HAVET finns där för oss – alltid. De vill påminna oss människobarn om det som vi alla längtar efter – kärlek, harmoni och skönhet. Vi är för all överskådlig framtid förbundna med den mäktiga Naturen. Moder Jord är vårt hem och vår trygghet. Här bygger vi våra hus, här betar vår boskap och här växer vår föda. När vi kommer till en skog, en äng eller en sjö, kan vi tydligt känna hur kroppen kan slappna av och sinnet komma till ro. Människan är beroende av att leva i kontakt med jorden. Naturen har alltid funnits där för oss i vår utveckling genom årtusenden. Moder Jord har ständigt varit den stödjande, stärkande och helande frekvensen för människor, djur och växter. Så är det även idag. Människan är anpassad att leva som en del i naturens kretslopp. Vi mår bra av att vistas i ren natur och

vi blir stärkta av det till både kropp och sinne.

KRISTALLER är en gåva till oss från Moder Jord. De kommer från hennes magiska skattgömma och har bildats djupt i jordens inre under miljontals år. Det märkliga är att trots att de har "vuxit" i det djupast mörker, har de förmågan att ta emot och reflektera det vita ljuset, den högsta form av energi som vi känner till i den fysiska världen.

I vår tid blir många människor att-
raherade av kristaller. Varför, kan man undra. Kanhända blir det så när man tillåter sig att ledas av sin innersta känsla, sin intuition. Vi dras nog instinktivt till det som gör oss gott. Det finns i mitt tycke tre inställningar till kristallenergi: först de som tror att kristaller kan bota allt på en gång. De går iväg för att inhandla den rätta kristallen, den som skall bota deras sjukdom eller lösa alla problem snabbt och enkelt. Detta har de nämligen läst om i någon skrift. Många kan nog bli besvikna. Så brukar det inte gå till, när man vill komma åt den underliggande orsaken till sin sjukdom eller om man önskar förändra sitt liv. Där behövs förutom kristaller också en medverkan av personen själv, ett sinne som är öppet för förändringar samt en del kunskap om hur man kan gå tillväga. Sedan har vi de människor som är totalt skeptiska, de som redan "vet" att kristaller inte kan ha någon som helst inverkan på dem, och de är inte heller intresserade av att lära sig mer i ämnet. Och så har vi slutligen de människor som med nyfikenhet och ett öppet sinne närmar sig kristallerna och låter sin inre känsla leda dem mot en personlig kristallupplevelse. Dessa personer blir oftast mycket positivt överraskade av det som sker.

DEN KLARA KVARTSEN eller bergkristallen, som den också kallas, är den mest omtalade av de tretusen-
sexhundra kända mineral som bildar kristallform. När det talas om kristaller, tänker nog de flesta människor i första hand just på bergkristallen. Det intressanta är att kvartskristallen be-

står av två av jordens vanligaste grundämnen – kisel och syre – vilka tillsammans bildar kiseldioxid. Kisel ingår till mer än 25 procent i jordskorpan och därmed ingår den som en viktig komponent i jordenergin. Även människan innehåller kiseldioxid i anse-
lig mängd, bland annat i nervsystem och blodplasma. Kisel behövs också i så gott som alla människokroppens vävnader, allt från naglar till hjärnan och ögats linser. Kanhända är detta en förklaring till att vi reagerar så positivt på kristaller.

Kvartskristall kan man hitta överallt på vår jord, även i Sverige. Den finaste, klaraste kvalitén hämtas dock från gruvor i Brasilien och Arkansas i USA. Den ofärgade, klara kvartsen är skimrande vacker och en oerhört fascinerande kristall. Den i kristallsammanhang välkände Marcel Vogel har ägnat sig en hel del åt att vetenskapligt undersöka dess energi. Han hade varit dataingenjör och en mycket framstående forskare på IBM under 27 år, innan han på allvar började ägna sig åt kristallforskning. Vid sina laboratorieförsök upptäckte han att kvartskristallen kan påverkas av människans tankeenergi eller av musik. Detta fenomen kan man utnyttja bland annat i terapeutiska sammanhang. Sina upptäckter har han presenterat vid otaliga föreläsningar och workshops för läkare och psykiatriker i USA.

KRISTALLHEALING är ett välkänt begrepp i USA, och en mängd terapeuter arbetar där med kristaller som "verktyg". För åtta år sedan väcktes mitt eget kristallintresse och jag begav mig över dit för att gå i en skola och lära mig healingarbete med kristaller. När min verkande rygg tvingade mig att uppsöka en kiropraktor, blev jag minst sagt förvånad när jag steg in i hans praktik. Stora, vackra kristaller var utplacerade lite varstans inne i rummet där han arbetade. Svaret på frågan, varför det var så, blev: "Därför att mina patienter slappnar av bättre, och själva arbetet påverkas också positivt av kristallernas vibrationer. Effekten av justeringen blir djupare och

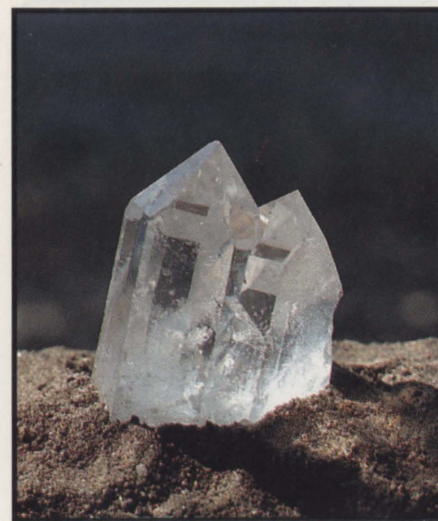

Foto: Tiiu Serenander

mer bestående."

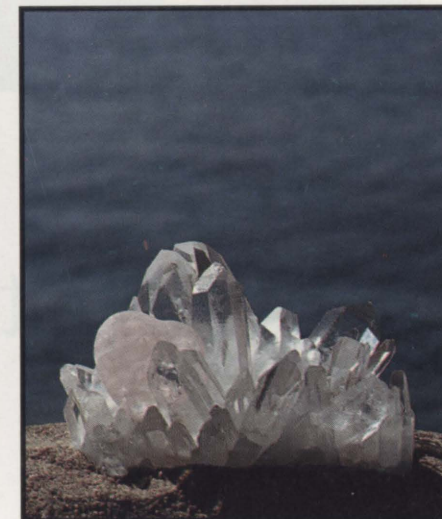
Hos naturfolk världen över har bergkristallen använts av shamaner och helare sedan tidernas begynnelse. Alla har de, ovetande om varandras existens, utvecklat "sitt" sätt att använda kristaller i healingarbete och ceremonier. Kristaller tycks förstärka den naturliga helandeprocessen som ständigt pågår i våra kroppar. De ger vibrationer in i människans energifält och har förmågan att balansera och återställa den normala harmonin i kroppens olika energisystem, där av någon orsak störningar kan ha uppstått. Kroppen tillgodogör sig tydligen just de frekvenser som den för tillfället har behov av. Kristallenergin är en naturvänlig medicin som inte ger några biverkningar. Helande med kristaller är en mycket behaglig och effektiv form av friskvård. Dessutom kan var och en lära sig att med enkla övningar ge sig själv och sina närmaste en stärkande "energidusch" som löser upp stress i kropp och sinne. Man har förstått att stress har en giftliknande inverkan på kroppen. Den försvagar immunförsvaret och kan därigenom indirekt vara orsak till olika sjukdomar.

Redan på 30-talet utvecklade det ryska forskarparet Valentina och Semjon Kirlian en kamera varmed man kunde ta färgbilder av det för ögat osynliga energifält som omger människokroppen. Med hjälp av denna så kallade kirliankamera kan man upptäcka om energifältet är jämnt, helt och av god kvalitet. Om så är fallet, anser man att individen är frisk och i sin fulla kraft. Om en människa däremot är i obalans, trött eller sjuklig, kan detta avläsas som ett svagt och färglöst, i ytterkanten måhända ore-

gelbundet eller "trasigt" energifält. Med hjälp av denna typ av fotografering kan man konstatera att ifall en kristall befinner sig inom kroppens energifält, blir energin väsentligt förstärkt och i många fall "lagas" de brister som visat sig. Man har kunnat konstatera att energifältet kan fördubblas på den person som håller en kristall i sin hand. Liknande resultat har man också kunnat avläsa när den amerikanske terapeuten och kristallforskaren Dael Walker gjorde försök med att ge så kallat kristallvatten till människor och djur. Kristallvatten får man om man lägger en rengjord bergkristall i en tillbringare med dricksvatten och låter det stå minst ett dygn. Dessutom har rosor i ett sådant vatten överlevt fyra gånger så länge som rosor i vanligt vatten.

De flesta människor som först tar upp en kristall, kanske upplever den som en livlös sten, men om man stillar sig och verkligen "lyssnar" till stensens energi, kan man oftast känna en svag vibration. När vi håller en kristall i handen eller placerar den i vårt hem eller på vår arbetsplats, har den fortfarande kvar sin ursprungliga karaktär från jordens inre. Liksom blommor kan kristallerna glädja oss med sin skönhet och sina färger. Men medan blommorna så småningom vissnar bort, finns kristallerna kvar så länge vi vill och behöver dem. Kristaller är helt enkelt ren och oförstörd naturkraft! De är bärare av jordens energi. När vi omger oss med kristaller, är vi i kontakt med naturens helande krafter. Vi kan skydda och stärka oss med deras välgörande energi när nya, kroppsfrämmande ämnen omger oss i en konstgjord miljö.

HIMMEL OCH JORD är i symbolisk betydelse två typer av energi som båda är livsnödvändiga för oss människor. I kristallen förenas de båda på ett märkligt vis och blir som en bro mellan ande och materia. Vi kan också välja att se kristaller som kristalliserat ljus. Kristaller förekommer ju i en mängd olika färgnyanser. Kvartskristallen däremot reflekterar hela regnbågsskalan – den rymmer alltså alla färger inom sig. Människan och kristallen samverkar med att alstra en typ av energi som är helande. När människans energi kommer i kontakt med kristaller, sker något som kan vara svårt att uttrycka i ord men som man påtagligt kan uppleva i sin egen kropp. En del personer, som jag har behandlat, talar om en känsla av att bli "inpluggad till en helande energikälla" eller "att nå till botten av sig själv och bli lugn och trygg och stark" eller "att hitta hem till sig själv". Plötsligt vet man hur det känns att må riktigt bra. Andra åter kan berätta om en jublande, sprudlande lyckokänsla som genomströmmar kroppen. I deras ansikte och ögon kan man tydligt utläsa att något fint och värdefullt har skett. För mig som terapeut ger detta varje gång en enorm glädje och blir mer värt som bevis än alla vetenskapliga analyser. Kristallerna har tydligen en förmåga att hjälpa oss att hitta den ton som helar och ger kraft inom oss själva. Låt oss ta vara på denna fina gåva från Moder Jord!

Tiiu Serenander har utbildat sig till kristallterapeut i Sverige och USA. Hon är medförfattare till boken "Kristallhealing" och håller kurser i Stockholm och på andra platser. Information per telefon 08-663 03 36.

Foto: Molly Jones.

Telepatiska sällskapsdjur

En känd brittisk biolog utforskar det psykiska bandet mellan djur och deras mänskliga sällskap.

Text: Rupert Sheldrake

I min hemstad i mellersta England var en av mina grannar änka och hade katt. Hennes son var sjöman i handelsflottan. En dag berättade hon för mig att hon alltid visste när hennes son skulle komma hem på permission, även om han inte hade talat om för henne när hon kunde vänta honom. Katten gick och satte sig på dörmattan och jamade en eller ett par timmar innan han faktiskt dök upp. "Så jag vet alltid när jag skall sätta på teet åt honom", tillade hon.

Hon var inte den sortens människa som hittade på sådana saker, även om historien kanske hade bätrat på en smula med tiden. Hennes sakliga sätt att acceptera ett till synes övernormalt fenomen fick mig att undra om det faktiskt skedde någonting egendomligt, eller om det bara rörde sig om en illusion, en produkt av vidskepligt och ovetenskapligt önsketänkande.

Jag kom snart på att många djurägare kan berätta liknande saker. När jag hade skrivit några artiklar i ämnet för *Noetic Sciences Bulletin* och för Londontidningen *Sunday Telegraph*, fick jag brev från hundratals människor som påstod att deras djur – och

i synnerhet deras hundar – hade en sådan förmåga. I vissa fall tycktes djuren flera timmar i förväg veta att en familjemedlem som länge varit borta skulle komma tillbaka. I andra, mer prosaiska fall blev djuren upphetsade strax innan deras ägare kom hem från arbetet.

Inom den etablerade vetenskapen finns det ett starkt tabu mot att undersöka någonting som skulle kunna tolkas som övernormalt. Som följd av detta har ingen någonsin tagit på allvar det förbryllande men helt verifierbara fenomenet att sällskapsdjur vet när deras ägare skall komma hem, och berättelserna om det viftas bort som oviktiga anekdoter. Egendomligt nog har sällskapsdjurens kusliga förmågor också försumrats av parapsykologerna. Men jag börjar tro att dessa fall av vad man kan kalla "djurtelepati" kan vara nyckeln till förståelsen av någonting viktigt om djurens och människans natur. I min nya bok *Seven Experiments That Could Change the World* bestämde jag mig därför för att ta en närmare titt på det som vetenskapsmännen hittills har försummat.

När det gäller att förklara djurens "sjätte sinne", skulle många vetenskapsmän förmodligen hålla med djurbeteendeforskaren Roger Mugford, som i *Sunday Telegraph* sade att djuren "har många sinnen, som är annorlunda än människans. De kan uppfatta mycket lågfrekventa ljud och förändringar i jordmagnetismen, så vi bör inte förvåna oss över att de kan uppfatta saker som vi inte märker".

"Jag tror inte att vi behöver uppfinna ett sjätte sinne", slutade han. "De bara kombinerar sina många sinnen effektivare."

Mina preliminära forskningar om djur som vet när deras ägare kommer tillbaka tyder dock på att normala sinnen, ensamma eller kombinerade, inte räcker som förklaring till det som händer. I vissa fall tycks reaktionen vis-

serligen vara en rutinsak eller utlösas av de hemmavarande människornas förväntningar eller oro, och i andra fall beror den faktiskt på välkända ljud, till exempel när familjens bil körs fram utanför huset, men i många fall, till exempel när djuren reagerar minst tio minuter – och ibland flera timmar – innan bilen kommer, eller när folk kommer hem med allmänna transportmedel vid tidpunkter som inte kunnat förutsägas, kan sådana förklaringar uteslutas.

Naturligtvis kommer skeptiker att försöka bortförklara till och med dessa fall. När jag diskuterade sådant bevismaterial med en forskarvän, sade jag att det verkade omöjligt att ett husdjur skulle kunna höra en viss bil många kilometer bort mitt i all den andra trafiken. "Tvärtom", svarade han. "Det visar bara vilken skarp hörsel djur kan ha."

Men billjudsteorin är lätt att pröva. Man kommer bara hem i en annan bil eller på något annat sätt. Om djuren ändå reagerar långt i förväg, kan den teorin uteslutas. Flera personer, inklusive här intill nämnde Peter Edwards, har nu utfört detta experiment med intressanta resultat.

Den mest detaljerade experimentserien utfördes av familjen Smart i Ramsbottom, Lancashire, England. När Pam Smart går ut, lämnar hon sin hund, den femåriga terrierkorsningen Jaytee, hos sina föräldrar Muriel och Bill, som bor i lägenheten bredvid. Herr och fru Smart vet för det mesta inte när deras dotter skall komma hem igen, eftersom hon har oregelbundna arbetstider och ofta hälsar på sina vänner, men på något sätt tycks Jaytee veta när Pam faktiskt börjar hemfärden, och går till fönstret och håller utkik efter henne.

För ett par år sedan började Pam Smart på min begäran föra dagbok över hur dags hon kom hem och hur hennes föräldrar hade lagt märke till

att Jaytee uppträdde. 38 gånger av 44 som hon för till andra städer förutsåg Jaytee hennes hemkomst. I de flesta fallen visade det sig att Jaytee gick till fönstret och började vänta i samma ögonblick som hon satte sig i bilen för att fara hem. När Pam till exempel var på hemväg från Bury, en stad åtta kilometer därifrån – en resa som tar tio minuter – gick Jaytee till fönstret tio minuter innan hon kom till dörren. När hon for med några vänner på en dagsutflykt till Blackpool, dit det tar en och en halv timme, reagerade Jaytee en och en halv timme i förväg. (De flesta av de sex gångerna som Jaytee inte reagerade i förväg på Pams ankomst, var han upphetsad av en bruns-tig tik i en grannlägenhet.)

På min inrådan lämnade Pam sedan huset med cykel, något hon inte hade gjort på åratals tid, och hälsade på hos sin syster mer än en halv mil därifrån. Än en gång gick hunden till fönstret alldeles innan Pam satte sig på cykeln, när hon sade adjö och beredde sig att återvända hem.

Dessa fakta utesluter billjudsteorin och tycks bara medge två möjligheter: antingen uppfångar Jaytee en eller annan signal från Pams föräldrar att hon är på hemväg, eller också uppfattar han det från Pam själv på ett sätt som liknar telepati. För att utesluta möjligheten att Pams föräldrar skulle kunna gissa sig till när Pam är på väg, och undermedvetet överföra sina förväntningar till Jaytee, har Pam kommit hem vid slumpartade tider som valts genom att man singlar slant. Varje gång har Jaytee som vanligt gått till fönstret och väntat på henne när hon inlett hemfärden. Jaytee tycks reagera på Pams avsikter och handlingar, trots att hon är flera kilometer därifrån.

Nyligen kom ett lag från vetenskapsredaktionen på Österrikes statliga TV till Storbritannien för att se om de kunde fånga Jaytees beteende på film. Laget delade upp sig så att en kamera filmade hemma hos Pams föräldrar, medan en annan följde med Pam när hon tillbringade flera timmar i en grannstad. Vid en tidpunkt som beslutades på en slump bad laget som filmade Pam henne att inleda den femton minuter långa hemfärden. För att utesluta möjligheten att Jaytee reagerade på ljudet av Pams bil, for hon hem med taxi. Varken hon, hennes föräldrar eller kamerlaget i föräldrarnas lägenhet visste i förväg när hon skulle komma tillbaka. Videokamerorna hade synkroniserats, och den avgörande delen av experimentet visades på TV med delad skärm, så att man kunde se vad Pam och Jaytee gjorde sida vid sida. Mycket riktigt: fem sekunder efter det att Pam hade rest sig och börjat gå mot taxin, tassade Jaytee fram till fönstret för att vänta på hen-

nes hemkost. Heinz Leger, den österrikiske forskaren som ansvarade för experimentet, sade: "Jag brukar inte tro på telepati. Jag har ingen förklaring över huvud taget."

Hur dramatisk Jaytees förmåga än kan verka, så är han långt ifrån det enda husdjur som har en oförklarlig förbindelse med sin ägare. Nyligen fick jag tolv inbördes oberoende skildringar av katter som reagerar på telefonsignaler bara när den som ringer är någon de är särskilt fästa vid. Dessutom brukar de normalt reagera innan någon har lyft på luren, och de struntar i andra telefonsamtal.

Hustrun till en professor i Wales rapporterade till exempel följande om sin framlidna silverspräckliga katt: "Varje gång min man ringde hem från universitetet eller längre bortifrån brukade katten rusa fram till telefonen och peta på luren. Många gånger lyckades han få av den och jamade uppskattande, så att min man hörde honom tydligt i andra änden. Om någon annan ringde, brydde katten sig inte om det."

Om man antar att dessa redogörelser är trovärdiga – och det tror jag att de är – så är den enda möjliga förklaringen till dessa beteenden att det finns en osynlig, psykisk förbindelse mellan människor och deras djur, genom vilken inflytelser kan förmedlas på långt håll.

Men av vilken natur är ett sådant band? Jag tror att människor kan vara förenade med sina djur – och med varandra – genom det jag kallar ett morfiskt fält. I min hypotes om den morfiska resonansen framkastar jag tanken att osynliga fält styr det sätt på vilket organismer växer, organiserar djurens instinkter och bär upp deras sociala band, och att inflytanden kan färdas inom detta fält, precis som radio- och TV-sändningar färdas inom det elektromagnetiska fältet. Jag behöver knappast påpeka att de morfiska fältens existens är en kontroversiell fråga. Men om de finns, så skulle de osynliga inflytandena från människor till djur och omvänt kunna hjälpa till att förklara dessa kusliga förmågor hos djuren.

Detta slags forskning med husdjur har den stora fördelen att den nästan inte kostar någonting, och den skulle mycket väl kunna utföras av studenter som vetenskapliga projekt. Om ytterligare forskningar bekräftar att det finns nya fält eller inflytanden som vetenskapen för närvarande inte känner till, så har våra djur hjälpt till att ge oss en djupare förståelse av naturen – och av oss själva.

Telefonkatten

David Waite och Godzilla

David Waite är PR-konsult och arbetar från sitt hem i Oxfordshire, England.

"Under sötebrödsdagarna före den ekonomiska nedgången brukade min telefon ringa många gånger varje dag", berättade han för mig. "När jag reste bort flera gånger om året, kom mina föräldrar för att ta hand om huset och katten och bevaka telefonen. Jag brukade ringa hem från Nordafrika, Mellanöstern och Europa för att kolla om någon hade hört av sig."

Det verkar som om katten varje gång jag ringde sprang och satte sig bredvid telefonen när signalerna gick fram och innan någon hann lyfta på luren, men struntade i alla andra samtal som mina föräldrar skötte för min räkning. Och samtalen kom vid slumpartade klockslag."

Hundarnas mottagningskommitté

När Peter Edwards kommer hem till sin gård i Essex, står hans irländska settrar alltid vid grinden och tar emot honom. Hans fru Yvette säger att de ofta går ned till grinden och väntar tio till tjugo minuter innan han kommer, långt innan han lämnar landsvägen och kör in på uppfarten. I mer än tjugo år har hon tagit det beteendet för givet och helt enkelt tänkt: Peter kommer hem, hundarna har gått till grinden.

Men hur vet de att han kommer? Han har oregelbundna arbetstider i London, och Yvette brukar inte veta när hon kan vänta honom, så hundarna uppfångar inte någon förväntan från hennes sida. De använder sig inte av lukten för det spelar ingen roll från vilket håll vinden blåser när de reagerar.

Den enda återstående förklaringen är att hundarna på något sätt hör hans bil på flera kilometers avstånd. I så fall borde hundarna inte veta i förväg, ifall han kommer hem i en obekant bil.

Nyligen gjorde Peter därför ett enkelt prov. Han kom hem från en järnvägsstation i närheten i taxi vid en ovanlig tidpunkt – mitt på eftermiddagen. Hundarna gick ändå till grinden på sitt vanliga förväntansfulla sätt ungefär tio minuter innan han kom.

Fågelmirakel

Majnastaren Sambo brukade tala om för herr och fru Rolfe när deras son skulle komma hem till Herefordshire. "Den fågeln hade nära kontakt med vår äldre son Robert", säger Suzanne Rolfe. "Två eller tre dagar innan han skulle komma hem från skolan, brukade Sambo börja pladdra om 'Robbie'. Vi antog att det berodde på att vi sade hans namn oftare än vanligt."

När Robert hade slutat skolan och börjat arbeta, placerades han i Östafrika. "Ibland talade han om för oss när han skulle få ledigt och komma hem, men för det mesta kom han utan någon förvarning. Men vi visste alltid att han skulle komma, för Sambo började ropa på 'Robbie' några dagar innan han var här."

Den brittiske biologen Rupert Sheldrake är författare till flera böcker, bland annat *A New Science of Life (Mot en ny livsvetenskap, Akademilitteratur 1983)* som presenterar hans idé om den morfiska resonansen. Han var tidigare forskare vid Royal Society och studierektor i biokemi och cellbiologi vid universitetet i Cambridge.

Är ditt husdjur medialt?

Kan Sheldrake ha rätt om husdjurs-telepati?

Skriv gärna till Sökaren om du har egna erfarenheter av övernormal förmåga hos djur!

Vi kan också vidarebefordra brev till dr Sheldrake, men de skall då vara skrivna på engelska.

Har det någon betydelse, annat än som ett kuriosum, om djur har en telepatisk förmåga? Rupert Sheldrake menar att enkla experiment med djur kan påverka vår uppfattning av verkligheten. "Vissa av de mest grundläggande problemen antingen ignoreras, tabuiseras eller placeras längst ned på det vetenskapliga programmet", skriver han i syn nya bok *Seven Experiments That Could Change the World* (utgiven i London av Fourth Estate till priset £ 6.99).

Sheldrake skriver att om experiment kring sådana fenomen som telepati blir framgångsrika, så kan de "öppna förbryllande nya perspektiv. Tillsammans skulle de kunna revolutionera vår förståelse av naturen och oss själva".

Översättning: GUNNAR GÄLLMO.

Livet som glädje och möjlighet

Den livsfilosofiska amerikanska tidskriften *Science of Mind* står för en mycket positiv syn på livet och ett mycket positivt sätt att tänka och leva. Den utkommer nu i sin 68:e årgång och lär att vi lever omgivna av en oändlig Intelligens, vilken är kreativt verksam i våra liv utifrån de övertygelser vi har. Vi kan alltså leda den oändliga Intelligensens kraft i banor som vi önskar.

Genom att överge destruktiva tänkesätt och välja konstruktiva kan vi samverka med den oändliga Intelligensen och leva ett förverkligat och framgångsrikt liv. Affirmationer, det vill säga positiva tankar, som upprepas, hjälper oss att lägga den rätta grunden i vårt tanke- och känsloliv, så att betydelsefulla förändringar kan ske.

Jag inser att jag är ett med alla, lär *Science of Mind*, och jag ser Guds godhet komma till uttryck överallt. Jag är en överflödande rik varelse. Mitt liv är fyllt av allt som jag behöver, och jag kan dela med mig av mina gåvor till andra. I allting förnimmer jag universums rikedom.

Jag är inte ensam. Vad som än händer runt omkring mig, finns inom mig en plats av frid, vilken aldrig berörs av oro och fruktan. Där lyssnar jag efter råd från den i mig inneboende Närvaron.

Som ett uttryck för den universella Anden har vi alla något värdefullt att bidra med till världen, till helheten, förklarar också *Science of Mind*. Och när vi ger av oss själva till livet, blir självförverkligande och välbefinnande följande.

Varje dag är en Guds gåva. Med tacksamhet bör vi älska och bruka denna gåva. Vi är skapade att vara livets mästare och att leva i Ljuset.

Genom fullständig tillit till Gud får vi allt vad vi behöver för att leva ett gott och rikt liv. Och Gud är alltid med oss.

Vi skall inse vår sanna identitet och låta den identiteten, vår gudomlighet, prägla varje stund av livet. Då väljer vi att leva det rika livet.

Vi har fullkomligheten, Kristus-principen, inom oss. Det gäller bara att förverkliga den.

Du är som varelse hel och fulländad och lever i en fulländad värld, förkunnar *Science of Mind*. Ditt är överflödet och det det goda livet, din är kärleken, harmonin och förverkligandet. Du befinner dig fortfarande i din Faders hus och har aldrig blivit utstött ur paradiset. Du är ett barn av universum och äger dess underbara egenskaper.

Orsaken till att du fortfarande spe-

lar illusionsspelet, där du ser dig som ett från Gud helt separat väsen, något litet, obetydligt och kraftlöst i kosmos, snart dömt att dö, är att du tänker utifrån en lägre medvetenhet, egots medvetenhet. Men du kan när som helst inse ditt väsens enhet med den universella Anden. Ja, denna insikt kan du redan ha haft i stunder av meditation, fast du sedan glömt den.

Att inse sin identitet som en del av det Gudomliga är det sanna uppstigandet. Nären människa insett detta, kan hon börja verka som en Kristus, som ett världens ljus.

Utifrån denna insikt kommer kärlek, glädje, livstro, förståelse, styrka, visdom, förlåtande och entusiasm inför livet.

Om du tillfälligt glömmar bort din sanna identitet som Kristus, ställ dig då frågan: Hur tänker Kristus? Hur känner Kristus? Hur gör Kristus? Och lyssna till svaret!

Kristi natur är att han känner total och helt kravlös kärlek – så du kan enligt din Kristusnatur älska allt och alla. Känn kärleken välla fram inom dig! Var kärleken, som är Gud i verksamhet! Handla enligt din Kristusnatur så som Kristus skulle handla, i absolut tro och med kärlek!

Nu är tiden inne att börja ett nytt liv. Se dig som Guds medskapare och medverka till en ny värld, ett ljusets, kärlekens, fridens och förståelsens rike. "Jag är en levande själ och Guds ande bor i mig, som mig. Jag och Fadern är ett, och allt som Fadern har, är mitt."

Källa: *Science of Mind*, december 1995. P.O Box 75127, Los Angeles, CA 90075, USA.

Detta är förvisso i stora stycken en filosofi för glada, goda och friska människor! Intet ont däri, men mycket känns säkert främmande och omöjligt för dem vars liv är en plåga, de värkbrutna, de svårt sjuka, de handikappade, de förvirrade, de svältande, de förföljda, torterade och hotade. Men delar av dessa tankar kan säkert ha en mycket positiv betydelse även för de plågade.

Det rör sig i grunden om en enhetsmystik med rötter i exempelvis Vedanta. Det är en storslagen vision. Din nästa är du själv i annan form. Det som är botten i mig är också botten i dig. Den grundläggande idén är att det i kosmos endast kan finnas en medvetandesubstans, och denna utgör det inre, jaget, i varje levande varelse. Således är människan i sitt inre gudomlig eller, om man så vill, Kristus.

SM

MAGI

Västerlandets egen yoga

Sedan urminnes tider har det i västerlandet funnits en tradition helt likvärdig med de österländska yogasystemen. Den är lika helig, lika fascinerande och lika effektiv för att nå självkännedom, insikt och enhet med det gudomliga.

Dolores Ashcroft-Nowicki är en erkänd och högt aktad expert på denna tradition. I över trettio år har hon stått i den moderna esoterikens främsta led, och många kan vittna om hennes varma och humoristiska sätt att förklara djupa esoteriska sanningar på ett sätt som alla förstår. Hon är klärvo- jant i tredje generationen, ritualmagiker, förmedlare, författare och studierektor för

den idéella esoteriska brevkolan *Servants of the Light*. Nu kommer hon till Stockholm för att berätta om den Västerländska Mysterietraditionen. Missa inte detta tillfälle att träffa denna karismatiska och mycket speciella kvinna!

FÖREDRAG:

(ingen förbokning behövs).

"**Serving the Light**". Måndag 18 mars kl. 19 på PAN, Hälsans Hus, Fjällgatan 23A. Entré 70 kr.

"**The Western Mystery Tradition**". Onsdag 20 mars kl. 19 på Medborgarhuset, T-bana Medborgarplatsen. Entré 70 kr.

"**Occult Training in the Ancient World**". Fredag 22 mars kl. 19. Medborgarhuset. Entré 70 kr.

KURSER:

(bokning och info på tel 08-590 332 98)

"**Peace to the World**". Om hur magi kan användas för att lindra världens bördor och skapa enhet mellan allt skapat. Lör 23 mars kl 10.30–17. Kostnad 320 kr.

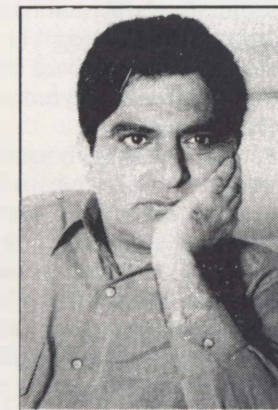
"**The Black Isis**". Om de undergörande svarta madonnabilderna: egentligen bilder av den dolda sidan av den strålande Gudinnan. Sön 24 mars kl 10.30–17. Kostnad 320 kr.

Nu på svenska!

Livets sju andliga lagar av Deepak Chopra

"Den är ett måste för alla som missade Profeten av Kahlil Gibrans."

The New York Times

Deepak Chopra

Den har legat i toppen på The New York Times Business bästsäljande lista under våren och sommaren. Den har också toppat Publishers Weeklys lista under veckor. Den är en av årets absoluta bestsellers i USA och har lästs av över en halv miljon människor.

I *Livets sju andliga lagar* har Deepak Chopra destillerat fram essensen av sin lära till sju enkla men kraftfulla principer som kan användas för att skapa framgång inom livets alla områden.

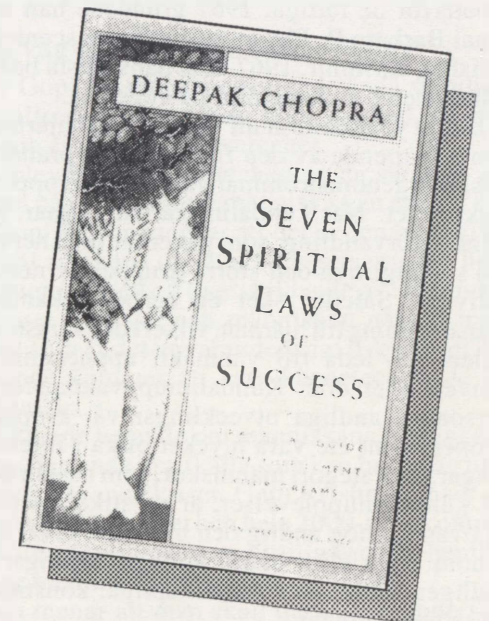
Lagarna bygger på den vediska filosofin – att naturens intelligens är vida överlägsen människans. Se och lär av naturen som utan ansträngning och med lätthet arrangerar tingens ordning i det oändliga.

"Lär dig att vara tyst och stilla, och världen kommer självmant att ge sig till dig för att demaskeras. Den har inget val."

Franz Kafka

Beställ på tel 0250-420 55, telefonbeställning dygnet runt tel 0250-424 40 (telefonsvarare), eller faxa 0250-431 91.

energica förlag, Box 8, 794 21 ORSA

Inbunden, 120 sid. **Pris 159:-**
Utkommer i april

Gopi Krishna och kundalini

Indiern Gopi Krishna är en av de främsta kännarna av kundalinkraften. Han har upplevt dess förbannelse och välsignelse och har skrivit en rad böcker om dess hemligheter.

Text: John Engelbrecht

Gopi Krishna föddes 1903 i Kashmir, Indien. Sedan sitt 17:e år mediterade han dagligen. Vid 34 års ålder hade han några kosmiska upplevelser, ett andligt elddop i samband med kundalinkraftens uppstigande och genombrott i hans medvetande.

Fram till 1950 var han ämbetsman, men valde då att dra sig tillbaka för att bättre kunna ägna sig åt sin egen andliga utveckling. Under några år var han helt sysselsatt med arbete för de fattiga. 1967 grundade han med stöd av dr Sinai Barbara R. Pleyer ett forskningscenter för kundalini i Nishat, Kashmir. 1967 kom hans första bok om hans egna erfarenheter av kundalini på engelska.

Enligt yogaläran är all verksamhet i hjärnan och nervsystemet beroende av den finmateriella pranakraften. Denna livskraft genomströmmar varje cell i kroppen som ett slags elektricitet. När kundalinkraften vaknar, börjar en fullständig förvandling, som påverkar hela nervsystemet, varvid ständigt nya och större grupper av nerver bringas till aktivitet. Således sker en oerhört ökande tillförsel av pranastrålning till hjärnan, vilket i de svåraste okontrollerade fallen kan leda till vanmakt, upphetsning, förlamning, vanvett eller död. Kundaliniuppvaknandet kan allt efter personens andliga utvecklingsnivå, kroppsbeskaffenhet, temperament etc vara mycket olika i intensitet och verkningar. En kategori människor, som nästan är förutbestämd till kundaliniupplevelser, är mystiker, genier, människor på ovanligt hög andlig och moralisk nivå, människor som genom yoga eller andra andliga övningar har renat sig andligen samt stora vetenskapliga, konstnärliga och religiösa begåvningar.

Upplevelsen

1937 satt Gopi Krishna i meditation. Han var van vid att kunna sitta i timmar i lotusställningen utan obehag. Hans tankar var oavbrutet koncentrerade på en strålände lotusblomma. Gradvis blev andningen svagare tills den knappt märktes. Koncentrationen på lotusblomman var i flera minuter så intensiv och fullständig att Gopi Krishna inte längre förnam sin kropp. Han kände sig viktlös. Då hände något som förändrade hans liv totalt.

Han fick plötsligt en märklig förnimmelse vid slutet av ryggraden, på det ställe där kroppen berörde golvet. Det var något så enastående och angenämt att hans uppmärksamhet drogs dit. Men när han flyttade uppmärksamheten till detta märkliga, upphörde det. Han riktade återigen uppmärksamheten mot lotusblomman, och då kom förnimmelsen tillbaka. Denna gång försökte han hålla kvar sin uppmärksamhet på lotusblomman och lyckades med detta under några sekunder, men förnimmelsen steg uppåt och blev så intensiv och var så extraordinär i jämförelse med allting annat han upplevt, att hans medvetande mot hans vilja drogs dit. Och då upphörde förnimmelsen igen.

När Gopi Krishna var totalt försänkt i meditation, återkom den märkliga förnimmelsen. Nu lyckades han hålla fast uppmärksamheten på lotusen, och då steg förnimmelsen återigen uppåt och ökade i intensitet.

"Plötsligt" skriver Gopi Krishna, "med ett dån som från ett vattenfall kände jag en ström av flytande ljus tränga in i min hjärna genom ryggmärgen. Jag var totalt oförberedd på detta och blev helt överrumplad. Men jag återvann genast kontrollen över mig själv, fortsatte att sitta i lotusställningen och höll kvar min uppmärksamhet på samma punkt. Illuminationen blev allt mer lysande, dånet allt kraftigare, jag upplevde att jag gungade och kände att jag gled ut ur min kropp, helt innesluten i en gloria av ljus. Det är omöjligt att beskriva upplevelsen exakt. Jag kände att den punkt av medvetande, som var jag, blev större, omsluten av vågor av ljus. Den blev allt större, spred sig utanför kroppen /.../ Jag var nu bara medvetande utan gränser, utan uppfattning om något kroppsligt bihang, utan intryck från kroppsliga sinnen, innesluten i ett hav av ljus och samtidigt medveten om att varje del av mig var spridd åt alla håll utan några hinder. Jag var inte längre mig själv, eller, för att vara mer exakt, inte längre så som jag kände mig själv, en liten punkt av medvetande instängd i en kropp, utan jag var i stället en väldig sfär av medvetande, där kroppen bara var en liten del, badande i ljus och i ett tillstånd av upprymdhet och lycka, som är omöjligt att beskriva.

Efter en tid, vars längd jag inte kan bedöma, började sfären krympa. Jag kände att jag drogs samman, blev allt mindre, tills jag först blev oklart och sedan mer klart medveten om min kropps gränser, och när jag gled tillbaka till mitt gamla tillstånd, blev jag plötsligt medveten om bullret på gatan, förnam åter armar, ben och huvud, och än en gång kom mitt snäva jag i kontakt med min kropp och dess omgivning." (Ur Gopi Krishna: The biological basis of religion and genius. London 1973, s. 11-13.)

Följder

Den som nu tror att upplevelsen öppnade en rak väg till lyckans rike, tar grundligt miste. De följande dagarna var Gopi Krishna rastlös och utmattad, sömnen vägrade att infinna sig och hans koncentrationsförmåga var dålig.

Vad som blev bestående av upplevelsen var en ständigt frambrytande inre ström av eld i var nerv, sexuell upphetsning, dundrande ljud, en malström av kopparfärgat ljus, en outhärdlig torr och brännande klarhet, som lyste både natt och dag. Till sin egen förfäran förlorade han de mest

elementära känslorna för sin hustru och sina barn.

Gopi Krishna berättar om sin kamp och tortyr. I två månader visade han en otrolig yttre disciplin, men hans styrka försvann för varje dag.

Han försökte att med alla medel komma underfund med vad som hade hänt med honom. All tillgänglig yogalitteratur prisade uppvaknandet av kundalini som den högsta andliga gåvan, och den nöjde sig med att bara antyda de därmed förknippade farorna.

I litteraturen om kundalini nämns tre kanaler som kundalinkraften kan stiga upp genom: den centrala kanalen samt två sidokanaler, nämligen den högra som förknippas med sol, värme och utvidgning, och den vänstra som representerar månen, köld och sammandragning. Om kundalini stiger upp genom en av sidokanalerna, kan den ha en dödlig verkan.

Det föll Gopi Krishna in att kundalini kanske hade stigit upp genom den högra sidans värmekanal. Han koncentrerade därför hela sin återstående medvetandekraft på den vänstra, den kalla, kanalen.

Och då inträffade ett mirakel. Gopi Krishna berättar att han hörde ett ljud som om en nerv slets sönder. Plötsligt löpte en silveråder kors och tvärs genom hans ryggrad precis som de slingrande rörelserna hos en vit orm i snabb flykt, vilket förde en lysande skur av strålände livskraft in i hans hjärna. Därmed blev han räddad. Sömnen återkom, och han blev långsamt bättre.

Gopi Krishna ger en utförlig beskrivning av de följande tolv åren, som trots allt blev svåra, tills han 1950 nådde ett mer stabilt medvetande. Han fick erfara sanningen i det gamla bibelordet att "ingen kan se Gud utan att dö". Ofta kände han som om en glödande ström av smält koppar steg upp genom ryggraden och slog emot hjärnskalen för att så falla ned som i ett gnistrande hav. När han lade huvudet på kudden för att få litet sömn, sprang en stor eldtunga eller ljungeld upp genom ryggmärgen och in i hans huvud, medan en ström av levande ljus bredde ut sig åt alla håll. Om han försökte sluta ögonen, såg han en ofantlig sfär av ljus, som virvlade och rörde sig i böljande strömmar. Hans olycka, kval och ångest ökade ju mer han blev klar över att han inte själv var i stånd att avbryta detta fascinerande och skräckinjagande skådespel.

Från 1937 till 1950 led Gopi Krishna av ständigt återkommande följdverkningar, som han om möjligt stilla uthärdade, medan han inombords grät över sitt olyckliga tillstånd, som han kände var bara en hårsman från vanvetet. Han gjorde sig bittra självanklagelser för att ha trängt in i något andligt utan att ha haft tillräcklig kännedom om de faror som hotade. Han kände sig bokstavligen talat bränd till döds av en förfärlig inre värme. Han kände det som om otaliga rödglödande nålar genomborrade hans kropp. Men när det lyckades honom att med all sin viljekraft koncentrera sig på att leda kundalinkraften upp genom den mellersta kanalen, blev hans huvud och kropp fyllda med ett lycksaligt välbefinnande i stället för den brännande elden.

Tankeprocessen ändrade nu struktur. Det var som om tankarna strålade i silver och guld. Kroppsmedvetandet ökade kolossalt, i det att Gopi Krishna kunde följa sina egna tankars förbindelse med de mest livsviktiga organen. Han kunde följa hur pranaströmmen flöt in i hans hjärta, lever, mage och andra organ. Det var helt tydligt för honom hur den lysande livsströmmen, som steg in i hans hjärna, sände utlöpare in i alla organ för att bringa deras funktioner i harmoni med hans nya medvetande.

Gopi Krishna såg sig förtvivlad om efter hjälp och kunskap. Han provade alla kända källor och auktoriteter i Indien, men fick ingen hjälp. I det stora land, som hade fött vetenskapen om kundalini och vars jord var genomträngd av dess särskilda doft, fann han inte en enda som kunde hjälpa honom.

John Engelbrecht är mag.art. i filosofi vid Köpenhamns Universitet. Han har i flera år undervisat i filosofi, psykologi, religion och kulturhistoria vid högre läroanstalter. Han är en flitigt anlita föredragshållare och har skrivit många artiklar och flera böcker. Särskilt framträdande är fyrbandsverket "Den intuitive tanke" (Borgen) som texten intill är hämtad från.

Kundalini en väg till en högre mänsklighet

Men 1950 blev Gopi Krishnas medvetande ändå stabiliserat och "normaliserat" så att han blev i stånd att mer medvetet utnyttja sin ökade medvetenhet.

Kundaliniupplevelsen är inte tecken på en särskild gudomlig nåd, utan något som varje människa kan erfara, mer eller mindre. Gopi Krishna menar att det är den biologiska evolutionens mål att skapa de rätta betingelserna för hjärnan och nervsystemet så att ett överskridande av tänkandets nuvarande gränser kan ske och människan når ett medvetandetillstånd som är det nuvarande långt överlägset. Ett högre medvetande kommer att vara kännetecknande för framtidens människa.

Ett mer omfattande vetande om människans möjligheter kommer att vara den enda kraftkälla som kan bana väg ut ur världssamfundets växande kriser. Gopi Krishna känner sig säker på att slutet av 1900-talet och hela 2000-talet kommer att avslöja mäktiga naturlagar som hittills varit en hemlighet och som har med kundalinkraften att göra.

Gopi Krishna menar att man skall närma sig undersökningen av kundalini med den rätta moraliska attityden och inte med en fräck erövringsinställning, som om man skulle betvinga en naturlag. Man bör närma sig detta mysterium med ödmjukhet och i fullständig hängivenhet för Guds vilja, ja med samma sinnesinställning som när man närmar sig den brännande solen. Gopi Krishna föreslår att man lär sig se Gud i allt och alla och identifierar sig med allt, dvs älskar allt. Kärleken är det största skyddet.

Övers fr danskan: SM

De främmande varelserna tycks vilja korsa sin ras med vår.

John E. Macks undersökningar av människor som tror att de kidnappats av främmande varelser

Det finns människor som minns att de bortförts till främmande rymdfarkoster. Rör det sig om äkta eller falska minnen? Den frågan har några forskare intresserat sig för, bland dem John E. Mack vid Harvard-universitetet.

Text: SM

En forskare med kurage

John E. Mack är professor i psykiatri vid Harvarduniversitetet i Boston, USA. Detta universitet är USAs förnämsta; inget universitet i hela världen har lika många nobelpristagare som Harvard. Mack har också tidigare erhållit Pulitzerpriset, vilket är den finaste amerikanska utmärkelsen till författare. Han får således inte räknas till småpotatisen i den vetenskapliga och kulturella världen, utan är en man med imponerande meriter, ehuru känd för att gärna gå sina egna vägar.

I sin bok "Abduction" (1994, Ballantine Books, New York, 1995, 464 sidor) berättar Mack utförligt om sina undersökningar av några människors "minnen" av att ha bortförts av främmande varelser och tagits ombord på rymdfarkoster.

Visst är Mack något av en akademisk fritänkare, och det kan vara värdefullt att sådana finns, men har han ändå inte gett sig för långt ut i vetenskapens gränsmarker nu, när han börjat undersöka så kallade ombordtagningsfall och dessutom gör bedömningen att det tycks röra sig om verkliga händelser, som människor minns? Vid Harvard bildades en undersökningsgrupp, som skulle bedöma om Macks arbete stred mot vad man hade rätt att fordra av en professor i psykiatri vid landets finaste universitet. Resultatet av undersökningen blev att Mack inte klandrades.

Utan tvekan är professor Mack en självständig och modig man, som vågat beträda stigar som är helt främmande för akademiker i allmänhet.

Inspirerad av Budd Hopkins

Det var 1990 som John E. Mack blev intresserad av rapporter från människor om att de förts bort av *aliens*, främmande varelser. Det skedde genom konstnären Budd Hopkins, som då hade arbetat med "bortförda" i mer än ett decennium. Hopkins har skrivit boken "Intruders" (1987, svensk översättning med titeln "Inkräktarna", Forum 1990). Mack slogs av alla likheterna mellan rapporter från olika människor som upplevt att de blivit kidnappade av icke-mänskliga varelser – det var fråga om detaljer som aldrig framkommit i massmedia, exempelvis hur det såg ut inne i rymdfarkosterna. Detta bidrog till att göra honom intresserad, liksom att många av upplevarna trädde fram motvilligt, rädda att bli förlöjligade, illa berörda av vad de varit med om och utan säker förklaring till sina upplevelser. Dessutom verkade ingen av upplevarna ha någon psykisk störning som kunde förklara alltsammans.

Macks väsentliga undersökningsmetod är hypnos, som ger ett tillstånd av extrem avslappning. Han har hypnotiserat 49 personer som haft mer eller mindre diffusa minnen av att de förts bort av främmande varelser. Avsikten med hypnosen har varit att ta fram dolda minnen i medvetandets ljus. Och han har fått dessa personer att berätta utförligt om upplevelser ombord på rymdfarkoster.

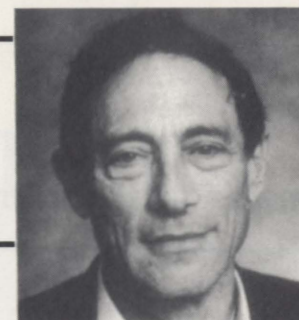
Hypnoseexperter har förklarat att man med hypnos inte får fram säkra informationer, utan att mycket som sägs i detta tillstånd av förändrat medvetande kan vara fantasier. Ändå har Mack hållit sig till denna metod. Men man skall komma ihåg att upplevarna också har vissa minnen helt oberoende av hypnossessionerna.

De som upplevt ombordtagning på främmande luftfarkoster kommer från alla skikt i samhället. Bland dem som Mack har undersökt finns en nattklubbsreceptionist, en fångvaktare, en akupunktör, en socialarbetare samt psykologer, musiker, sekreterare, affärsmän, studenter och författare. Men "enkelt folk" kan ha lättare att träda fram, eftersom de inte har samma rädsla för förlöjligande, förlorad position i samhället eller försämrade affärer som personer i "högre" samhällsställning kan ha.

Upplevelser ända från barndomen

Ett drag i dessa minnen av bortföranden är enligt Mack att upplevelserna i allmänhet har börjat redan i den tidiga

John E. Mack. Foto: Karin Rosenthal.

barndomen och sedan fortsatt. Upplevarna har senare i livet kommit ihåg fragment av händelserna och ibland genom hypnos kunnat berätta detaljerat om dem.

En nittonårig man har berättat, utan hypnos, att han fyra år gammal plockades upp från en skogsglänta av främmande grå varelser och fördes till ett rymdskepp. Inne i farkosten var han oförmögen att röra sig, tvingades ligga ned, och ett hudprov togs med ett cylindriskt instrument.

Ibland har upplevarna före hypnosen minnen av en "närvaro", av "små varelser" eller av ett intensivt ljus i sovrummet, när de var barn, och ibland minns de att de svävade ut ur huset, såg ett UFO på nära håll och hade livliga drömmar av att föras till ett egendomligt rum, där undersökningar gjordes med instrument som fördes in i kroppen. En tidsförlust på en timme eller mer förekommer, varunder föräldrarna inte kunnat finna barnet.

Ibland upplever barnen de främmande varelserna som beskyddare, men de kan också känna stor rädsla, när de tas ifrån sina föräldrar och är i händerna på främlingarna, som utsätter dem för plågsam behandling.

När barn vill berätta för sina föräldrar vad de kommer ihåg, brukar föräldrarna förklara att de bara haft en dröm. Det leder till att barnen beslutar sig för att inte mer berätta för andra om sina upplevelser.

Händelser i en annan verklighet?

De bortförda berättar ofta att de främmande varelserna sagt åt dem att de skall glömma vad de varit med om, eftersom detta är bäst för dem. När de sedan utforskar sina upplevelser med hjälp av hypnos, kan de känna att de visar olydnad mot de främmande varelserna med vilka de ofta känner sig på en djup nivå förbundna. Dock har ingen som samarbetat med Mack blivit skadad på något sätt, meddelar han.

Ibland känner upplevarna att händelserna inte sker i vårt universum av tid och rum utan i en annan verklighet bortom den slöja som omger vårt vara.

Upplevelser av bortförande börjar i regel i hemmet om natten eller under bilkörning, ibland i samband med en känsla av en egendomlig "närvaro". Händelserna är dock inte som drömmar, utan upplevaren tycker att han är fullt medveten hela tiden, ja den egendomliga verkligheten förefaller mer verklig än den normala, trots att upplevaren ibland "flyter" ut genom en vägg eller ett fönster.

Finns det utomstående vittnen till bortföranden? Ja, men det tycks vara mycket sällsynt, svarar Mack. Mannen/hustrun brukar sova djupt under makans/makens upplevelse. Men Mack nämner ett fall, som "dokumenterats" av Budd Hopkins, där en kvinna från en bro såg en person tas av främmande varelser och föras bort från en lägenhet till en väntande rymdfarkost. Detta stämde med vad den bortförda kvinnan själv berättade. Det finns också fall då bortförda tycks ha varit försvunna under den tid upplevaren ägde rum.

Små grå varelser

De varelser som upplevarna berättar om, har olika skepnad, men vanligast är små grå varelser, ungefär en meter långa. De minsta av dessa är insektslika och robotaktiga. De som tycks vara ledare är något större.

De små grå har stort päronformat huvud, långa armar,

Det är kort sagt min uppfattning efter många hundra timmars arbete med människor, som upplevt att de kidnappats av främmande varelser, att vi här har att göra med ett djupt mysterium som kan få väldiga följder för människan i nutiden. För jag har ännu inte funnit grund för någon annan slutsats än att vad upplevarna berättar verkligen har hänt dem.

/.../

Tolkningarna och slutsatserna i denna bok är hypoteser, avsedda att inbjuda andra att förena sig med mig i utforskningen av detta viktiga mysterium.

John E. Mack

tunn kropp och tunna ben. De saknar hår och öron, näsan utgörs av två hål och munnen av en tunn skåra, som sällan öppnas. De har stora svarta sneda ögon utan ögonvita och pupiller. Dessa ögon har en hypnotisk makt, och många av upplevarna har därför undvikit att se in i dem.

Hybridexperiment

Upplevaren brukar tvingas att naken eller endast iklädd en skjorta lägga sig på ett bord. Varelserna tar prov på hud och hår; med instrument penetreras olika delar av kroppen, såsom näsan, ögonen och öronen. Omfattande kirurgliknande ingrepp i huvudet har rapporterats. Vanligast är ingrepp i fortplantningsorganen. Från män tas sperma och från kvinnor tas eller befruktas ägg. Kvinnliga upplevare berättar att de befruktats av de främmande varelserna och sedan fått ett foster avlägsnat (men ingen sådan händelse som följd av bortförande har dokumenterats av läkare, meddelar Mack). De har sett hur fostret placerats i en behållare. En del upplevare har sett hybridbarn, tonåringar eller vuxna, som de fått veta eller intuitivt känt är deras egna barn.

Tydligt vill, om man får tro dessa berättelser, de främmande varelserna av någon anledning korsa sin ras med vår.

Några ufoforskare tror att de främmande varelserna förbereder ett övertagande av jorden, kanske sedan deras egen planet blivit obeboelig efter någon katastrof.

Varelserna ger också upplevarna informationer om jordens framtida öde, dels telepatiskt, dels genom stora televisionsliknande skärmar. Det berättas att utomjordingarna visat framtidsscener av jorden som förstörts genom en atomkatastrof, av stora områden och vatten som gjorts livlösa genom naturförstörelse samt jordbävningar, stormar och översvämningar. Upplevare har fått veta att en del människor kommer att förgås, medan andra kommer att räddas av utomjordingarna.

Varför tar inte främlingarna öppet kontakt med oss? En del upplevare rapporterar att de främmande säger att vi människor inte är redo att erkänna deras existens och att vi skulle uppfatta dem som fiender, eftersom de är så annorlunda att vi inte kan förstå dem.

Mack skriver att upplevelsen att bli bortförd av främmande varelser djupt påverkar upplevaren. Upplevelserna är traumatiska och oroande, men de kan också leda till positiva personliga förändringar och andlig utveckling.

Man kan inte utesluta att ombordtagningar förekommer.

Fallet Ed

John Mack berättar om några fall, som han undersökt. Ett av dessa rör "Ed", en tekniker. 1989 började Ed spontant erinra sig en upplevelse från 1961, när han var i tonåren. Undan för undan mindes han allt mer. Ed berättade att han och en kamrat hade varit ute i naturen och troligen sovit. Han mindes att han befann sig inne i en farkost, där han var naken inne i ett litet rum. Han menar att detta verkligen hände. Det var ingen dröm.

Tillsammans med Ed i farkosten var en liten smärt kvinnlig varelse med långt blont hår. Hon hade liten mun och näsa, stora mörka ögon och ett trekantigt huvud med stor panna. Varelsen tycktes känna Eds tankar utan att han behövde säga något.

De hade samlag – eftersom Ed kände en fysisk lust till henne – och därefter började varelsen förklara saker för Ed. Hon varnade för den destruktiva väg som mänskligheten slagit in på, med våld och ekologisk förstörelse av planeten. Hon förklarade universums lagar och sa att mänskligheten måste följa dem, och för den skull behövs en sinnesändring hos människorna. – Sådana budskap är vanliga i upplevelser av kontakt med utomjordingar.

Under hypnos yppades sedan många detaljer från Eds ombordtagning på rymdfarkosten, och Mack har intrycket att det som kom fram under hypnos är mer tillförlitligt än de medvetna minnena av händelsen, vilka tycks ha färgats av Eds önskningar och självkänsla. Ed mindes hur han svävade bort mot rymdfarkosten. Samtidigt kände han sig avslappad, ja till och med lycklig. Inne i farkosten var det ett blå-silveraktigt ljus. Flera små varelser fanns omkring honom; en av dem, som föreföll vara kvinnlig och hade stora svarta ögon utan pupiller, tycktes vara ledaren. Hon såg på Ed med ögon, som utstrålade en kärleksfull sexualitet och överförde till honom telepatiskt att hon hade full kontroll över situationen, att allt var okey och att han inte skulle kämpa emot. Hon förklarade att de behövde hans sperma för att skapa särskilda barn och för det arbete de gjorde för att hjälpa människorna. De tog vara på hans sperma i en behållare.

Efter detta följde en undervisning om vilken dårdäktig och farlig väg människan beträtt.

Vad kan man tro?

Är nu ombordtagningar på främmande rymdfarkoster något verkligt eller bara omedvetna fantasiskapelser? Finns bevis? Kan man genom hypnos verkligen få fram äkta minnen? Mack understryker att det fordras mer forskning innan dessa och andra frågor kan besvaras. Kanske, reflekterar han, har dessa upplevelser inte sin grund i den fysiska verklighet som är vår, fastän de griper in i och manifesterar sig i den på olika sätt.

Finns bevis för att upplevelserna varit verkliga? Ja, ibland finns det implantat i kroppen på upplevaren eller små märken på kroppen – så sägs det – och även aborterade foster har rapporterats.

I några fall tycks upplevelsorna, som nämnt, faktiskt vara borta vid tiden för upplevelsen, men i andra fall förefaller det snarare röra sig om ett slags ut ur kroppen-upplevelser och inte om bortföranden i en bokstavlig mening. Kanske har dessa händelser åtminstone delvis ägt rum i en annan

verklighet – det kan finnas parallella universa eller andra dimensioner av verkligheten, spekulerar Mack.

Mack tillbakavisar kritiken mot honom att han kanske påverkar de hypnotiserade att berätta om ombordtagningar. Kolleger, som sett honom i arbete, intygar att han inte leder de hypnotiserade.

Men (mina reflexioner:) så enkelt är inte problemet. Även om Mack inte leder med sina ord, är det ändå fullt tänkbart att de hypnotiserade uppsnappar tankar och mentala bilder hos Mack och reagerar på dem. Vilket inflytande har hypnotisörens dolda förväntningar och tankebilder?

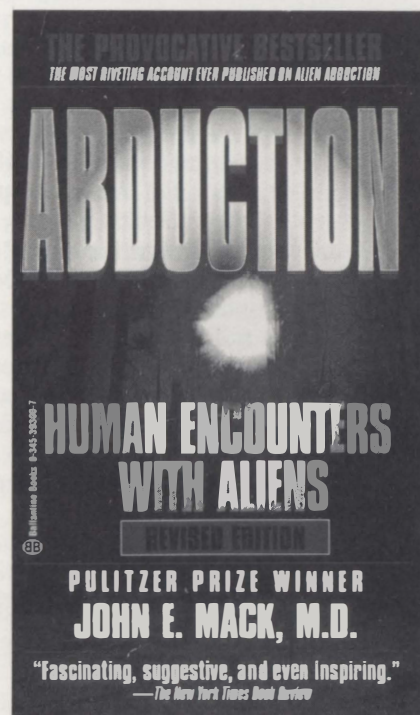
Nu är det så att undersökningar gjorts som visar att man kan få praktiskt taget vem som helst att under hypnos berätta om kontakt med utomjordingar! Den kunskapen borde mana forskare till försiktighet med hypnos som en metod att få fram dolda minnen.

Man kan nog inte utesluta att ombordtagningar på främmande rymdskepp faktiskt är en realitet. Men säkert är det inte. Förklaringen kan vara en annan. En gång i tiden fanns det kvinnor som var övertygade om att de varit samman med djävulen – och det hade de nog inte.

Det kan och bör skrivas mycket mer om John Macks ytterst intressanta bok. Jag återkommer i ämnet – om inte förr så när boken senare i år utkommer i en svensk översättning.

Jag delar Macks uppfattning att rapporter om ombordtagningar på främmande rymdfarkoster är ett viktigt nutidsfenomen, som grundligt bör undersökas.

*) Det engelska ordet experiencer har här översatts med upplevare. SM

KÄRLEK I HANDLING

STORSEMINARIUM

27 - 28 april kl.10.00-17.00

Låt oss tillsammans öppna våra hjärtan och finna vägar för att översätta kärlek i handling. Det finns inget utrymme för maktlöshet, världen väntar på medkännande individer som vill ta ansvar. Oändligt många arbetar idag för en värld där människor oavsett hudfärg, kön, religion eller bakgrund kan leva i harmoni med varandra och moder jord. Under denna helg, som också avslutar våra fem första år, sjunger och mediterar vi liksom lyssnar på spännande tankar kring temat: kärlek i handling.

Välkommen till ett gränslöst seminarium!

Medverkande

Kay Pollak, Ma Oftedahl, Marie Bergman, Monica Sperens, Olof Buckard, Louise Frostegren, Gunilla Haglund, Tomas Frankell, Annika Langlé, Thomas Jönsson, Marie Lindmark, Hans Ljungqvist, Doris Ankarberg, Marianne Lidfors, Anna Bornstein, John-Bertil Lundén, Eva Callmin, Lena Kristina Tuulse, Nina Falkenberg, Percival, Jan Backelin, Göran Wiklund, Ami Hedberg, Lars Eric Berenett, Stefan Demert, Annika Minnberg och Jana La Lanne

Kostnad: 500 kr (ev.vinst kommer att gå till stiftelsen Deva Gården)

Lokal: Brygghuset, Norrtullsgatan

Deva Gården

Ett ekologiskt och andligt framtidsprojekt.

Våren 1995 startar stiftelsen Deva Gården, som har som mål att inom en treårsperiod samla in medel till en ekologiskt driven retreatgård i Mel-lansverige. Vi vill bygga en plats där människor kan bo längre eller kortare tid och uppleva gemenskap med andra människor och Moder Jord. Om du vill stödja Stiftelsen arbete eller vara praktiskt involverad är du välkommen att kontakta oss. Donationer till stiftelsen tas tacksamt emot på pg 605 81 37 - 8

Informationsmöte
29/4 kl.19.00 på Deva Center.
Fri Entré.

Yogavecka med meditation

30 juni-6 juli

Tomas Frankell & Ami Hedberg

I yogan finner vi kraftfulla och spännande tekniker som vitaliserar oss till kropp och själ. Under denna vecka gör vi yoga, mediterar och ser till att ha roligt tillsammans. Vi äter enkel men god vegetarisk kost som förstärker effekten av yogan.

Plats: Lertorpet, Värmland
Kostnad: 3500 kr inkl.kost, logi och kursavgift

Workshop

Barbara Findeisen

12-14 april

Past lives, present time & spiritual transformation

Alltmer information pekar på att viktiga "grundmönster" i vår personlighet kan ha sin grund i tidigare liv. Barbara som i många år forskat i ämnet ger en upplevelseinriktad helg där vi utforskar våra egna orsaker till begränsande livsattityder. (Eng)

Kostnad: 1100 kr.

För mer information om Barbaras övriga program kontakta oss på Deva Center.

Privata konsultationer
kontakta Anita Murkes
tel.08/640 98 13

Anmälan: Deva Center, Dalag. 30, 113 24 Stockholm, tel. 08/32 66 20, fax 08/30 16 41, pg 91 04 80-3

En magisk världsbild

De överkloke kan uttala sig nedsättande om en magisk världsbild och beteckna den som vidskepelse. De tror blind på en ateistisk-materialistisk verklighetsbild, vilken har sin grund i vår tids gudlösa naturvetenskap, som idag borde vara förlegad och förbrukad. Det finns andra och rimligare världsbilder.

Text: Dénis Lindbohm

En magisk krets

Hela vår tillvaro, detta fyrdimensionella universum, är som en tunn hinna ovanpå en bottenlöst djup ocean. Vårt universums lagar gäller inom dess dimensioner. Det vi kallar "naturlagar" är det naturliga beteendet hos materia och energi i detta fyrdimensionella ytskikt. Men det finns fler dimensioner. Huruvida de är kan vi inte fatta, eftersom vi bara kan tänka fyrdimensionellt.

Magin har andra egenskaper än vårt universums energier. Den betar sig på ett sätt som står i strid mot våra naturlagar. Vårt universum kan sägas ha en "ytspänning", vilken förhindrar att dess naturlagar störs av krafterna i andra dimensioner.

När vi åstadkommer en magisk krets, sänks ytspänningen och den magiska kraften strömmar in i vårt universum, väller upp i vår yta ur oceanen inunder. Om en enda deltagare i den magiska kretsen är negativt inställd, så kommer sig detta av att vederbörande "håller fast" vid den normala tillvaron och därmed säkrar dess ytspänning.

I en magisk krets ingår alla de som är berörda av den magiska handlingen; de är dess komponenter. Mellan dem strömmar den magiska kraften, till och från, och förstärkes kontinuerligt för

att nå den potential då den önskade effekten erhålles.

Ett spänningsfält byggs upp. Och det är av ytterligt stor betydelse att kraften hålles kvar inom kretsen, inte tillåtes att läcka ut till andra, eftersom effekten då blir en annan än den avsedda.

Med ett litet lån från elektroniken skulle man kunna säga att denna sorts magi fordrar att kretskortet bara innehåller de komponenter som hör dit och är noga isolerat. Detta är ett grundvillkor inom magin. Varje komponent inom kretsen måste fungera på rätt sätt om effekten skall bli den önskade. Varje person som är integrerad i den magiska handlingen måste följa de regler som meddelats.

Deltagarna i en magisk krets måste ha en positiv inställning till det som göres. Om någon av dem är negativt inställd, åstadkommer detta en störning, rentav en blockering. Man kan säga att när samtliga komponenter har en positiv inställning till ritualet, så flyter strömmen ohindrad genom kretsen. Om några av deltagarna har en negativ attityd, så bromsar denne strömmen, trögar till flödet, och det kan rentav bli så att denne ende absorberar kraften och gör ett läckage utåt från kretsen.

Inom magin brukar man ett system av symboler. Det är genom dem som magin verkar. Den stora Makten, som skapat universum, använder också symboler.

Den stora Makten

Helheten går alltid före sina delar i tiden. Eller: Innan något blir till finns ett syfte, det finns en avsikt före i tiden, alltså en målmedveten planering.

Livets oerhört rikt nyanserade och varierade helhet på denna planet är inte resultatet av en mängd slumpartade processer. Helheten fanns först, i betydelsen att en medveten avsikt och helhetsplanering existerade innan livsformerna frambringades att passa samman till ett harmoniskt fungerande komplex.

Varje detalj inom helheten har betydelse. Vartenda föremål och varenda funktion har logisk samhörighet

med allt det övriga. Vår värld är inte slumpartad; den är som den är, eftersom det varit avsikten.

När vi talar, finns meningen innan den uttryckes i språkets kod. Meningen finns först, avsikten, syftet. Meningen fanns innan liv uppstod på jorden, och meningen kom till uttryck i en kod, den bortom all diskussion yppersta och mest grundläggande av alla livets koder, åstadkommen med mening och avsikt av Makternas Makt. Avsikten var att skapa livsformer, och denna avsikt fanns innan liv bildats på jorden. Symbolen för liv fanns före livet – alltså den genetiska koden, den som gör att de levande varelserna är som de är. Den komplexa spiralstruktur som har beteckningen desoribonukleinsyra: DNA-molekylen.

Trots sin enorma komplexitet har DNA-molekylen bara tre ingredienser: enkla sockerarter av en typ som kallas desoxyribos samt fosfatenheter och kväveföreningar. Sistnämnda är av fyra sorter: adenin, tymin, cytosin och guanin.

Fosfaten och sockren bildar själva spiralstrukturen, medan de fyra kväveföreningarna (baserna) bildar trappstegen. Varje trappsteg utgöres av två hopkopplade baser. Dessa kan bara kopplas på så sätt att adenin fogas till tymin och guanin till cytosin, men på en sträcka av bara femton "trappsteg" kan man få över en miljard olika kombinationer.

Dessa DNA-molekyler utgör koder för livsformerna. De kan sägas vara bygginstruktioner. Olika kombinationer av baserna innebär olika instruktioner. Denna otroligt komplicerade molekyls mening fanns före molekylens. Livsformerna kan inte ha uppstått före den och molekylens skulle ha varit meningslös om den bildats innan det fanns levande celler. Avsikten fanns före.

Livets mening fanns innan livsformerna fanns.

Alla smådetaljer i den oöverskådligt rikt nyanserade och varierade livshelhet som nu finns på vår planet hör samman på ett allt igenom meningsfullt vis, alltsedan den första avsikten med liv bildade livets grundkod.

DNA:s symbolvärld har inte fram-

kommit slumpartat, utan har meningsfullt samband med Livets helhet.

Avsikten att allt det som nu existerar på jorden skulle bli till fanns före alltsammans. Det är viktigt att man inser denna sanning. En avsikt kan inte finnas i sig själv. Att det finns en avsikt är detsamma som att det finns ett viljemässigt syfte, och ett viljemässigt syfte kan bara finnas om det finns ett medvetande, som har vilja och därigenom kan projektera syften och meningsfulla avsikter.

De som tror att den ofattbart komplexa DNA-molekylen har bildats slumpartat är mycket naiva. Den är en fysisk produkt av en medveten planering på icke-fysisk nivå.

DNA-molekylen är Livets Kod och symbol för liv. Som fallet är med många symboler har den ingen likhet med det som den symboliserar: livets oerhört rikt nyanserade former.

DNA-molekylen innehåller dessutom laddning, en laddning som oupphörligt åstadkommer kraftströmning. Om så inte hade varit fallet, skulle molekylens inte ha varit annat än död materia. Den har ofta sagts vara "ritning och bygginstruktion", men ritningar och bygginstruktioner är bara döda former, tills någon använder dem. DNA-molekylen innehåller kraftladdning som åstadkommer produktion, en kraft som är av samma art som den som konstruerade molekylens, en levande och medveten kraft.

Jämför med ett kretskort! Det kan innehålla en avsevärd mängd komponenter, men om kretskortet inte genomströmmas av energi, är det bara en anhopning av död materia.

Bakom allting (och före allting) finns ett medvetet kraftfält vars spänning viljemässigt och med meningsfull avsikt kombinerar ihop de substanser som åstadkommer miraklet liv. Koden är DNA-molekylen, en symbol med symbolmakt.

Det medvetna kraftfältet är vad jag här kallar Makternas Makt, en mångfaldig helhet, en enhetlig mångfald. Men rent fysiskt sett är den överklig, i betydelsen immateriell. Den kan sägas vara som en symbol som inte avbildats, inte uttalats, inte tänkts. Att ge den namn är meningslöst.

Det Tao som kan nämnas är icke det eviga Tao.

Du, som just nu läser denna text, är själv en mycket ringa del av Den Stora Makten, du är en delportion Makt inom Makternas Makt. Du är som en droppe i förhållande till det stora havet, men havet och du är i grunden samma. Du är en medveten och jagupplevande mikrokosm inom det kosmiska, nå-

gonting som vi inte kan ge något namn.

Skilnaden mellan dig och den helhet i vilken du ingår är bara en storlekskillnad, en storleksskillnad inte bara kvantitativt utan även när det gäller vetande och förmåga, men du är fångad i din kropp, i detta fyrdimensionella universum. Man kan säga att det som är ditt verkliga Jag är fångat i ett fysiskt skal, som flyter på det stora havets yta, flyter på dess ytspänning. Havet har en oerhört stor kraft, men den kraft som finns i din lilla droppe är ringa. Om ditt inspärrade Jag kan sippra ut en del av sig och få förbindelse med havet, rakt igenom dess ytspänning, så har du havets väldiga kraft till förfogande. Att få förbindelse med sitt ursprung för att kunna förfoga över en del av dess kraft och makt är magins grundval.

Makternas Makt använder sig av symboler i sitt skapande. DNA-molekylen är en symbol genom vilken Maktens vilja flödar kraft. Därigenom alstras livsformernas mångfald.

Den stora Makten sipprar in en ringa mängd av sig själv i de former den åstadkommer. Det medvetna Jag som författat den text du nu läser, är alltså en miniatyr av samma Makt som skapat livsformerna, och det medvetna Jag som läser denna text, är en annan miniatyr av samma Makt. Du och jag är miniatyrmedvetanden ur ett och samma Medvetande, den stora Maktens medvetande.

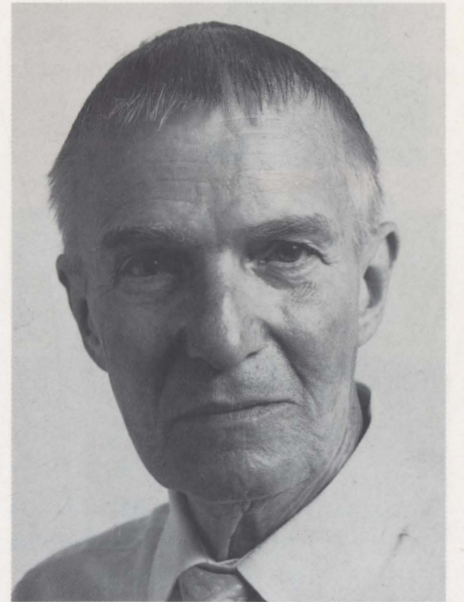
Magi genom symboler

När den stora makten skapar, använder den symboler för styrning av kraftflödet. När en shaman utövar magi, använder han också symboler. Dessa skulle bara vara döda former, om de inte genomflöddes av shamanens psykiska kraft på samma sätt som DNA-molekylen bara vore en död form, om den inte genomflöddes av sin Skapares kraft.

Shamanen använder materiella föremål i sina ritualer. Dessa är symboler, med symbolmakt. De skall placeras i viss ordning i både rumsligt och tidsligt avseende. Jämför med DNA-molekylen: kombinationerna mellan adenin, tymin, guanin och cytosin är avgörande för vad det skall bli för livsform.

Shamanen utför handlingar enligt ett bestämt handlingsmönster. Även dessa ingredienser i det magiska ritualer är symboler med symbolmakt. Om någonting uteslutes eller hanteras på felaktigt vis, uteblir det avsedda resultatet eller, vad värre är, blir det ett annat resultat än det avsedda.

Det viktigaste i alltsammans är psy-

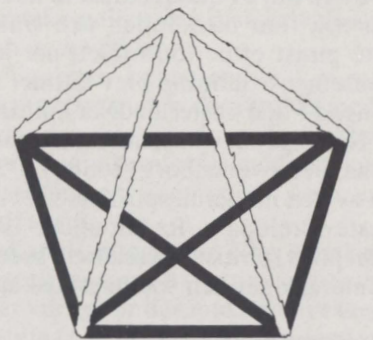
Dénis Lindbohm, magiker.

ket, det psyke som utövar de magiska handlingarna. Det är ur detta som den verksamma kraften kommer – ur detta och genom detta. Shamanens psyke är som ett relä, vars kraft öppnar förbindelse till en betydligt större kraft. Det psyke som utövar magin är bara själva avtryckaren; den verksamma kraften flödar in genom skiktet av ytspänning mellan vår värld och någonting större.

I magin är det fråga om psykiska processer, som inverkar på skapelsen.

Texten ovan är hämtad ur Dénis Lindbohms bok "Pentagram. Maktens portal", som kan erhållas från författaren på adress Fosievägen 29 A, VI. 214 31 Malmö.

PENTAGRAM MAKTENS PORTAL

EN LÄROBOK I TROLLDOMSKONSTEN

Håkan Arlebrand

Spiritismen

Flera ockulta andliga rörelser har utvecklats från budskap som påstås komma från andevärlden. Och berömda böcker har skrivits i trans.

Text: Håkan Arlebrand

Ordet spiritism härleds från latinets spiritus, som betyder ande. Spiritismen bygger på tron att andar kan och vill kommunicera med människor. Den uppträder inte som en självständig religion utan förekommer inom samtliga religioner. Västerländska spiritister brukar betrakta sig som kristna. Uppskattningsvis finns det omkring 100 miljoner spiritister i världen.

Det finns berättelser om spiritistisk ande från äldsta tider. Under antiken exempelvis förekom en rad olika spiritistiska fenomen. Det berömda oraklet i Delfi var ett medium. Flera av antikens mest kända personer var involverade i spiritistisk verksamhet. Aristoteles påstod sig ha kontakt med sin avlidna hustrus ande.

Flera fall av andekontakt är kända i Europa från medeltiden och framåt, inte minst efter 1500-talet, när kristendomens ställning blev alltmer försvagad i den västerländska kulturen.

I Sverige har spiritismen gamla anor. Emanuel Swedenborg (1688–1772) är en av den moderna spiritismens viktigaste förelöpare. Redan under 1700-talet hölls spiritistiska seanser i svenska frimurarloger och sällskap.

Skrivmedier

Teosofins stora sierska ryskan Helena Pétrova Blavatsky är ett av de mest inflytelserika skrivmedierna i modern tid. Som Teosofiska Samfundets ideo-

log producerade hon genom automatisk skrift böcker som fick stor betydelse för den moderna ockultismen.

I teosofisk tradition står också Alice Bailey. Omkring tjugo av hennes böcker skall ha tillkommit genom telepatisht kontakt med "Tibetanen" Djwhal Khul, en av adepterna i "Det Stora Vita Brödraskapet". Tibetanens budskap har mött stort intresse inom New Age-rörelsen.

Alice Bailey är medium för "Tibetanen".

Amerikanen Levi H. Dowling (1844–1911) publicerade 1907 *The Aquarian Gospel of Jesus the Christ* (svensk översättning 1954, *Den nya tidsålderns evangelium*). Detta verk är mycket uppmärksammat inom New Age-andligheten. Dowling gjorde anspråk på att ha mottagit materialet till sitt "evangelium" när han mediterade under stilla morgontimmar.

Den största bok som nedtecknats på mediumistisk väg är *The Urantia Book*, som omfattar 2100 sidor. Boken tillkom på 1930-talet genom automatisk skrift av en grupp anonyma personer. Urantia är i boken ett namn på jorden som utomjordiska varelser använder. The Urantia Book presenterar universums historia och uppbyggnad, Kristi liv och vår planets historia.

Mormons bok kan också räknas till debäckersomskapats genom ett skrivmediums verksamhet. Enligt mormonismens officiella historieskrivning

skapades boken genom att profeten Joseph Smith (1805–1844) översatte några hemliga guldplåtar. Personer som stod Smith nära och som assisterade honom i översättningsarbetet, intygade dock att han agerade som ett skrivmedium, när han dikterade texten till Mormons bok.

Flera kända skönlitterära författare skrev i en inspiration som de själva liknade vid mediumitet. Rudyard Kipling (1865–1936) skrev de flesta av sina mest älskade böcker under vägledning av inre röster.

Måsen av Richard Bach blev till genom andekontakter. Boken utkom 1970 (svensk översättning 1973) och blev den dittills största boksuccén genom tiderna i USA.

Den norska författarinnan Margit Sandemo (f. 1924) skapare av den populära *Sagan om isfolket* i 47 volymer, uppger att det inte är hon själv som skrivit böckerna. Vid sin sida har hon en "hjälpare", när hon skriver i trans. Böckerna har utgetts i hundratusentals exemplar i Norge och Sverige och har blivit en stor försäljningssuccé.

Kanalisering

Spiritismen har nu högkonjunktur inom New Age-andligheten. Shirley MacLaine har med sina böcker och sin film *Ut på yttersta grenen* starkt bidragit till det ökande intresset för kanalisering (channeling) som New Age-varianten av spiritismen kallas.

Kanalisering skiljer sig från klassisk spiritism genom att medierna oftast inte förmedlar budskap från avlidna, utan från väsen av andra slag. Namn som El Morya, Hilarion, Koot Hoomi, Maitreya och Saint Germain figurerar, ja till och med Kristus och Gud. Ofta är dessa Mahatmor (Mästare) medlemmar av det Stora Vita Brödraskapet eller den Vita Logen. Mästarna fungerar som ett slags inre världsregering som befinner sig på hemlig ort i Tibet (Shamballa) men det finns också esoteriker som menar att denna okulta hierarki bor "i olika länder, spridda över hela världen".

All kanalisering sker inte under

trans. Öppen kanalisering innebär att den som kanaliserar budskap är vid fullt medvetande, ett tillstånd som kan liknas vid inspiration eller kreativ fantasi.

Kanalisering blev ett känt begrepp hos en bredare publik i början av 1970-talet. Kanaliseringsvågen startade med Seth, som talade genom amerikanskan Jane Roberts (1929–1984). Troligen är Seth det mest kända kanaliserade andeväsendet under 1900-talet. Seth påstår sig vara en multidimensionell varelse som existerar utanför tid och rum. Nästan tjugo böcker med Seths undervisning har publicerats på flera olika språk.

Budskapen från Seth handlar bland annat om reinkarnation och om att Gud är detsamma som Alltet. "Gud kan endast erfaras, och vare sig ni inser det eller inte, erfar ni Honom genom er existens."

Jane Roberts förmedlade även budskap från andra varelser i de andliga världarna, däribland Paul Cezanne och William James.

Den skotska Finhorn-kommuniteten har också bidragit till att kanalisering blivit en del av New Age-andligheten. I början av 1960-talet hörde en av komunitetens pionjärer, Eileen Caddy, en inre röst som sa: "Jag är Gud." Hon började regelbundet ta emot budskap från "Gud", och snart var hela hennes familj ledd av rösten. Så småningom började andra medlemmar i komuniteten ta emot budskap från naturgudomligheter: devor, elementarer och änglar, som upprätthåller naturens liv.

David Spangler kanaliserar ett operasönligt medvetande.

David Spangler är en av New Age-rörelsens viktigaste ledargestalter. Åren 1970–1973 var han bosatt i Findhorn. Under denna tid publicerade han boken *Revelation: The Birth*

Of A New Age (1971) som tillkom genom kommunikation med "ett operasönligt medvetande som identifierade sig genom kvaliteterna Obegränsad Kärlek och Sanning". Sedan barndomen har Spangler varit medium för en rad andeväsen.

Ett av de mest spridda av alla kanaliserade budskap är *A Course in Miracles*, som har sin upprinnelse hos den amerikanska psykologen Helen Schucman. Sommaren 1965 blev hon rejält omskakad, när en inre röst förkunnade: "Detta är en kurs i mirakler. Var god och anteckna!" En tid av inre kamp följde. Sedan hon fått stöd av sin kollega, psykologiprofessorn Bill Thetford, valde Helen Schucman motvilligt att stenografera ned budskapen som kom från den inre rösten. När slutresultatet trycktes 1976, omfattade verket inalles 1188 sidor, som var arrangerade som ett kursmaterial. *A Course in Miracles* har översatts till cirka 20 språk.

Den inre röst som talade till Helen Schucman identifierade sig som Kristus och använde ett bibliskt språkbruk. De bibliska termerna har emellertid fått en annan innebörd än vad de har i sitt ursprungliga sammanhang. För många människor framstår likväl *A Course in Miracles* som Kristi budskap till den moderna människan.

Flera framstående författare och terapeuter inom New Age-andligheten har anammat budskapet i *A Course in Miracles*. Det har uppstått en hel flora av litteratur som bygger på dess idéer. I sin bestseller *Lev och lär kärlek* berättar Gerald Jampolsky hur mirakelkursen hjälpte honom komma till insikten att "jag ägde en underbar potential: möjligheten att ändra mina uppfattningar. Jag kunde korrigera dem genom att fridfullt välja de tankar jag tillät mig själv att tänka".

Delar av kursmaterialet finns översatt till svenska, och många föredrag och kurser hålls i vårt land om *A Course in Miracles*.

Ett välkänt medium i USA är J.Z. Knight. När hon faller i djup trans, talar en manlig röst som tillhör "Ramtha den upplyste" genom henne. Ramtha skall ha varit en andlig och politisk ledare som levde för 35 000 år sedan. Han kom från Lemurien och erövrade Atlantis. Ramtha presenterar en gnostisk undervisning som kan karakteriseras som ockult allmängods. Under senare år har Ramthas undervisning förlorat sin popularitet i New Age-kretsar. Anledningen är att Ramtha börjat ge apokalyptiska bud-

skap om kommande katastrofer som skall avsluta vår civilisation. Bland kanaliseringsentusiaster talas det om att J.Z. Knight fallit offer för en "pseudo-Ramtha".

J. Z. Knight är kanal för Ramtha.

Den engelske konstnären Benjamin Creme är känd för sin annonskampanj våren 1982. I flera av världens största

Grundtanken i spiritualismen (spiritismen) är att den fysiska döden endast är en övergång till ett annat existensplan. Eviga straff räknar man inte med. I regel tror man att den döde fortsätter att utvecklas i andevärlden.

Sommarlandet kallas spiritualisternas himmel. Denna är belägen i astralvärldens högsta sfärer, där det råder upphöjd frid och harmoni. De lägsta regionerna i andevärlden skiljer sig obetydligt från jordelivet. Många nyligen avlidna människor lär därför ha svårt att inse att de inte längre lever på det fysiska planet.

Åtskilliga spiritualister tror på reinkarnationsläran.

Enligt spiritualismen upprättas kontakt med den andliga världen med hjälp av speciella personer, s k medier, som har gåvan att förmedla kontakt mellan den fysiska världen och andevärlden.

Vanligen faller medier i någon form av trans, när de framför meddelanden från "andra sidan". Men även andra former av mediumskap förekommer, exempelvis automatisk skrift.

Kanalisering inom New Age kan betecknas som ett slags nyspiritism. Det viktiga är där inte kontakt med avlidna och bevis för överlevnad av döden, utan i stället budskap från andligt högt stående intelligenser och från det högre jaget.

HA

dagliga tidningar satte han in en helsidesannons som proklamerade: "KRISTUS NU HÄR". I annonsen lovade Creme att Kristus Maitreya inom loppet av de närmaste två månaderna skulle "tala till mänskligheten i ett världsomfattande televisions- och radiobudskap. Hans ord kommer att uppfattas av alla i deras inre, telepatiskt och på deras eget språk". I Sverige var annonsen införd i Dagens Nyheter.

Trots att den utlovade manifestationen av Kristus uteblev, fortsätter Creme att resa jorden runt och förmedla sin vision om Kristi snara återkomst. Sedan slutet av femtiotalet har Creme varit medium för Kristus Maitreya. Han säger sig ha ständig telepatisk kontakt med Kristus.

Creme har fortsatt att göra förutsägelser som inte slagit in. Under 1989 skulle enligt Creme bland annat följande inträffa: en svår börskrasch med början i Japan, offentligt erkännande att AIDS kan botas genom bön, Margaret Thatchers avgång som premiärminister och ett misslyckat mordförsök på president Gorbatsjov. Inget av detta skedde under 1989. Hösten 1989 besökte Creme Göteborg. Hans offentliga seans med Kristus Maitreya lockade endast ett tjugofemtal personer.

Många medier gör anspråk på att stå i förbindelse med utomjordiska intelligenser, som befinner sig i rymdfarkoster. Ett exempel är Gloria Lee. Hon var medium för det kosmiska väsendet JW, som påstods komma från Jupiter. UFO-spiritismen kan verka udda, men den breder ut sig.

Bland de många svenska medierna är kanske Sture Johansson i Nyskoga, Värmland mest känd. Genom honom talar Ambres, som uppger sig vara en före detta egyptisk präst som levde omkring år 1000 f.Kr. I Shirley MacLaines film *Ut på yttersta grenen* medverkade Sture Johansson och visade hur han gick i trans så att Ambres kunde meddela sig genom honom.

Religionsgrundande medier

Medier har ofta stor auktoritet hos dem som tror på budskapen, eftersom de anses överföra kunskap från högre dimensioner. Flera medier har blivit religionsgrundare. Man tänker inte minst på Emanuel Swedenborg. Genom sina uppenbarelser och samtal med änglar och andar förkunnade han grundandet av "Nya Kyrkan", som skulle inleda en ny tidsålder. Man tänker också på namn som H.P. Blavatsky, Alice Bailey, Grace Cook, Gabrielle Wittek och Elizabeth Clare Prophet.

Trots att de flesta medier brukar hävda att den undervisning de förmedlar från andevärlden är förenlig med bibeln, är den i många väsentliga stycken annorlunda än den kristna tron. Detta gäller också spiritistiska "kyrkor", som trots kristen inramning för sina seanser tar avstånd från de flesta grundläggande idéerna i klassisk kristendom.

Tolkningar

Det finns olika kritiska tolkningar av de spiritistiska fenomenen. Enligt den materialistiska tolkningsmodellen kan spiritismen förklaras på naturlig väg. Antingen är de spiritistiska fenomenen produkter av inbillning, självbedrägeri, minnesfel eller misstag hos vittnen, eller också har medierna medvetet vilselett människor. Vid upprepade tillfällen har också välkända medier avslöjats som bedragare, och undersökningar har visat att spiritistiska fenomen haft naturliga förklaringar.

I många fall har det även visat sig att det funnits betydligt mer närliggande förklaringar till kanaliseringsfenomenet än att det orsakas av att andeväsen kommunicerar med människor. Det är inte ovanligt att det som tros vara översinnlig kunskap i själva verket har hämtats ur mediernas eget undermedvetna. Helen Schucman framhöll att hon var ateist innan hon blev kontaktad av "Kristus". I presentationen av Helen Schucman brukar man dock inte nämna att hon växte upp i en familj som omfattade gnostiska idéer av det slag som återfinns i *A Course in Miracles*. Om mediet Sture Johansson har det sagts att han är en enkel snickare, som tar emot budskap vars innehåll överstiger hans egen andliga horisont. Men Håkan Blomqvist, ihärdig humanetisk kritiker av New Age, tillhörde en gång kretsen kring Sture och Turid Johansson, och han har berättat att man där studerade teosofi och annan ockultism, innan Sture blev medium för Ambres. De idéer som Ambres framför var således välbekanta för Sture.

Förklaringen att medier hämtar informationer från sitt eget undermedvetna ställer sig Hjalmar Sundén och andra religionspsykologer bakom.

Parapsykologisk forskning har också levererat åtskilligt stöd för att förklaringen till de spiritistiska fenomenen står att finna i det mänskliga psyket.

Det har visat sig vara relativt enkelt att få medier att bära fram budskap från personer som aldrig existerat eller fortfarande är i livet. En grupp

H. P. Blavatsky grundade en religion.

kanadensiska parapsykologer fabricerade exempelvis en livshistoria om en viss Philip som skulle ha levit i Storbritannien på 1600-talet. Efter ett halvårs regelbundna seanser lyckades gruppen få den påhittade anden att meddela sig genom att knacka i ett bord.

En blivande massrörelse?

Inom kanaliseringsrörelsen betonas det att alla människor, inte endast ett fåtal utvalda medier, kan utveckla en förmåga att nå kontakt med en översinnlig verklighet. Flera handböcker och kurser inom New Age innehåller undervisning om hur man kan frigöra en latent mediumistisk begåvning. Ett av målen med *A Course in Miracles* är att människan skall kunna utveckla förmågan att ta emot budskap från den inre rösten.

Med hjälp av sina instruktionsböcker vill flera författare skapa en mediumistisk massrörelse. Medierna Sanya Roman och Duane Packer hävdar i boken *Opening to Channel* att 80 % av mänskligheten har förmågan att personligen erfara kanalisering.

Den amerikanske pedagogikprofessorn Alfred Alschuler menar att kanalisering kommer att ge upphov till en "transcendental undervisning" som kommer att "demokratisera profetismen". De inre rösterna skall göra präster och heliga skrifter överflödiga som andliga auktoriteter. I Vattumannens tidsålder förväntas varje människa vara sin egen andliga ledare genom att hon följer sitt högre Jag.

Från vetenskaplig synpunkt, och från kristen, framstår emellertid mediumismen som en villoväg.

Håkan Arlebrand undervisar på gymnasium i historia och religionskunskap. Han har skrivit bland annat Det okända. Om ockultism och andlighet i en ny tidsålder (Bokförlaget Libris, 1995).

Böcker

för er som vill skaffa er kunskaper om fenomen och forskning inom parapsykologin, främst med tanke på medialitetens karaktär.

Vi har sammanställt en lista över intressant och vederhäftig parapsykologilitteratur på svenska. Det går lätt att finna ytterligare skrifter genom att gå till litteraturförteckningar som finns i böckerna.

Flertalet av dessa böcker torde kunna lånas genom vilket offentligt bibliotek som helst. Några kan säkert också köpas i bokhandeln.

John Björkhem: Det ockulta problemet. 1939. Lindblads 1954. Zindermans 1978. Författaren, teol.dr, fil.dr och med.lic (psykiater) var en pionjär inom den parapsykologiska forskningen i Sverige. Boken behandlar bl a spiritism, automatisk skrift, tungomålstal, hypnos, telepati, psykometri, materialisationer och helbrägdagörelser. Björkhem skriver bl a att "spiritismen tycks till stora delar vara ett grävande i det mänskliga själslivets hemligheter".

John Björkhem: De hypnotiska hallucinationerna. 1942. Litteraturförlaget 1943. Akademisk avhandling. Björkhem hypnotiserade ett stort antal människor och suggererade dem att befinna sig ett visst antal år "före födelsen" eller vid ett visst årtal. Med lätthet fick han hallucinationer att uppträda hos försökspersonerna. Författaren kan inte uttala sig bestämt om hallucinationernas innersta natur.

Poul Bjerre: "Spökerier". Centrum 1947. Psykiatern Poul Bjerre visar att vissa spökerifenomen inte har något med en andevärld och överlevnad av döden att göra. Om parapsykologin skriver författaren att den är "ett vetenskapsoroande jäsningsämne. Den lämnar oss ej i fred. Den tvingar oss att ta itu med grundläggande frågor från nya synpunkter. Den förpassar begreppet materia och därmed hela vår världsbild till den stöpslev, där tidsbegreppet redan befinner sig".

Hans J. Eysenck och Carl Sargent: Övernaturligt. Om spekulationer och forskning kring paranormala mänskliga fenomen. Bonnier Fakta 1982. Ett från engelska översatt översiktsverk över parapsykologin, vilket tar upp bl a hypnos, själskrafter, liv efter döden? och fall av reinkarnationstyp. Om försök att med hypnos få försökspersoner att återuppleva tidigare liv anser författarna att nästan alla dessa personer svarar på suggestioner, agerar och håller med hypnotisören men att det ändå finns ett fåtal fall som är intressanta. Frågan om det finns ett fortsatt liv efter döden anser författarna inte slutgiltigt kan besvaras idag. Eysenck är professor i psykologi, en av de ledande i nutiden.

Rosalind Heywood: Sjätte sinnet. En studie i utomsinnlig perception. 1958. Bonniers 1961. Tar bland annat upp medier som Mrs Piper, Mrs Leonard, Mrs Willett och Patience Worth samt frågan om människan överlever döden. Författaren är själv medium men också vetenskapligt (parapsykologiskt) intresserad och skeptisk till andehypotesen. Boken är skriven i en saklig stil. Olika förklaringar och hypoteser diskuteras.

Olle Holmberg: Den osannolika verkligheten. Minnen och intryck av parapsykologi. Bonniers 1968. En välskriven och underhållande bok, som förenar skepsis och fördomsfrihet. Den tar upp bl a slumpen, fusk, andarnas värld,

medier och Olle Jönsson. Holmberg skriver att det förefaller honom som han bevittnat äkta paranormala fenomen, bl a i samband med Jönsson. Han tar inte klart ställning till medierna och spiritismen, men han är tydligt skeptisk. Holmberg var professor i litteraturhistoria och litteraturkritiker.

Nils-Olof Jacobson: Liv efter döden? Om parapsykologin, mystiken och döden. Zindermans 1971. Stort översiktsverk över fenomen och forskning inom parapsykologin med tanke på främst problemet döden. Några kapitelrubriker: Spöken och uppenbarelser, Spiritualismen och andarna, Rösterna från rymden, Återfödelse?, En nutida mystikers beskrivning av livet efter döden. Författaren, med.dr, psykiater, diskuterar olika företeelser på ett klart och tydligt sätt. Han skriver bl a att ett omfattande seansmaterial inom spiritualismen är väl förenligt med andehypotesen men att de fakta som verkligen stöder denna å andra sidan är relativt få.

Martin Johnson: Parapsykologi. Försök till forskning i upplevandet och kunskapens gränsmarker. Zindermans 1980. Författaren har varit professor i parapsykologi i Holland. Han tar bland annat upp teorier och förklaringsförsök, fusk och felkällor, "mirakelmäns" påstådda prestationer, hypnos, förändrade medvetandetillstånd och försök till överlevnadsforskning. Beträffande människans eventuella överlevnad av döden skriver Johnson att de resultat som den s k överlevnadsforskningen presterat för att stödja hypotesen att någonting av oss överlever döden är så osäkra att frågan idag snarare får tolkas på basis av tro än vetande.

Birger Qvarnström: Parapsykologi. Resultat och perspektiv. Natur och Kultur 1959. Innehållsrikt översiktsverk. Några kapitelrubriker: Telepati och klärvoajans, Uppenbarelser av levande och döende, Förutvetande om framtiden, Det undermedvetna, Andar och medier, Allmänt spiritistiska manifestationer. Författaren har ett icke-spiritistiskt synsätt. Han skriver bl a att mediet är sitt eget undermedvetnas marionett.

Harald Schjelderup: Den dolda människan. Omedvetna och okända krafter i själslivet. 1961. Orion/Forum 1962. Författaren, professor i psykologi, skriver om det omedvetna själslivet samt om fenomen inom parapsykologin. Han tar upp bl a transmediumismen, den spiritistiska uppfattningen, "spökhus" och hypnotisk åldersregression. I en analys av andehypotesen kommer författaren fram till att de personligheter som meddelar sig genom medier är sekundärpersonligheter och fantasiskapelser av medierna själva.

Kommentar:

Den medialitet som yttrar sig i en "inre röst" i en människas medvetande, tas knappast upp i den ovan nämnda litteraturen, eftersom den tycks vara ett nytt fenomen (dock känt inom psykiatri) eller tidigare inte uppmärksammat så mycket. Men denna medialitet får räknas till samma fenomengrupp som alla andra mediala fenomenen.

Röster på tröskeln till morgondagen

Kaos och början av en ny tid: Mönster för en mänsklighet med större kraft

Bonnie Greenwell, PhD, är en transpersonell psykoterapeut, som specialiserat sig på människors problem i samband med andliga genombrott. Hon undervisar vid Institute of Transpersonal Psychology i USA och är författare till boken "Energies of Transformation: A Guide to the Kundalini Process".

Text: Bonnie Greenwell

Innan jag började min doktorandforskning och då specialiserade mig på arbete med människor som upplevt kundaliniuppvaknande, kunde jag aldrig föreställa mig den oerhörda utbredningen av sådana multidimensionella upplevelser, som jag senare kom i kontakt med. Inte heller kunde jag tänka mig att detta arbete, som jag såg som något mycket individuellt och personligt, skulle leda mig till en ny syn på världshändelsernas natur.

Nu arbetar jag som terapeut och rådgivare åt människor som haft starka ljusupplevelser och visioner, människor som minns tidigare liv lika klart som de flesta av oss minns vad vi åt till frukost, som kanaliserar ljusvarelser, vilka försöker höja medvetenheten på jorden, som har färdats genom andra dimensioners världar, som har träffat på utomjordingar eller lärare från andra dimensioner, som visar en förunderlig psykisk medvetenhet och genomgår en stor förvandling i kraft och känslor på samma gång som de får ett vidgat medvetande.

Att döma av brev som jag får från hela världen uppträder dessa livsförändrande fenomen i alla kulturer, oberoende av ideologier. De människor som har dessa upplevelser, är ofta framgångsrika, friska och högt utbildade. De hamnar i

ett nytt paradigm utanför sitt eget trossystem och finner sig kämpa med den dubbla uppgiften att fungera i samhället och samtidigt ta till vara sin ökade insikt om enhetsmedvetande.

Idag tror jag att precis som en uttorkad bäckfåra sakta fylls med smält snö från bergen, så mottar den illa medfarna människosjäl en förnyande flöde av andlig medvetenhet, vilket hjälper oss att slå in på en ny väg i vårt gemensamma mänskliga arbete. Detta händer överallt på jorden, när tusentals människor dras till sitt inre för att få djupare upplevelser och sedan finner sig stå inför kravet att i sitt liv integrera en personlig omvandling och radikalt nya sätt att se på det mänskliga medvetandets och den mänskliga existensens natur. Många av oss såg liknande förändringar som en följd av experiment med droger på 60-talet.

Idag händer detta i en fantastisk mångfald, och med större integrering, ofta som en följd av andliga övningar med komtemplation, visualisering, meditation, trummande, andlig sång, yogaställningar och andningsövningar.

Kundaliniuppvaknande och andra andliga upplevelser kan ske genom djupa processer i samband med psykoterapi eller kroppsterapi, nära döden-upplevelser, andningsövningar eller under påverkan av lärare, terapeuter eller älskare, ja även spontant genom drömmar, kriser, koncentration och biofeedback. En del människor berättar om oförklarliga nattliga uppvaknanden till elektrifierande energi och ljus.

Kundalini är den kreativa energi och medvetenhet som enligt forntida indier ligger hoprullad vid ryggradens slut. Den är vad som återstår av den energins/medvetandets planritning enligt vilken livskraften prana sänds genom kroppen och ger fostret liv. När kundalini vaknar, kan en påtaglig fysisk känsla förnimmas i en tregradig intensitet – som en långsam, ormliknande spiralrörelse upp genom kroppen eller som en jämn energiström eller också som en plötslig explosiv kraft liksom ett gejsrutbrott. Kundaliniupplevelsen kan utlösa energi, hetta, smärta och emotionella förändringar samt ge upphov till kroppsliga problem, visionära upplevelser, själsliga öppningar, ökad kreativitet och mycket annat. Vid fullt kundaliniuppvaknande är detta början av en livslång förändring på det kroppsliga, emotionella och andliga planet, vilken kan leda till frigörelse. En

Många som är uppmärksamma på förändringar hos människor i dagens värld, menar att vi verkligen kan se tecken på gryningen av en ny tid. Gränsöverskridande upplevelser blir allt vanligare och en helhetssyn breder ut sig. En ny mänsklighet med en ny vision kan bygga ett samhälle med en ny ordning.

del yogamästare förklarar att kundaliniuppvaknande förändrar cellstrukturen och hjärnan. Sri Aurobindo och Pandit Gopi Krishna menade att detta uppvaknande kan leda till en mer storslagen evolution för mänskligheten.

Många sensitiva och lärare gör gällande att vår planet också kan vara inne i ett kundaliniuppvaknande. Vår art, mänskligheten, kan vara i födslovåndorna till en omvandling av så djup natur att vi med vår nuvarande medvetenhet inte ens kan föreställa oss det. Vi står inför kollektiva krafter så överväldigande att vi inte kan behärska dem, och som en följd därav har vi blivit så splittrade att vi är ännu mindre i stånd att klara av vår tids mest trängande behov. Detta ökar naturligtvis osäkerheten, och rädslan förlamar oss ännu mera.

Hopplöshet kan man förstå. Rädsla är naturlig. Vrede blir begriplig, när man ser allt kaos i vår tid. Men de som går i djupterapi och vill hela själens sår, inser att det finns stora möjligheter till utveckling mitt i kaoset. De människor som lyckas uppnå en personlig omvandling är de som är uthålliga och kan vända sig inåt för att nå helhet eller gränsöverskridande. De är villiga att delta i skapandet av sin framtid genom att ta nya risker och göra nya val. De öppnar sitt

hjärta hellre än de vänder sig bort från smärtan. Och de är beredda att gå igenom vad som än är deras öde och arbeta sig igenom sina begränsningar. Detta väcker själen till nya insikter, ny andlig kraft och nya möjligheter.

Det verkar som om miljoner människor idag upplever ett slags trauma och en rening på någon nivå av sitt psyke. De som finner en inre styrka, makt över sig själva eller det universella Självets frihet i kärnan av sin mänsklighet, kommer att leva vidare för att bygga en ny ordning med en ny vision – förmodligen en planetarisk vision, en humanistisk vision, byggd på en grundval av förståelse för tidigare felsteg och insikt om mänsklighetens möjligheter i ett nytt paradigm.

När tillräckligt många människor helt och fullt övergår till en ny vision av människan och verkligheten, då kommer vi att sluta göra varandra illa och blir i stånd att arbeta tillsammans med nya perspektiv och lösningar för att klara av vår planets naturliga trauman. Det jag under senare år sett bland människor i andliga kriser, liksom i nästan varje kanaliserad mästares undervisning, i budskapen från varelser i andra dimensioner, som rapporterats av tusentals människor, och i alla högt utvecklade andliga lärares skrifter och föreläsningar från Teilhard de Chardin till Satya Sai Baba, är samma budskap: vi lever i en tid med stor rening och stor förvandling på vår planet – och detta är något smärtsamt men nödvändigt för en kommande ny tidsålder med större visdom och harmoni. I botten av budskapet ligger insikten att vi alla bör arbeta på att vinna sådan styrka och vishet att vi kan klara våra problem och gå vidare genom framtidens utmaningar.

Nära döden-upplevelser ger nytt liv åt visionen av en ny tidsålder

John Wren-Lewis var tidigare en ledande brittisk framtidsforskare. Numera bor han som pensionär i Australien, där han som hedersmedlem är knuten till Sidneyuniversitetets skola för religionsforskning.

Text: John Wren-Lewis

Jag sätter inte någontro till astrologi eller till betydelsen av speciella datum, men jag tror att vid sekelskiftet kan vi få se en genomgripande förändring i mänsklighetens liv – en sådan som förutsågs på 60-talet såsom gryningen av

Vattumannens tidsålder. Men det kommer att ske på ett sätt som vi aldrig tänkt oss.

Om vi ser tillbaka på den tid när psykedeliska droger misslyckades med att göra den mystiska upplysningen demokratiskt tillgänglig för alla, och som en följd också den nya födelse för mänskligheten, som det fanns förhoppningar om, så hävdade då andliga gestalter sina aristokratiska traditioner. De menade att våra psykokemiska experiment visade att varaktig upplysning är en bedrift av olympiska mått, som endast kan utföras av andliga mästare. Vi andra måste nöja oss med att under ett obestämt antal livstider vara bara lärjungar, eller också får vi ge upp alla våra förhoppningar om mystisk insikt och finna vilka platser vi kan i maktetablissemangen. Men nu har vi från alldeles oväntat håll fått en helt ny grund för förhoppningen om en andligt demokratisk Vattumannens tidsålder.

Den medeltida zenmystikern Bassui Tokusho beskrev upplysning som "att komma tillbaka från de döda", och liknande beskrivningar förekommer i den viktigaste mys-

tiska litteraturen från alla kulturer. I de lärosystem som har utvecklats av andliga gestalter och teologer, har detta tolkats som att upplysning kräver att "självet dör" eller "jaget offras", vilket innebär en lång kamp mot narcissism, "ap-sinnet" och jagets fruktan för utplåning. Andliga lärare som är övertygade om människans förmågor, framhåller denna process som det högsta stadiet i personlig utveckling, där personligheten överskrider sina gränser efter en heroisk kamp mot regressiva tendenser hos jaget.

Men nuförtiden kommer folk ur alla samhällsskikt tillbaka från döden i en mer bokstavlig mening. Tack vare nya möjligheter till återupplivning räddas nu i hela världen ett betydande antal människor vid dödens rand. Och som en följd därav har ganska många av oss, däribland människor som jag, som inte haft någon tidigare tro på mysticism, funnit oss leva i ett sinnestillstånd där "jagiska" tankar inte längre dominerar, trots att vi inte gjort något för att fostra oss själva. Vi har kvar känslan att ha ett själv, men nu upplever vi självet som bara en del av det universella livet och inte som det vi framför allt slår vakt om.

Detta fenomen har under de senaste tio åren börjat röna uppmärksamhet både av forskare och allmänheten under den halvt officiella medicinska beteckningen nära döden-upplevelse. Men dess fulla betydelse förbises ofta, eftersom rapporter i media brukar rikta in sig på att en del människor, vilkas liv förändrats genom denna upplevelse, berättar om syner, som tycks vara glimtar av hur själen lämnat kroppen och gått in i en annan värld, där den träffat övernaturliga varelser och avlidna släktingar. Nära döden-upplevelser har välkomnats som ett nytt starkt bevis för att det individuella medvetandet är okroppsligt och lever vidare bortom graven – och de kan vara ett sådant bevis. Men när man ser nära döden-upplevelser i första hand i detta ljus, ger man inte full rättvisa åt vissa livsförändringar som blivit följden.

De flesta människor har i alla tider tagit överlevnad bortom graven för given. Ändå har de varit precis lika fixerade vid sitt eget jag som någon modern västerlänning – se hur ångestfyllt beteende sätter sin prägel på varje känt mänskligt samhälle! Den verkligt revolutionära betydelsen av nära döden-upplevelser, däribland sådana som, liksom min, har saknat syner av en annan värld, är att de kan ge upphov till *en varaktig förändring av medvetandet självt*, en kvalitativ förändring, som minskar ängslan och oro på ett sätt som inte ens den mest bergfasta tro kan åstadkomma. Psykologer, som har studerat dessa upplevelser internationellt, har förklarat att i de djupaste fallen innebär de en öppning mot mystik, med stora individuella variationer i intensitet, men med en gemensam faktor, som bäst beskrivs som ett ständigt medvetande om tillvarons eviga grund.

Sedan jag räddats från dödlig förgiftning 1983, kändes det som om någonting liknande grå starr hade tagits bort från min hjärna. Denna upplevelse ledde till att jag nu i nio år har fått erfara hur full av under och djup varje livsstund är, och detta på ett sätt som jag inte tidigare under mina sextio år i mina vildaste drömmar kunnat föreställa mig, inte ens under psykedeliska upplevelser. Och i detta djupperspektiv försvinner de personliga bekymren, eftersom glädjen i att bara finnas till helt överglänses den flyktiga glädjen i att få personliga önskningar tillfredsställda. Till min förvåning förändras till och med den smärta man känner, när inte livet blir som man önskar.

Blotta faktum att en sådan öppning mot tillvarons djup kan ske utan några som helst andliga övningar, utgör en väsentlig utmaning till den aristokratiska modellen för upplysning, liksom till modellen långsam andlig utveckling. Utan tvivel kommer andliga gestalter att försöka undvika denna utmaning, antingen genom att säga att det inte rör sig om någon verklig upplysning eller genom att påstå att vi måste ha varit "gamla själar", som redan var förberedda genom arbete i tidigare inkarnationer. Men envar med förstahandserfarenhet av evighetsmedvetande vet att detta är en kostbar pärla, oavsett vilka andra pärlor som kan komma från livets oändliga ocean – och det finns inget sätt varigenom otaliga livstider skulle ha kunnat förbereda oss för detta, eftersom det bara inte är på det sättet.

Det kanske allra märkvärdigaste med detta är att det inte känns ett dugg märkvärdigt eller "högt". Det känns så fullständigt naturligt att jag ständigt undrar hur i hela världen jag har kunnat leva i sextio år utan att lägga märke till att jag bara är ett centrum av medvetande i det oändliga livet, evighetens John Wren-Lewis-spel utmed tidslinjen, mycket möjligt under endast en begränsad tidsperiod, vilket är helt okej. Det är som om nära döden-upplevelsen ryckte mig ur en kollektiv mardröm, där individuell existens tycktes innebära avskildhet och kamp för tillvaron, när den i själva verket är en godtycklig konvention, liksom latituderna på en karta.

Man kan naturligtvis inte rekommendera någon att spela tärning med döden som en *väg* till mystiskt uppvaknande – bortsett från de etiska problemen, så rapporterar många människor, som räddats undan döden, inga upplevelser som förändrat deras liv. Men det som nära döden-upplevelser *faktiskt* erbjuder, är en viktig nyckel till förståelse av den "vakendröm" där vi i vårt vanliga liv har en bild av evigheten. Om denna dröm eller dvala ibland kan brytas helt enkelt genom en upplevelse nära döden, då måste dvalan bero på ett slags hyperaktivitet hos de instinkter som är avsedda att vidmakthålla individualitetsspelet genom att undvika döden så länge som möjligt. Livet efter en nära döden-upplevelse erbjuder levande bevis för att "spelet" faktiskt fungerar bättre utan den "ängslan för morgondagen", som vanligen blockerar vår medvetenhet om "evigheten nu".

Upplysning betyder alltså frigörelse från ett programfel; om man kallar programfelet "mitt jag" och försöker få ordning på det, leder detta bara till att det förstärks. Från min egen erfarenhet tror jag att överlevnadsenergin stängs av vid mycket nära kontakt med döden, och som en följd av detta bryts dess förtrollning av medvetandet, när man "återvänder från döden". Vad som behövs nu är att vi sätter alla gamla tänkesätt åt sidan och experimenterar för att finna mindre drastiska sätt att stilla den hyperaktiva överlevnadsenergin. Däri ligger, tror jag, ett verkligt hopp om gryningen av en ny tid, Vattumannens tidsålder.

Att se framåt

Kenneth Ring är professor i psykologi vid Connecticut-universitetet i USA samt en av grundarna till och tidigare president i International Association for Near-Death Studies. Han är författare till tre böcker som handlar om nära döden-upplevelser och andra extraordinära erfarenheter.

Text: Kenneth Ring

Detta är kanske inte någon lycklig tid i historien, men inför vår arts framtida utveckling är jag fortfarande fylld av optimism. Så, när vardagslivets elände och förståsigpåarnas dystra profetior för detta årtionde samverkar till att trycka ned oss, kan det vara till hjälp att se framåt.

Det är ju lätt att förlora sig i en röra av personliga bekymmer eller i världens sannerligen till synes omöjliga problem, men från en högre utkikspunkt tror jag man kan se något mer lovande uppenbara sig vid framtidshorisonten.

Under de senaste femton åren har jag gjort vetenskapliga studier av personer som, ofta utan förvarning eller förberedelse, hamnat i något slags extraordinära upplevelser, vilka lett dem till en super-sinnevärld av strålände skönhet och fulländad kärlek. Många av dessa människor har varit med om vad vi idag kallar en nära döden-upplevelse, och för de flesta av dem kommer, som vi nu vet, livet aldrig mer att bli detsamma.

På senare tid har jag också studerat personer som haft extraordinära upplevelser av andra slag, exempelvis i samband med UFO, vilka kan vara helt annorlunda än nära döden-upplevelserna men också lämna bestående psykiska spår hos de som rapporterar dem.

Vi har i många år vetat att sådana upplevelser kan föra med sig stora psykologiska förändringar hos människor, men först nu börjar vi se hur betydelsefulla och omfattande dessa omvandlingar kan vara. I min nya bok, "The Omega Project", rapporterar jag om belägg för att det kan finnas viktiga *psykofysiska* förändringar – förändringar i de fysiologiska funktionerna, i det neurologiska systemet och i hjärnstrukturen – som följd av sådana extraordinära upplevelser som nära döden-upplevelser och UFO-relaterade erfarenheter. Dessa förändringar är mycket likartade i båda grupperna och antyder en förfining av nervsystemet och en motsvarande utvidgning i den andliga medvetenheten. Det

finns också belägg för att dessa psykofysiska verkningar kan ha åstadkommits genom en aktivering av *kundalini*, som av många teoretiker anses vara den evolutionära energi som ligger bakom mänsklighetens uppstigning till högre medvetande.

Vi vet också att bokstavligen miljoner människor i hela världen har haft sådana upplevelser, och det är en ganska utbredd uppfattning att deras antal ökar. Men vad som är särskilt uppmuntrande är att våra senaste upptäckter antyder att några aspekter av sådan omvandling, som dessa extraordinära upplevelser brukar föra med sig, *inte är begränsade till dem som haft upplevelserna*. Vi har nu till exempel upptäckt att personer som bara blir *intresserade* av nära döden-upplevelser, också visar en tydlig förändring mot större medkänsla med andra, mindre betoning av materialistiska värden och ökat ekologiskt intresse. Dessutom rapporterar över 80 procent av sådana personer att sedan de blev intresserade av nära döden-upplevelser, har deras rädsla för döden minskat och deras tro på ett liv efter döden ökat. Fastän de inte själva haft en nära döden-upplevelse, tycks de betrakta världen som om de haft det. Liknande verkningar finns hos dem som kommit att intressera sig för UFO-fenomen.

Vad betyder detta? Om man utgår från sådana tankar som Sheldrakes hypotes om morfisk resonans, är det kanske så att grunden för denna nya medvetenhet börjar sprida sig genom hela den informerade mänskligheten liksom ett gynnsamt virus och börjar omvandla människosläktets kollektiva psyke på ett synnerligen välbehövligt sätt. Min vän John White tycker om att säga att vi inte kommer att få en bättre värld förrän vi fått bättre människor i den. Kan det vara så att mitt i vårt till synes mörka årtionde håller sådana människor på att liksom "massproduceras" med hjälp av genomgripande extraordinära upplevelser och att verkningarna av detta nu börjar synas som krusningar på vattnet genom den del av mänskligheten som förundrar sig över innebörden av sådana upplevelser? Kanske är det så, att vi för att skörda frukterna av dessa upplevelser faktiskt inte behöver se dem framför oss, och än mindre ha dem själva; kanske allt vi behöver göra är att öppna vårt hjärta för dem.

Kanske kan evolutionens krafter på detta sätt ännu rädda oss från det sorgliga slut som en begränsad historisk vision skulle kunna förutsäga för mänskligheten.

Från boken "Voices on the Threshold of To-Morrow", en antologi sammanställd av Georg Feuerstein och Risha Lamb Feuerstein (Quest Books, The Theosophical Publishing House, P.O. Box 270, Wheaton, IL 60189-270, USA).

Övers. Stina och SM

HEMKOMSTEN

Personer som har varit med om en nära-döden-upplevelse berättar ibland att de träffat ljusomstrålade följeslagare eller vägvisare medan de varit på väg mot ett överväldigande starkt ljus.

Om det är svårt att beskriva ljuset med vanliga ord, verkar det så gott som omöjligt att beskriva hur det är att möta det, de gånger detta inträffar. "Det är nästan som en person. Det är ingen person, men det är något slags väsen", försöker en man formulera upplevelsen. "Det är en massa av energi. Det har inte en personlighet på samma sätt som man säger om en annan människa, men det har en personlighet på så vis, att det är något mer än bara ett *ting*. Det är något man kan meddela sig med och möta som en varelse. Och till storleken fyller det upp allt man ser framför sig. Det slukar fullständigt horisonten, hur den nu kan ha sett ut."

Av alla de olika stadierna under resan är det kanske detta som djupast förändrar livet för dem som varit nära döden. I närvaron av det här "ljuset" har de känt – eller kanske snarare *blivit ett med* – en styrka, ömhet och medkänsla som övergår allt förstånd, och som har förändrat deras eget sätt att se på livet sedan dess. Gång på gång visar försöken att berätta om det att det inte finns några ord i vardagsspråket som räcker till för att beskriva upplevelsen av det här ljuset, och

Alla som upplevt det obeskrivliga ljusets närvaro i dödens närhet har slagits av vördnad inför den oändliga känsla av kärlek och acceptering som strömmat ut från det.

av händelserna som äger rum i dess närvaro eller under dess ledning. Det är som om alla ord vi är vana vid att använda skulle ha blivit utslitna, och därför är ömkligt otillräckliga för att beskriva detta lysande, fulländade väsen. Men många har försökt, och deras okonstlade och uppriktiga ansträngningar säger mer än några kommentarer.

"Det var en enorm, ändlös värld fylld av lugn och kärlek och energi och skönhet. Det var som om människolivet var betydelselöst jämfört med detta. Och ändå betonade det hur viktigt livet var, samtidigt som det lockade med döden som en väg till ett annorlunda och bättre liv. Det var all existens, all kärlek, hela meningen med att finnas till. Det var hela universums energi, för evigt samlad till en enda, omätlig plats."

"Där fanns den varmaste, mest underbara kärlek... Jag kände mig lätt-bra-lyckligt-glad-tillfreds. Evig kärlek – för alltid. Tiden betydde ingenting. Bara finnas till. Kärlek. Ren kärlek. Ljuset var gult. Det fanns i, omkring och genom allt... det är Gud i synlig form. I, omkring och genom allt. Den som inte har upplevt det kan inte förstå känslan. Den som har upplevt det kan aldrig glömma det, brinner av längtan efter dess fulländning, och efter att det ska bli förkroppsligat."

"Jag visste att det var Gud. Jag visste... det här är det svåra... För mig finns det inget tvivel om att det var Gud. Gud var jag och jag var Gud. Jag var en del av ljuset och jag var ett med det. Det gick inte att skilja mig från det. Jag menar inte att jag är en högre varelse. Jag är Gud på samma sätt som du, som alla är."

"Eftersom jag är kristen förknippade jag omedelbart ljuset med Kristus, som sa: 'Jag är världens ljus.' Jag sa till mig själv: 'Om det är nu det sker, om jag kommer att dö, då vet jag vem som väntar på mig i slutet, i ljuset där borta.'"

"Frid. Hemkomst. Det är konstigt, för jag har aldrig riktigt uttryckt det i ord förut. Det var faktiskt som en hemkomst. Det var fyllt av skönhet, det var storslaget. Och det var så varmt... en annan sorts värme. Ett acceptering, ett verkligt acceptering."

"Vid det laget hade jag inte längre någon känsla av att ha en kropp. Det var ett rent medvetande. Och det var nästan som om det här oerhört klara ljuset vaggade mig. Jag verkade finnas i det och vara en del av det, och jag fanns hos det och känslan blev bara mer och mer och mer extatisk och härlig och fullkomlig. Och allting hos det var... tänk dig att du tar de tusen bästa sakerna som hänt i ditt liv och multiplicerar med en miljon, då får du kanske något som liknar den känslan, vad vet jag. Men man är uppslukad av ljuset och börjar förstå en massa saker..."

Ur "Efter livet?" av Carol Neiman & Emily Goldman (Wahlströms 1995).

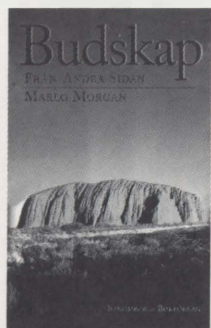

Kärlekens Herre, som finns överallt och bor i hjärtat på alla levande varelser, får allas ansikten att vändas emot sig. Han är den högste Herren, som genom sin nåd får oss att söka honom i vårt eget hjärta. Han är ljuset som aldrig slocknar. Han är det inre Självet i allting, dold som en liten låga i hjärtat. Endast ett stillat sinne finner honom. De som lär känna honom vinner evigt liv.

Shvetashvatara-upanishaden

Ljuset talar till dig, och för första gången i livet... känner du sann, äkta kärlek. Den kan inte jämföras med kärleken till din hustru eller till dina barn. Somliga kallar en intensiv sexuell upplevelse för kärlek, och anser att den kanske är det ljuvligaste ögonblicket i livet – och ändå går det inte ens att börja jämföra den med detta. Inte ens om man lägger samman alla dessa underbara, fantastiska känslor går de att jämföra med den sanna kärlekens känsla. Om du kan föreställa dig hur den verkliga kärleken skulle upplevas, så är det samma känsla som du skulle få av det klara vita ljuset.

Livet nära döden

Det äkta folket

Budskap från andra sidan. Författare: Marlo Morgan. Översättning från engelska: Birgitta Gahrton. Förlag: Strömborgs 1995, 176 sidor. Boken handlar om en amerikansk kvinnas vandring i den australiska ödemarken tillsammans med en stam från urbefolkningen aboriginerna. Originaltitel är "Mutant Message Down Under", vilket verkar obegripligt, men mutant är dessa aboriginers namn på den vita människan. Den svenska titeln måste ha valts av någon som inte läst boken; med "andra sidan" brukar man avse andevärlden. "Det äkta folket" hade varit en lämpligare titel, för så kallar sig de människor som Marlo Morgan levte och vandrade med.

Författarinnan skriver att hennes bok är ett skönfärdigt verk, inspirerat av hennes upplevelser i Australien. Hur mycket som är bokstavligen sant kan läsaren inte veta, men författarinnan meddelar att boken säljs som en roman för att skydda den lilla stammen av naturmänniskor, som lever utanför "mutanternas" samhälle. Säkert har händelserna inte inträffat precis så som de berättas, säkert har naturfolkets tankar omformulerats i romanen.

Men "Budskap från andra sidan" har varit en stor läsupplevelse. (Översättningen verkar vara utomordentlig.) Boken är fascinerande från första till sista sidan, utan några döda partier.

Aboriginerna brukar anses tillhöra jordens mest primitiva folk, men i Marlo Morgans berättelse framstår de som visa och goda, och mästare i överlevnad. De visar en total tillit i världen, vet att de varje dag frikostigt skall få vad de behöver av världsallett. I grund och botten är de vegetarianer, meddelar författarinnan, men sedan de fördrivits till ödemar-

ken har de tvingats äta kött.

De visar en närmast magisk förmåga att läka sjukdomar, varunder de utnyttjar naturens egna krafter och kroppens självläkande förmåga. Ett svårt benbrott klaras av på några timmar!

De samtalar mest genom tankeöverföring. Rösterna används de till sång. De dyrkar och tackar den Gudomliga Helheten.

Dessa naturmänniskor ser sig som det Äkta Folket. Andra är muterade varelser, dvs förändrade och således inte riktigt äkta människor, vilka inte lever på rätt sätt.

Det Äkta Folket har nu valt att lämna jorden; de sätter inte fler barn till världen.

Några misstror Marlo Morgan och kallar henne bedragare. De tror att hon har hittat på hela historien om den lilla aboriginstammen. Men hennes bok har också mötts av stor entusiasm.

En stamäldste bland aboriginerna har skrivit ett erkännande brev till författarinnan och nämner att boken "beskriver våra normer och speciella kunskaper på ett sätt som gör mig mycket stolt över mitt arv".

I alla händelser är detta en ovanlig, kanske helt unik bok med såregna kvaliteter.

SM

Den tolfte planeten

Om man skulle vilja hävda att människan ursprungligen skapats av gudar, besökare från andra planeter, så kunde man knappast välja lämpligare gudar som kandidater än de gamla sumeriska gudarna. Detta är också just tesen i *Den tolfte planeten* (Berghs förlag 1995, första svenska utgåvan 1980) av Zecharia Sitchin, där gudarna har skapat människan genom DNA-manipulation av hominidernas arvsmassa.

Det här är en ganska teknisk text, och man behöver ganska stora kunskaper i religionshistoria och filologi för att förstå att när Gilgamesh i ett av mänsklighetens äldsta epos beger sig till "Til-Mun", så betyder det inte, som författaren hävdar, "ordagrant 'rake-ternas land'".

Envar kan ju se på vissa av skrivtecknen att de föreställer noskonen till en raket. Och eftersom vissa gudar hade örn-huvuden och eftersom Apollo 11:s månländare hette Örnen, måste naturligtvis de sumeriska gudarna ha kommit hit i raketer. Eller?

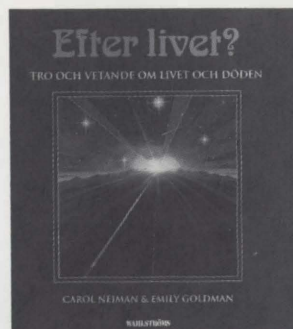
Den tolfte planeten, som gudarna kommit från, hade enligt Sitchin en omloppstid på 3600 år, så därför är det inte så konstigt om de hade regeringstider här på jorden på upp till 43 200 år. För här var de för gruvdriftens skull men tröttnade omsider och skapade människorna som slavar, men gav sedan själva upp i samband med syndafloden.

De sumeriska gudarna borde, som sagt, passa utmärkt i det här sammanhanget, för det är få gudar som framstår som så svåra att förstå sig på som dessa. Bönerna till dem kan ofta inledas med: "Gud, om du finns..." Men naturligtvis är det inte som Sitchin säger, och hans stora arbete med texterna blir i stor utsträckning meningslöst, eftersom läsaren inte har en chans att avgöra hur det ser ut i verkligheten och vad som är Sitchins olika tolkningar. Och liksom Däniiken och många andra lider han av en närmast galopperande etnocentricitet. För den sortens forskning är saken alltför enkel.

Här har vi en figur med en konstig mössa. Eftersom han har en konstig mössa, måste han vara gud. Och eftersom tolkaren har sett att astronauter har konstiga mössor, måste guden vara astronaut. Man tolkar hela tiden det obekanta i termer av det bekanta. Det är mänskligt och normalt, det är så vi lär barnen på dagis att läsa och skriva. Men vi brukar vänta några år med att låta dem tolka kilskrift från en praktiskt taget okänd kultur.

Den sumeriska gudavärlden skulle naturligtvis bli ett ännu större mysterium i Sitchins tolkning – men det förhindrar inte att boken för den som är van vid tekniska resonemang och känner till bakgrunden blir synnerligen underhållande. Och det är onekligen fascinerande att de sumeriska gudarna än i dag har så hängivna troende.

Örjan Björkhem

En svindlande skön bok

Efter livet? Tro och vetande om livet och döden. Författare: Carol Neiman och Emily Goldman. Översättning från engelska: Bo Dahlman. Förlag: Wahlströms 1995. Det engelska originaltitel är "AfterLife" (utan frågetecken) och underrubriken den trosvis "The Complete Guide to Life After Death".

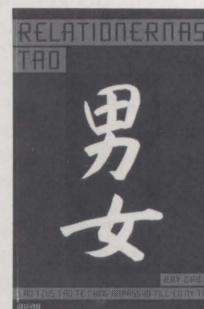
Denna bok på 224 sidor innehåller ett stort antal utomordentligt vackra bilder, de flesta i färg, vilka höjer läsarens upplevelse av textinnehållet. Texten beskriver i kapitel 1, "Vägar till himmel och helvete", äldre föreställningar om livet före och efter detta, i kapitel 2, "Liv efter liv efter liv...", tankar om själens vandring genom olika liv och minnen från tidigare liv ("Men om vi nu har levt många liv, varför minns vi dem inte? Gammal visdom säger att det beror på att vi har "druckit av glömskans vatten" innan vi föddes, så att våra minnen inte ska kunna fördärva hela pjäsen."), i kapitel 3, "På jakt efter själen", mediala fenomen, spökhistorier, uppenbarelser på dödsbädden med upplevelser av en ljus tillvaro bortom döden, i kapitel 4, "Rapport från andra sidan", nära döden-upplevelser ("Budskapet om kärlekens betydelse är något som de som återvänder från 'döden' bär med sig tillbaka."), och i kapitel 5, "Härför till evigheten", förberedelser för döden ("Döden innebär ingenting annat än att lämna ett fängelse och återvända hem från en landsflykt, står det i inledningen till en av dessa handböcker [om 'konsten att dö']").

För den som bland livets vedermoder önskar andlig uppbyggelse för egen eller vänners del, kan boken rekommenderas. Man kan här läsa om erfarenheter av en värld av kärlek bortom döden och en djup mening med livet.

Litet dramatiskt högttravande skulle man vilja utbrista: oh, läsare, låt all skepsis fara och ta in all denna information, så att den får bestämma dina tankar om vad livet går ut på! Ty på ett mer angenämt sätt kan du knappast föreställa dig sanningen.

De stackare, vilka likt recensenten trots allt inte blir av med sin skepsis, kan åtminstone under några dagars läsning låta sig ryckas med och leva sig in i tanken att bortom dödens port finns en underbarare värld, präglad av kärlek och rättvisa. Den upplevelsen i idéernas värld är hisnande skön och kan vara stärkande för själen.

SM

Man och kvinna

Relationernas Tao. Lao Tzu Tao Te Ching anpassad till en ny tid. Författare: Ray Grigg. Översättning från engelska: Per Nyqvist. Förlag: Wahlström & Widstrand 1995.

Boken har ett vackert utförande, såväl utanpå som inuti. Den stilla, underfundiga visdomen i de 212 korta styckena kan upplevas som betydelsefull.

Hur Griggs version av Tao Te Ching – boken om Vägen – förhåller sig till Lao Tzus bok framgår inte. Men troligen har den gamla boken varit en inspiration för Grigg.

"Relationernas Tao" handlar om förhållandet mellan man och kvinna. I bokens inledning skriver författaren att den kärlek, som finns mellan älskande, finns mellan allting. De älskande kallar det kärlek, men de vise kallar det Tao. Det är detta som får livet att

spira på jorden. Det finns överallt. Tao är det sätt varpå universum fungerar. Att "flyta med" Tao är dygd; att "vara med" Tao är makt. Lao Tzus bok "Tao Te Ching" handlar om att komma i samklang med Tao. Griggs bok handlar om hur man och kvinna kommer i samklang med Tao.

Här några exempel på bokens visdom:

När Tao finns där

När vattendroppen släpper taget och när den stora floden flyter, då finns Tao där. När vårens knopp öppnas och när höstens löv faller, då finns Tao där.

När Tao finns mellan man och kvinna är det som när morgonsolen stiger upp av egen kraft.

Under varje vetande

Det finns mysterium eftersom det finns icke-vetande. Under varje vetande finner man ett nytt icke-vetande. Varje vetande fördjupar alltså mysteriet.

Men även i vetandet finns vetandets mysterium.

Finnandets ögonblick

Finnandets ögonblick är alltid en överraskning – som att möta en gammal vän man aldrig träffat förut.

För att bandet skall hålla

För att bandet mellan man och kvinna skall hålla bör det hållas i vörndad.

Bär det som vinden och havet. Omfamna det som berg.

En läsare skall ta god tid på sig, kanske några månader. Denna bok låter sig inte snabb-läsas.

SM

Frihet eller öde

En gång stod den amerikanske psykoterapeuten Rollo May för en ganska amerikaniserad och förenklad existensialism, men i den nyutkomna boken *Frihet och öde* (Natur och Kultur 1995, amerikanska originalet

1981) framgår det att han (eller recensenten) mognat högst väsentligt. För vad är frihet – och är det tänkbart att vare sig uppleva eller äga frihet om det också finns ett öde som formar vår verklighet? Rollo May börjar med att göra upp med positivt tänkande och självförverkligande, som han betraktar som ett eskapistiskt försök att åstadkomma förändring för förändringens skull, vilket inte är någonting annat än självbedrägeri. Här söker man känslan av frihet, inte verklig frihet. För enligt Rollo May finns det åtskilliga falska vägar till frihet – bland annat självbespegligen och narcissismen, detta att vilja vara sig själv. Föringen människa är sig själv – vi skapar oss själva och skapas i nära förhållanden med andra människor.

Rollo May lyckas väva in både Peer Gynt och Dostojevskis Storinkvisitor, men det betyder inte att hans bok är något litterärt experiment, han visar också med exempel ur terapisituationen att frihet och öde är frågor som har betydelse både i det mest vardagliga och det livsavgörande. Rollo May kallas ibland för filosof, och det är kanske att ta i, hans stora förtjänst är snarare att han kan visa att dessa stora frågor inte kan eller får förvisas till filosofin utan att de också hör hemma i psykologin. Också om det kan synas som frågorna är komplicerade, har Rollo May en lättläst stil, flyhänt översatt av Margareta Wendz-Edgard. Boken är väl värd att läsa för alla dem som vill förändra sitt eget eller andras liv.

Örjan Björkhem

En ny ursprunglighet

Som alla religionshistoriker ryser recensenten av obehag, när han drabbas av de moderna "shamanerna", shamanistisk psykologi och "bygg-din-egen-svetthydda"-kurser, där

djupa allvarliga tankar förvandlats till billig stå-upp-komik. Så det blev med en viss tvekan jag tog upp boken *Återvänd till ursprunget – En överlevnadshandbok för urinvånare och naturmänniskor* (Förlags AB Björnen 1993) av Manitonquat, som är historieberättare från Wampanoagstammen.

Jag kunde inte haft mer fel. Författaren försöker låtsas att han och läsarna sitter tillsammans och låter "talpinnen" vandra från den ena till den andra så att var och en får god tid att säga sitt, eller som han uttrycker det: "Jag önskar att den här pappersbarriären vore ur vägen och att jag kunde tala direkt till er ur hjärtat, se er alla i ögonen, höra era röster och uppleva era hjärtan. Det är så jag brukar kommunicera med människor. Men eftersom jag inte kan vara hos er just nu, så föreslår jag att vi gör bästa möjliga av situationen och är så öppna vi kan mot varandra. Jag tror att vi har gemensamma intressen: Livet, hälsan, freden, kärleken, jordens skönhet och medvetandets hänförelse."

Märkvärdigt nog fungerar det. Att läsa boken känns nästan som att höra historieberättaren berätta den historia som är evig och utgör själva verklighetens väv. Kanske är det inte så märkvärdigt, utan bara en redogörelse för vad vi egentligen vet och vad vi egentligen borde göra, men att säga allt detta i ord blir inte lättare av att det faktiskt är nödvändigt. Boken borde vara en nödvändig grund för alla som intresserar sig för vad shamanistisk psykologi och världssyn egentligen är – och för alla som vill åstadkomma någon "andlig förändring".

Boken är förlagets bidrag till FN:s internationella år för ursprungsbefolkningarna och det är verkligen inget litet bidrag.

Författarens raka och okonstlade språk har följande och elegant översatts av Mats Guve. Tyvärr vanställs boken svårt av att den enda korrekturläsningen har gjorts av ett dataprogram.

Örjan Björkhem

En ny vision av arbete

Nytändning. Om vitsen med arbete och meningen med livet. Författare: Matthew Fox. Översättning: Willy Pfändtner. Förlag: Energica 1995. 310 sidor.

Förre dominikanermunken Matthew Fox framstår i denna bok, i en god översättning, som en av de mer betydande New Age-tänkarna. Bokens engelska titel är "The Reinvention of Work – A New Vision of Livelihood for our Time". Det rör sig alltså om en ny vision av vad arbete är. Fox' vision har sin grund i en djup upplevelse av människan i kosmos. Han är en intelligent tänkare och borde kunna vara en av de stora inspiratörerna i den nya tiden.

Arbetet har stor betydelse för den enskilda individen. Ett meningsfullt arbete betyder ett gott liv. Ett icke meningsfullt arbete eller arbetslöshet kan verka förödande på individen med tristess, våld, kriminalitet, depression och självmord som följer.

Arbetet bör ge glädje och känslan att man bidrar med något värdefullt till helheten.

Genom arbetet förverkligar individen sig själv och även de intentioner som finns i kosmos, hos Gud. Med sitt arbete är människan Guds medskapare. "Det är meningen att vårt arbete skall vara vackert, att det skall öka skönheten i världen", skriver Fox, och det är centrala ord i hans idévärld.

Människornas värld skall alltså blomma i skönhet. För strävan efter skönhet finns i det inre av själva kosmos. Fox vänder sig mot oandligheten, den moderna maskinkulturen, det strikt rationella tänkandet med dess destruktiva verkningar och upplevelse av alienation inför arbetet samt exploatering och förorenning av naturen. I stället pläderar han för en mystisk syn på verklig-

heten med helhetstänkande i stället för fraktionstänkande.

Vi befinner oss nu i slutet av en tidsålder, menar Fox. I den nya tiden kommer arbetet inifrån och uttrycker vår själ, vårt innersta väsen.

Fox skriver att vi måste gå till våra förnämsta tänkare, mystikerna, som enligt C G Jung representerar "det bästa hos mänskligheten", för att få inspiration till en ny syn på arbetet. Mystikerna är själens poeter, förklarar han. Vi bör se efter vad de har att lära oss om arbetets mening. Och vår tids naturvetenskapliga mystiker tänker på liknande sätt som forna tiders andliga mystiker. Deras tänkande kännetecknas av vördnad och förundran, inte bara av analys och pragmatism.

Arbetet är heligt, menar Fox, men vi har under den newtonska eran levtt som i en icke-helig, sekulariserad och människotillverkad maskin och därmed vanhelgat arbetet, vilket har orsakat vår alienation. Mystikerna kan hjälpa oss att återigen se arbetet som heligt. I våra kyrkor och synagogor undervisas sällan om mystikernas visdom. Och vid våra akademiska institutioner och prästseminarier anstränger man sig att eliminera allt mystiskt tänkande. Mystikern är försummad i den västerländska kulturen. Att ta upp mystiken är att öppna dörren till visdomen.

I sin bok drar Fox fram den visdom som finns i alla världens mystiska traditioner samt hos samtida vetenskapsmän som Rupert Sheldrake, Gregory Bateson, Erich Jantsch, Brian Swimme, Thomas Berry, Beverly Rubik och Fritjof Capra.

Vi människor är Guds medskapare, poängterar Fox. All verksamhet i universum är Gud i handling. Arbetet är en helig plats, ett tempel.

Fox förutspår att inom religionen kommer mystiken i en ny tid att ersätta en sentimentalt Jesusdyrkan, och därmed kommer också den nya tiden att präglas av en djup ekumenik, när alla världsreligionernas mystiska traditioner låter oss tränga in i universums och våra själars heliga mysterium.

I den nya tidsåldern ser vi det heliga överallt, i atomerna och galaxerna, i kroppens alla organ. Vördnad bör vi känna inför verkligheten, som omger

oss och som var och en av oss är en del av.

Optimistiskt förutspår Fox en visdomsexplosion med vishetsskolor, som skall leda oss in i den nya tidsåldern.

Det är en stark bok, med en stor vision, som Matthew Fox har skrivit. Vid sidan av hans tankar framstår nästan allt annat, som skrivs och sägs i våra dagar, som närmast genant obetydligt.

SM

Satan är dagens man. Författare: Alexander J. Markus. Förlag: Caduceus 1995, 260 sidor. Denna berättelse om den negativa kraften i universum börjar på ett vårdshus i Schweiz, där några personer har samlats. En mystisk främling ansluter sig till sällskapet. Denne har flera namn: Jeshu ben Pandira, Markus Johannes, Saint Germain och John Mark. Det sistnämnda är ett av de namn Alexander Markus använder om sig själv. Främlingen, som är Markus' alter ego, gör en rad esoteriska påståenden om verkligheten. Många sidor innehåller påståenden om Hitlers och andra ledande nazisters ockulta idéer, utan källuppgifter.

Jorden. Nycklar från Plejaderna till Det Levande Biblioteket. Författare: Barbara Marciniak. Förlag: Regnbågsförlaget 1995, 254 sidor. Barbara Marciniak är transmedium. Hon upplever sig vara en kanal för "Plejad-invånarna", som förklarar verkligheten för oss jordbor. Boken betecknas av förlaget som "en handbok för ett inspirerat liv". Översättarens svenska språk vimlar av dåliga och osvenska formuleringar, som försvårar förståelsen av texten.

Zara. En bok om tvillingsjälar och om meningen med livet. Författare: Lennart Forsberg. Förlag: Caduceus 1995, 202 sidor. Boken sägs innehålla en sann historia men ger intrycket att vara en roman med ett medium, Zara, som huvudperson. Historien berättas utifrån ett ockult och spiritualistiskt perspektiv och handlar om reinkarnation, tvillingsjälar, auran, Atlantis, utomjordiska varelser och UFO:n.

Dela din gåva med världen. En guide till din livsuppgift. Författare: Helena Montelius. Förlag: Light Changes Unlimited Förlag 1995, 200 sidor. Helena Montelius är ett medium som hör röster i sitt inre och förnimmer ljusgestalter. Hon berättar att "ljusguidernas" budskap kommer till henne på telepatisk väg samtidigt som hon känner deras närvaro som en vänlig kraft. Sedan flera år är hon en ivrig förmedlare av vad de andliga guiderna säger samt verksam som kursledare och författare. Hon hävdar att kanalisering är "ett högre medvetandetilstånd, ett inspirerat tillstånd, där den som kanaliserar öppnar sig för högre visdom, visioner och inspirerande budskap från högre väsen".

Konsten att se och tolka auran. Författare: Ted Andrews. Översättning från engelska: Jeanette Brittlund. Förlag: Planetstadens Böcker, 148 sidor, pocketformat. Kapitelrubriker: Vad är auran?, Att känna auran, Att lära sig se auran, Att mäta sitt aurafält, Färgernas betydelse i auran, Att stärka och skydda auran. Författaren är metafysiker och arbetar förutom med auraltolkning med bland annat tidigare livsanalyser, numerologi och tarot, och han uppges vara klärvoajant och ha mediumcertifikat.

Ärkeängeln MiChael. En ljusets krigare. Författare: Mikael Kvist. Förlag: SPEKTRART, 1995. 147 sidor. Berättelsen är inte skönlitterär, även om det är lyrik och prosa omväxlande, utan består av en rad påståenden om och kring ärkeängeln Michael med tydliga anspråk på bokstavig sanning. Någon källa anges inte. Det kan röra sig om ett slags mediala budskap eller inre visioner. Författaren berättar om universums skapelse, Michael och Kristus, Gud och kosmos, jordens framtid med mera. Mikael Kvist ger också ut tidskriften Vita Vingar, vilken handlar om bland annat änglar och Jungfru Maria.

SM

Kommentar från Mörner

Till Föreningen Vetenskap och Folkbildning har docenten Nils-Axel Mörner vid Stockholms Universitet sänt ett brev (med kopia till Sökaren) där han meddelar att det kommit till hans kännedom att han utsetts till "årets förvillare" 1995. I brevet förklarar han att samtliga uppgifter i föreningens motivering för utmärkelsen är felaktiga. "Jag kan inte förstå var ni fått dem ifrån, inte heller varför ni lämnat dem okontrollerade. Inom vetenskap är det ju en självklarhet att kontrollera uppgifter och fakta.

Följande gäller:

1. det rörde sig *inte* om 'universitetskurser'
2. det gällde *inte* 'student'
3. *ingen* 'pådyvlades' något
4. deltagarna fick visst, och i högsta grad, 'stifta bekantskap med den moderna vetenskapliga kunskapen'.

skapliga kunskapen'.

Mina kurser *Slagutan som 'instrument' – förr och idag* gav en mycket kritisk granskning av problemet. Modern geofysisk instrumentering ingick i demonstrationsmaterial, liksom resultaten av mångåriga vetenskapliga sediment- och berggrundsstudier inom områdena.

Jag tror därför att jag snarare skapat reda (även viss logik) i frågan, än förvillelse. Jag vet att många av deltagarna just uppskattade detta.

Mörner tycker att det är trist med osakliga och oriktiga uppgifter. "Om något 'förvillar', så är det väl just detta", skriver han.

(Se f.ö. sidan 35!)

Förödande kanalisering

Skeptiker oroar sig för fenomenet kanalisering, som från USA

sprider sig till Sverige. Om de visste hur stor del av den klassiska musiken, de stora vetenskapliga upptäckterna och tekniska uppfinningarna som tillkommit genom kanalisering, skulle de bli förlägna. Sedan må man förklara det med det undermedvetna, kontakt med det högre jaget eller ljusvarelser från andra dimensioner.

Nej, kära skeptiker, det finns en annan kanalisering som är betydligt mer förödande för vetenskap och folkbildning – den som sker i miljoner svenska hem varje kväll – *den med fjärrkontrollen i TV-soffan.*

Lennart Lidfors

Sven Magnusson, Sökaren

Hur kan du med berätt mod ge ut ett antikristligt alster som Sökaren. Sanningen, Sven, sanningen finns endast i bibeln och är Guds ord. "Jag är

vägen, sanningen och livet", säger Jesus Kristus vår Herre. "Ingen kommer till Fadern utom genom mej." Joh. 14:6. Den potentat satan, som du företräder, kan inte skapa något annat än förvirring, han endast kan kopiera och imitera Fadern, Sonen och den helige Ande. Han är den evige förloraren och är redan dömd till evig undergång. Med all slags "New age", ockult litteratur drar du inte bara ner dig själv i avgrunden och mörkret utan också andra vilslna själar som söker meningen med livet. Du kommer en dag att få stå till svars för dina gärningar inför Herren Jesus Kristus. Vänd om medan tid är, "Himmelriket är nära". Du kan få ångra din synd och avgudadyrkan inför Herren Jesus och bli en segervinnare. Läs Johannesev. 3:16-21, 3:36. Ja läs hela Johannes evangelium så får du svar på alla dina livsfrågor. "En broder i Kristus", Karl-skoga.

★ Kurs i Tarot ★

Symboler är det språk med vilket människan kommunicerar med sitt inre, och i projicerad form med andligheten i sin omgivning. Allt för att hitta hem i sig själv och bli en del i helheten. I vår sekulariserade kultur har symbolens värde förringats. Kunskapen om Tarot är ett sätt att återupprätta det glömda språket - vägen till själens visdomskälla.

★ **Det magiska rummet** Vi bygger ett tempel - och finner vägen till vårt eget universums centrum.

★ **Vi lägger stjärnor** Vi lär oss tolka kort för enskilda situationer samt för större livsfrågor.

★ **Tarot som spegel** Tarot speglar vårt inre - ger perspektiv på livet och pekar på sidor vi glömd.

★ **Tarot som orakel** Tarot vägleder oss om framtiden och visar oss våra möjligheter.

Vi studerar Tarot och dess symboler ur ett religionspsykologiskt perspektiv med utgångspunkt från den analytiska skolan. Vi tolkar symboler i folksagor och myter för att nå en djupare förståelse för symbolspråket, samt gör övningar för att stärka vår intuition.

MarieLouise Cronstedt

Fil.Kand.Psykologi. 0563/260 01, 302 02

Det Blå Ljuset

gm *Eivor Hansson*
Boken används i helande och utvecklande syfte.

Det Blå Ljusets uppföljare Diamanthjärtat

kommer våren 1996. Kan Beställas nu, för leverans under våren. En sann berättelse om andlig hjärtoperation utförd sommaren 1995.

Möten med Jungfru Maria och hennes ljusskepp, Ärkeängeln Michael m fl

Båda böckerna ger dig kraft, energi och insikt.

Healingbehandling
Meditation och kanalisering kurs
Ettårig utbildning till Healer / Föreläsning kurs

Böckerna: *Det Blå Ljuset och Diamanthjärtat*,
pris 250 kr / st.

Eivor Hansson

Tegnebyvägen 19 161 54 Bromma 08-8777 41

Jag beställer.....ant Det Blå Ljuset á 250 kr.

Jag beställer.....ant Diamanthjärtat á 250 kr.

Namn:.....

Adress:.....

Johnny Love Wisdom

I sin reseskildring Latitud 0° från 1961 har Rolf Blomberg ett avsnitt om "den galne gringon" i Ecuador. Det återges här.

Text: Rolf Blomberg

(En i sällskapet sa:)

– På tal om originella karaktärer, så kan jag glädja er med att jag har ett finfint exemplar på lager. Och han är till skillnad från Felton i livet och vi kan hälsa på honom i veckoslutet, om ni inte har annat för er. Har ni aldrig hört talas om den galne amerikanen som sen tre år bor som en eremit vid en kratersjö högt uppe i Anderna! Vad han heter? Det är ingen som vet. Själv kallar han sig Johnny Love Wisdom – Johnny Kärlek Visdom. Indianerna i trakten kallar honom "Demonen" eller rätt och slätt "Den galne gringon". (Gringo är som bekant det populära namnet på en utlänning, men i Ecuador har ordet ej som i Mexiko någon dålig klang.) Johnny är två meter i strumplästen, har skägg och långt hår, går omkring barfota och klädd i en poncho, han bor i en gräshydd och äter bara grönsaker, mest råa, och långa tider åter han ingenting alls. Ja, han är, som ni hör, inte riktigt klar i knoppen.

Vad jag fick höra om "den galne gringon" hade till följd att jag ett par dagar senare satt i en jeep tillsammans med en amerikansk vän på väg till kratersjön Quilotoa i provinsen Cotopaxi.

På mestadels knaggliga vägar som slingrade sig fram mellan vilda, vulkaniska berg – de högsta gnistrade vita av snö – och långa djupa raviner och avgrunder tog oss jeopen efter en nästan dagslång färd till en plats som ligger endast någon timmes vandring från kratersjön, på cirka 4 000 meters

höjd över havet. Det var blåsigt och isande kallt där uppe, och jag tänkte att den som frivilligt i tre års tid bott på en sådan plats, måste verkligen vara lite besynnerlig.

Vi övernattade i en gräshydd hos en gästfri och trevlig vägarbetare, och tidigt nästa morgon vandrade vi iväg mot Quilotoa med vår nyförvärvade vän och en indian som vägvisare.

– Tror ni, frågade jag vägarbetaren, som många gånger besökt eremiten, tror ni att Johnny kommer att tillåta att vi fotograferar honom?

– Jada, han poserar gärna! fick jag till svar.

Aha, tänkte jag, du är genomskådad, Johnny! Du är väl en herre som vill göra sensation, du lider som så många andra i vår tid av publicitets-hunger!

Den syn som plötsligt mötte oss, då vi stod på Quilotoas kraterrand, var så storslagen, så överrumplande och dramatisk, att vi – åtminstone min amerikanske vän och jag – alldeles förstummades. Där – djupt, djupt under oss – låg kratersjön grön och solglittrande och bländande, som en väldig, glimmande smaragd i en hög av slagg och aska. Nästan lodrätt stupade kraterväggarna ner i sjön. Men mitt under oss stack en liten udde ut, flankerad av sandstränder. Geometriska figurer i olika färger på udden – som ett lapp-täcke i grönt, gult och brunt – avslöjade var Johnny hade sina odlingar.

På en så gott som vertikal stig började vi nedstigningen, sicksackande och åkande kana i den lösa sanden. Halvvägs ner mötte vi till vår förvåning en ecuadorian på väg upp. Han hade tältsäng och en resväska packade på en åsna och var i sällskap med en urgammal, surögd indian. Vi stannade och pratade med dem.

– Jag är en av Johnnys lärjungar, berättade oss ecuadorianen med lysande ögon. Jag har bott en vecka hos Johnny – den lyckligaste veckan i mitt liv!

En stund senare, ett par hundra meter längre ner, mötte vi Johnny.

Mitt första intryck var: ja, han är galen! Tänk er att plötsligt, i detta

verklighetsfrämmande landskap, stå öga mot öga med en nästan två meter lång karl, klädd bara i en vit poncho (shortsen och den kortärmade skjortan under ponchon upptäckte jag först senare), med långt profethår, ett mager vuxet skägg, en av solen rödbränd – illröd! – näsa och ett par ljusblå ögon bakom starka glasögon. Inte undra på att de små bruna bergsindianerna trodde sig se en demon! Men nästan genast upptäckte jag något annat: Johnnys ansikte var fullt av frid och lycka – ett leende, barnsligt rent ansikte. Och då visste jag: Johnny är ingen bluff, han är äkta – och jag skämdes över min förhastade dom över honom.

Snart satt vi i Johnnys "hus" ute på udden, en liten gräshydd, mindre än någon indians. En askets bostad. Bohaget var det primitivaste tänkbara, men där fanns en skrivmaskin, en kristallmottagare och en mängd böcker, uteslutande religiös litteratur. Kristen, buddhistisk, muhammedansk, yoga m.m. Högar av brev vittnade om att Johnny hade en omfattande korrespondens.

– Jag ger undervisning per korrespondens, förklarade han. Om dom största religionerna i världen, dom leder ju alla till samma mål och det är ju ganska likgiltigt vilken religion vi tillhör, men för vår salighets skull måste vi tro på Gud, en Gud som är i allt, finns överallt...

Johnny var en yogi, ty han hade funnit att endast genom att praktisera yoga kunde han komma i nära kontakt med Gud, hans ande kunde frigöra sig från kroppen och han blev renad. Att fasta är ett av villkoren; en gång fastade Johnny i tjugofyra dagar.

– Och Gud har låtit de underbaraste mirakler hända mej! sa Johnny, och hela hans ansikte strålade av lycka.

Johnny berättade att han var från Seattle i staten Washington, av finsk-estnisk börd. Den dag vi hälsade på honom fyllde han tjugonio år. Och hur hade han hamnat här? frågade jag. Det var Guds vilja, sa Johnny. En dag för många år sen hemma i Amerika talade Gud till honom och sa: – Jag har ett tempel åt dej vid en sjö i ett berg i det

land som ligger närmast solen (och det är ju Ecuador, sa Johnny). Gå och sök detta tempel!

Det tog en lång tid, innan han fann platsen, och han kom först att ströva vida omkring i Ecuador. Han kom till detta land i ett ganska brokigt sällskap, med ett par amerikaner och en pin-upskön amerikanska – vegetarianer liksom han – vilka i Ecuadors djungler ämnade "starta" en super-ras. Dessa fantasters öde blev tragiskt. Den sköna kom efter månader i djungeln tillbaka till civiliserade trakter tandlös och med fördärvad hälsa, en av de båda männen försvann spårlöst – det sades att han i ett anfall av vansinne vandrat rätt in i djungeln – och den tredje i sällskapet blev mördad. Johnny levde första tiden tillsammans med dessa sina landsmän, men han tålde varken urskogsklimatet eller dieten och som han dessutom insåg att detta inte var vad Gud menat, lämnade han

följet med super-rasidéerna och gick att söka det honom lovade templet. Och sent omsider kom han på sina vandringar till Quilotoa, och då visste han ögonblickligen att han funnit vad han sökte.

Johnny såg genomskad ut, hade en mager men atletisk kropp, och vägarbetaren berättade för oss att han var en fenomenal simmare och brukade crawla i kratersjöns iskalla vatten som en Johnny Weismüller.

Eftersom jag hade en ordentlig influensa, då jag träffade honom, varnade jag:

– Det är nog bäst att jag håller mej på lite avstånd från er, så att ni inte blir smittad.

– Tvärtom! sa Johnny. Sitt så nära mej som möjligt! Vibrationen från mej kommer att bota er.

– Är ni själv aldrig sjuk? undrade jag.

– Jag sjuk!? Ha ha! skrattade Johnny

Eremiten Johnny Love Wisdom vid sin kratersjö. Text och bild återges med tillåtelse av Rolf Blomberg, bosatt i Ecuador.

som om jag sagt något ovanligt skämt. Nej, jag är aldrig sjuk.

Helt lämnad åt sig själv var nu eremiten Johnny inte. Administratören på en hacienda, som ligger mer än en mil från Quilotoa, brukade då och då skicka en indian – det var den urgamle vi mötte – för att titta till Johnny och lämna post. Indianen plögade då också ha med sig en del grönsaker och rotfrukter, ty vad Johnnys egna odlingar i den magra jorden producerade var i knappaste laget även för en yogi. Ofta kom också indianer till sjön med sina fårahjortar. Sjöns vatten är salt och innehåller svavel, och indianerna säger att fåren blir starka av att dricka det. Men en människa mår i längden inte bra av detta vatten. Johnny hade emellertid löst problemet sötvatten. Han fick mer än tillräckligt därav genom att ett stycke innanför strandkanten gräva gropar, och det i sanden filterade sjövattnet blev nästan utan salt- och svavelsmak.

Johnny visade oss med barnslig stolthet sina "filter", sina trädgårdsland och blomster och sin grotta för meditation, vilken han var i färd med att hacka och gräva ut ur den lösa lavaklippan. Han var älskvärd och trevlig och hade ett smittande skratt. Han var lika glad som en barnunge över att bli fotograferad, och vi måste lova honom att skicka bilderna vi tog. När vi efter några timmar tog farväl av honom, bad han oss vara välkomna tillbaka och stanna en vecka eller så länge vi önskade hos honom. Det var så uppfriskande att träffa Johnny Love Wisdom, detta sympatiska helgon, att jag faktiskt totalt glömde min influensa.

– Vibrationen från mej kommer att bota er, hade Johnny sagt.

Det stämde.

Någon tid senare stötte jag ihop med Johnny i Quito. Han kom vandrande gatan fram barfota och klädd i sin vita poncho och väckte inte så lite uppseende. Visserligen vill det till mycket för att folk skall vända på huvudet i Quito, men Johnnys apparition var även för denna stads vidkommande av det exotiska slaget.

– Har ni övergett Quilotoa och eremitlivet? frågade jag.

– Ja, sa Johnny, Gud sa till mej att jag skulle vistas tre år, tre månader, tre veckor och tre dagar i det av honom anvisade templet. Det har jag gjort, och nu återvänder jag till Staterna. I Kalifornien ska jag grunda en koloni av likasinnade, och den kolonin tror jag ska växa och kanske till sist omfatta hela världen – en ny och bättre värld!

Johnny Lovewisdom nämns i Alexander Markus bok "Från barbarstadiet till supermedvetande". Där står det att i en avlägsen by i sydöstra Anderna, i dalen Vilcabamba i Ecuador, vilket på inka-språket betyder "hälsans dal", mötte Alexander Markus sin andliga Mästare, professor Johnny Lovewisdom, M.A., Ph.D., B.Sc., D.D., Andernas största helgon, president för International University of Natural Living Science of Man, patriark och ärkebiskop för de sju kyrkorna i Asien. Professor Johnny Lovewisdom initierade Markus i gnosticismen ("den ursprungliga kristendomen") och i tibetansk mysticism.

Vidare får vi veta att Alexander Markus 1976 tilldelades doktorsgraden i religionsfilosofi och sakral teologi vid just International University of Natural Living

Science of Man (Internationella Universitetet i Loja, Ecuador), grundat 1962 i Vilcabamba.

Markus upplyser också att "Professor Dr. Johnny Lovewisdom" utsetts till Den Planetariska Hierarkins Andliga Överhuvud, Överhuvud för den Kosmiska Hierarkins inre verksamhet på jorden och efterträdare till den 13:e Panchen "Tashi" Lama.

Den Kosmiska Hierarkins högkvarter, Shangri La, var tidigare beläget i Tashi Lhumpo i Tibet. Det låg där ända in på 1900-talet. Därifrån styrde den Kosmiska, Gudomliga Hierarkin, dvs Det Stora Vita Broderskapet, sin inre verksamhet för människans andliga utveckling på jorden till 1933, då den 13:e Panchen Lama, känd under namnet Kut Humi Lal Singh inom teosofin, flyttade till Kuba. 1942 flyttade Det Stora Vita Broderskapet sin verksamhet till Quilotoa i Ecuador (alltså den

ensligt belägna kratersjön där Johnny Lovewisdom bodde).

Till handhavande av den kosmiska Hierarkins yttre verksamhet på jorden utsågs 1976 i Ecuador Alexander J. Markus (John Mark) av professor Johnny Lovewisdom.

Så berättar Alexander Markus i sin bok, där han alltså framställer sig själv som en synnerligen betydande person. (Har Markus en mytomanisk personlighet?)

Är det någon av våra läsare som känner till vad det blev av det sympatiska helgonet Johnny Lovewisdom, efter det att Rolf Blomberg träffat honom i Ecuador, troligen i slutet av 1950-talet? Drog han till Staterna, som han sa, och grundade en koloni i Kalifornien? Eller stannade han rentav i Ecuador och samlade på sig en massa titlar så som Markus berättar?

SM

Vandra mot ljuset, Harry Price och Ö.E.

Örjan Björkhem skriver i Sökaren nr 1/96 om den danska boken *Vandra mot ljuset*, nu översatt till svenska. Det väcker till liv bleknade minnen av en sällsam historia på 60-talet.

Tyvärr träffade jag aldrig Örjans far, den berömda läkaren och forskaren John Björkhem. 1954 gav han ut den tredje utvidgade upplagan av sin mest kända bok, *Det ockulta problemet*. Den avslutas med ett nytt kapitel, *Vad ville Harry Price på Lunds lasarett?*

Björkhem berättar där om en patient, kallad Ö.E., som intogs på medicinska kliniken i Lund den 8 oktober 1948. Den första undersökningen av honom gjordes av Björkhem, som då tjänstgjorde vid kliniken. Dagen efter begärde patienten ett personligt samtal med Björkhem. Han berättade att han sedan april samma år haft nattliga besök av ett "spöke", som talade engelska och kallade sig Harry Price. Besöken upprepades så pass ofta att Ö.E. därigenom fick intresse att lära sig lite engelska. Efterhand kunde han förstå allt mer av vad Price berättade. Price förklarade att han nyss hade dött och att han under sin livstid hade undersökt spöken och liknande fenomen. Efterhand började Price alltmer ge Ö.E. råd i olika praktiska angelägenheter. Det var nu Price som hade rätt Ö.E. att söka vid Lunds lasarett (trots att han inte hörde till dess upptagningsområde) för att få hjälp för den avmagring han hade drabbats av (Björkhem noterar att Ö.E. vid inkomsten var 172 cm lång och vägde 48 kg).

Björkhem berättar sedan om en rad märkliga omständigheter i fallet, som gjorde att Ö.E:s upplevelser tedde sig som något mer än bara vanliga hallucinationer. Det visade sig också att Harry Price hade gått ur tiden 29 mars 1948, vilket Björkhem inte kände till då han träffade Ö.E. Björkhem fortsatte ha kontakt med Ö.E.

1963 gick jag medicinkursen i Lund. Uppe på vinden i en av de gamla byggnaderna såg jag tillfälligtvis hyllor med mängder av tjocka inbundna böcker. De visade sig innehålla gamla journaler, delvis handskrivna, bland annat från 1948. Skulle det vara möjligt att identifiera Ö.E.? Eftersom jag kände till datum för hans intagning, blev det

inte så svårt. Jag fann honom också i telefonkatalogen, såvitt jag minns på samma adress som i journalen.

Ö.E. bodde inte i Lund utan i Malmö. Jag vågade mig på att skriva till honom och blev inbjuden att besöka hans hem. Han var fortfarande mycket mager, försynt och stillsam, med en viss sirlighet i sina rörelser. Han berättade om sina kontakter med Harry Price – jo, de pågick fortfarande, fast inte så ofta nu. Han hade också haft, och hade, flera andra former av mediala upplevelser, bland annat automatskrift. Jag fick en kopia av ett långt dokument han hade tagit emot automatiskt, ett tjugotal sidor. Texten var på danska, skriven med en gammaldags vacker handstil. Innehållet påminde lite om Martinus, som vid den tiden var min "guru", men det var inte sammabudskap utan delvis rätt annorlunda.

Jag hade ytterligare någon kontakt med Ö.E. per brev och telefon, men träffade honom inte mer. Ibland tittade jag på hans automatskrift, som han inte hade velat kommentera närmare. Jag tänkte fråga någon dansk vän om något av innehållet var känt, men det blev inte av.

Flera år senare bläddrade jag i böcker i en bokhandel i Köpenhamn. Där fanns den danska originalutgåvan av *Vandra mot ljuset*, som jag inte hade sett förut. Texten verkade märkligt bekant. Jag kollade närmare vid första tillfälle. Ja, det stämde – texten i *Vandra mot ljuset* var ord för ord, sida efter sida, identisk med Ö.E:s "automatskrift".

Jag ville kontakta Ö.E. igen, men han fanns inte längre i telefonkatalogen, och nummerbyrå meddelade att hans nummer var hemligt. I överdriven städover vid en flyttning flera år senare rensade jag bort alla papper om Ö.E. Därför kan detaljer i mina minnesbilder vara fel, men huvuddragen i händelseförloppet är jag säker på.

Som avslutning kan jag bara instämma i John Björkhems slutord i *Det ockulta problemet*:

"Vi människor äro ännu så kortsynta, och vår kunskap är ett styckeverk. Stundom är ock ödmjukheten ringa."

Nils-Olof Jacobson

Pernilla Jansson Onya Dowling Berit Jarama

Stockholms nya center flyttar in!

GAIA CENTER

Människans första släkting var jorden - Gaia. Enligt myten födde hon fram sig själv ur kaos, i tidernas begynnelse. Jorden är allas vår moder och det är välkänt att tiden är inne att lära oss vårda henne med respekt, om vi skall få fortsätta att njuta av hennes skönhet.

Gaia Center (Sacred Earth AB) flyttar in i Deva Centers gamla lokaler och vi vill följa Devas tradition vad gäller strukturen och den höga kvaliteten. Vi vill erbjuda ett forum för andlig, kulturell, personlig och ekologisk utveckling. Vår vision är att Gaia Center ska förmedla kunskap samt erbjuda redskap för att göra andlighet levande och naturlig i människors vardag.

Vi hoppas att du ska finna Gaia Center berikande och önskar dig varmt välkommen!

Föredrag & kurser t ex:

- ° Relationer
- ° Andlig ekologi
- ° Yoga & Meditation
- ° Drömmar & myter
- ° Voice Dialogue
- ° Psykologi
- ° Gudinnan
- ° Delfiner & valar
- ° Dans & Trummor
- ° Shamanism
- ° Healing
- ° Feldenkrais & Shiatsu

Fördjupningskurser, utbildningar, resor & retreats:

- ° Jin Shin Jyutsu
- ° Andlig ekologi
- ° Ettårig fördjupning i Gudinnan
- ° Resor till heliga kraftplatser
- ° Val & delfinresor
- ° Retreats och kurser på Skeppsuddens kursgård

STOR INVIGNINGSFEST!

I MAJ

Den 1:a maj kl. 18.00 brakar det loss! Det blir musik, sång, dans, gycklare och artister. Med bubblande dryck, läckra tilltugg och presenter firar vi Gaia Centers tillblivelse.

För program kontakta: GAIA CENTER (Sacred Earth AB), Dalag. 30, 113 24 Stockholm, tel. 08/32 42 02

Världen är produkten av en unik vilja, av en unik ande, och den anden är aktiv överallt, i varje stjärnstråle, i varje krusning av en vattenspegel.

Emerson

"Kampen för tillvaron" borde i vår tid kunna ersättas med "samarbete för tillvaron".

Viktor Rydberg

I alla människor ser jag mig själv, intet mer och ej en enda smula mindre. Och det goda eller dåliga jag säger om mig själv säger jag om dem.

Walt Whitman

Själén växer mindre genom lärdom än genom eftertanke och kontemplation.

René Descartes

En människas verkliga rikedom är det mått av gott hon uträttar i världen.

Muhammed

Entusiasm smittar av sig på människor som pollen smittar av sig på bin.

Sir Terence Conran

Den är en vis människa som kan skilja mellan sin begränsade visdom och sin obegränsade okunnighet.

N. Sri Ram

Att bli förorättad betyder intet, bara man inte bevarar minnet därav.

Konfucius

För att komma till källan måste man simma mot strömmen.

Stanislaw Lerzy Lec

Änglar

I Tidskrift för Hälsa, nr 12, 1995, finner vi en artikel om änglar. Där får vi veta att påven slagit fast att änglar existerar. Elisabeth Broomé skriver bland annat att sedan människan i ett par århundraden levt i ett "maskinuniversum", har vi nu en längtan efter något mer, och vår syn på universum håller på att förändras – "universum är en mystisk erfarenhet där allt inte går att förklara utifrån naturvetenskapens lagar". Så nu får änglar plats i världen igen.

Långt liv med gott humör

Måttlighet och gott humör ger goda chanser att bli mycket gammal. Danska forskare besöker 400 hundraåringar. Gemensamt för de gamla är att de varken har ätit, rökt eller druckit för mycket. Stress har de undgått genom insikten att livet har både sorger och glädjeämnen.

Källa: Politiken/Nyt Aspekt.

Sveriges Samantha Khury

I TV-programmet Café Norrköping framträdde 24 januari en svensk kvinna, Gabriella Rastad, och berättade att hon kan tala med djuren. Hon förnimmar deras bildspråk på samma sätt som Samantha Khury. Djuren berättar för henne vad de har för problem, och enligt Gabriella Rastad stämmer det.

Sökaren erkänd kulturtidskrift

Sökaren finns i 260 bibliotek och ingår i skolornas Artikel-Sök. I många år hade Sökaren ekonomiskt bidrag från Statens kulturråd; detta har nu dragits in, men Sökaren är fortfarande medtagen i Kulturtidskriften, som är en katalog över svenska kulturtidskrifter, utgiven med anslag från Statens kulturråd. Sökaren är också förevisad genom att den medtagits i Nationalencyklopedin, på sju rader! Det står bland annat att den ofta har kritiska inslag.

Healing undersöks

Den danska Healer-Ringen har satt igång ett forskningsprojekt om healing. En första rapport har kommit, skriven av sociolog Jonna Widell. Där diskuteras möjliga förklaringar till healing och refereras försök med healing, som gjorts i andra länder. Projektet stöds av Sundhedsstyrelsens råd rörande alternativ behandling.

Psykiatriska patienter fick hålla behållare med vatten, som därefter användes till att vattna groende frön. Det "deprimerade" vattnet nedsatte växthastigheten hos fröna, medan vatten som behandlats av helare fick motsatt effekt.

Dr Dolores Krieger i New York gjorde 1971 healingförsök med sjuka människor. Försöksgruppen, som bestod av nitton personer med skilda sjukdomar, fick healing flera gånger, medan en kontrollgrupp på nio sjuka inte fick någon behandling. Före och efter försöket mättes hämoglobinhalt i blodet på samtliga deltagare. (Hämoglobinvärdet kan användas som ett mått på allmäntillståndet.) Det visade sig att de behandlade hade en genomsnittligt högre hämoglobinhalt än de icke behandlade. Försöket upprepades 1973 med större antal deltagare. Resultatet blev detsamma.

Dr Grad framkallade struma på möss (oetiskt). Mössen delades i två grupper, varav den ena behandlades av helare och den andra var kontrollgrupp. Några av djuren i kontrollgruppen hölls av personer som efterliknade healing, medan andra hölls i burar där det framkallades en värme som motsvarade värmen från helarnas händer. Efter fjorton dagar hade de helade mössen genomsnittligt mindre struma än de ohelade.

Källa: Nyt Aspekt, juli 1995.

Healing

Sekter i USA

Det finns bortåt 5 000 olika sekter i USA idag. Cirka 20 miljoner amerikaner beräknas under någon tid av sitt liv tillhöra en sekt. Detta berättar Kerstin Wallin i ett reportage i Göteborgs-Posten 30 augusti 1995.

Det är idag inte bara ungdomar som hamnar i sekter, utan minst lika mycket äldre.

Kerstin Wallin har talat med Marcia Rudin, som är ledare för en grupp som vill "rädda" människor ur sekter och föra dem tillbaka till ett vanligt samhällsliv.

Alla sekter är inte religiösa. Det finns bland annat "penningssekter", dvs grupper som lär ut hur man skall "attract" pengar: genom att tänka på pengar på ett visst sätt kan dra dem till sig.

Marcia Rudin berättar att många vill ta sig ur sekterna, bland annat medelålders som varit med ända sedan ungdomen och nu vill tillbaka till samhället.

Marcias organisation arbetar med rehabilitering, men även förebyggande genom att informera om hur sekter arbetar och hur människor hamnar där.

En sektexpert och -motståndare, som Kerstin Wallin skriver om, menar att vem som helst kan hamna i en sekt. "När vi är ensamma och extra sårbara är vi också lätta offer."

Karaktéristiskt för sekter är att ledaren anses ha "en högre insikt" och kan förklara livet för medlemmarna, vilka då med största respekt och förtroende lyssnar på ledaren.

Referentens kommentar: Kerstin Wallins reportage är helt negativt till sekterna. Men kan inte sekter också ha en positiv betydelse för några människor, bland annat genom den gemenskap och livsmening de ger?

Själv mord

Varje år begår 2000 människor självmord i Sverige. Tio gånger så många självmordsförsök görs. Dessa fruktansvärda siffror nämner ärkebiskopen i ett julbudskap. Han menar att julens kristna budskap kan ge människor nytt hopp, men han efterlyser betydande samhällsinsatser.

Nationella rådet för självmordsprevention skall under 1996 utge ett häfte om självmord. Det kommer att kunna erhållas via apoteken. Detta läser vi i Svenska Dagbladet.

För min del tror jag att grunden för en god och harmonisk personlighet måste läggas i skolan. Det bör ses som skolans huvuduppgift att dana goda personligheter. Kriminalitet, mobbning och själsliga problem torde kunna motverkas effektivt med lämplig anda och undervisning i skolan.

Den gamla "korvstoppningsfilosofin" för skolan bör väl nu vara ett minne blott? Idag måste det i första hand gälla att göra barnen och ungdomarna till goda samhällsmedborgare och så långt möjligt lyckliga människor.

SM

Upplysare och förvillare

Den lilla föreningen Vetenskap och Folkbildning utser varje år "årets folkbildare" och "årets förvillare". 1995 års folkbildare blev Harriet Svenhard, som i många år varit verksam inom Föreningen Rädda Individen (FRI) "för att bekämpa de auktoritära sekternas tankeförtryck". Harriet Svenhard är en av grundarna till föreningen FRI, och en verklig eldsjäl som entusiasmerat många andra till att arbeta inom organisationen. FRI hjälper dem som vill ta sig ur beroendet av auktoritära sekter, informerar i förebyggande syfte och ger råd och stöd till anhöriga", heter det i prismotiveringen.

1991 fick Bodil Jönsson utmärkelsen för att hon "avmystifierat fysiken och gjort den begriplig".

Men verkligheten är inte enkel och lätt att begripa, utan långt mer mystisk än naturforskarna någonsin tänkt sig.

Till årets förvillare 1995 utsågs docent Nils-Axel Mörner vid Stockholms universitet. "Han har anordnat universitetskurser om slagrutor där studenterna pådyvlas sedan länge motbevisade myter i stället för att få stifta bekantskap med den moderna vetenskapliga kunskapen inom området. Han har därigenom sett till att man inte ens vid universitetet går fri från grova förvanskningar av vetenskaplig metodik."

Motiveringen är vilseledande, eftersom det är tydligt att slagrutefenomenet existerar. (Se f.ö. Läsarforum sidan 29!)

1992 blev Catrin Jacobs årets förvillare "för sina okritiska TV-program om astrologi", 1993 fick Sassa Åkervall utmärkelsen "för sin programserie om det övernaturliga i TV" och 1994 blev Lotta von Arnold utsedd för att hon "spridit myter och vanföreställningar bl a genom den s k Peace in mind-festivalen".

Man drar slutsatsen att lätt underhållning och seriös öppenhet – utan samtidig kritik – i ifrågasatta, ockulta och esoteriska ämnen inte godtas av Vetenskap och Folkbildning. Däremot accepterar de säkert i dessa ämnen en totalt negativ attityd och negativa slutsatser – utan att motsidan kommer till tals. I deras tidskrift Folkvett finns ju praktiskt taget aldrig några inslag från "troende". (Clas Svahn har fått säga sin mening om UFO-forskning, men det är ett undantag). En okritisk skepsis visas upp.

Unna dig ett ögonblick av ro och du förstår, hur idiotiskt du har sprungit omkring. Lär dig att vara tyst och du märker, att du har pratat alldeles för mycket.

Tschen Tschijn

Alla simmar vi i livets ocean! Och om en pärlfiskare inte finner några pärlor, så inte är det oceanens fel!

Nina Veligon

För att åstadkomma handling är ingenting bättre än enfold kombinerad med viljestyrka.

Henri Frédéric Amiel

Inte för att vara med och hata men för att vara med och älska har jag kommit till världen.

Sofokles

Allt eftersom folken bättrar sig bättrar sig också deras gudar...

Georg Christoph Lichtenberg

Jag önskar att jag kunde vänja mig av med allt, att jag kunde se från början, höra från början, känna från början. Vanan för-därvar vår filosofi.

Georg Christoph Lichtenberg

Att någon människa på jorden skulle kunna vara utan fördomar är den största fördomen.

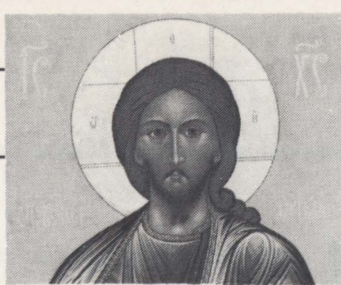
August von Kotzebue

Publiken applåderar ett fyrverkeri men inte en soluppgång.

Friedrich Hebbel

Vila dödar, endast den som handlar lever.

Theodor Körner

Vem var Jesus?

Det har getts skilda svar på frågan vem Jesus var. Tolkningarna av hans person och lära är många och olika. Icke-troendes kritik kan kännas smärtsam för troende, men är viktig för det seriösa sanningssökandet.

Referat: SM

Humanist är de norska humanetikernas tidskrift. I nummer 6, 1995 finns en intervju med kristendoms-kritikern Andreas Edwien. Denne har sedan 60-talet kritiskt granskat kyrkans förkunnelse om Jesus och redovisat sina slutsatser. Hans verk har förtigits av norska teologer, men allmänhetens intresse har varit större.

Intervjuaren Haagen Ringnes skriver att bara namnet Andreas Edwien låter som att svära i kyrkan. Speciellt har hans bok "Dogmet om Jesus" varit som ett rött skynke för teologerna. Den har blivit fördömd, förbigången med tystnad och dödförklarad men likväl återuppstått gång på gång. Nu finns den i en femte upplaga.

Andreas Edwien förklarar att "Dogmet om Jesus" är en utmaning till debatt om ett i Norge tabubelagt spörsmål: Var Jesus ofelbar? I tusen år har den norska folkkyrkans teologer genom sin prästvigdning varit förpliktade att svara ja på den frågan.

Edwien vänder sig mot en rad teologiska teser om Jesus, i första hand mot påståendet att Jesus var en person som i fråga om moral och rättskänsla, originalitet och insikter var totalt överlägsen andra människor. I andra hand vänder han sig mot kyrkans förklaring att Jesus i sina uttalanden om sig själv och sitt anspråk på att ha gudomlig fullmakt och auktoritet framstår som psykologiskt outgrundlig och därför måste förutsättas vara själsligt unik. I tredje hand vänder sig Edwien mot påståendet att några av Jesu lärjungar efter hans död hade upplevelser av hans uppståndelse som är helt oförklarliga om man inte antar att Jesus verkligen hade uppstått från de döda. Edwien anser sig ha visat att dessa för kyrkan fundamentala teser saknar historievetenskaplig grund.

Jesus talade inte till vår tids människor

Edwien poängterar också att Jesus aldrig vände sig till oss som lever idag och att han har pressats in i en världsfrälsarroll, som han inte kunnat fylla.

Det är grundligt dokumenterat, säger Edwien, att Jesus ansåg sin generation vara historiens sista, och denna upp-

fattning satte sin prägel på hans lära och framträdande. Han fann det således inte nödvändigt att se till att hans lära bevarades i skriftlig form. Jesus säger också enligt Matteus 15:24 att han inte blivit sänd till några andra än de förlorade fåren av Israels folk.

Edwien understryker att man gör våld mot Jesus som historisk person, när man framställer honom som en gud, till och med som världsguden själv, himmelens och jordens skapare.

En del i Jesu lära är bra, en del dåligt

Hur ser Andreas Edwien på Jesus i jämförelse med andra religionsförkunnare i forntiden? Han svarar att det bästa i Jesu etiska och teologiska förkunnelse är på samma nivå som det bästa i dåtidens religion och filosofi. På en låg nivå står däremot hans lära att några efter döden skall få uppleva paradiset lycka, medan andras lott blir helvetets pina.

Det finns starka våldsinslag i Jesu lära, påpekar Edwien. Även om moralläran har spår av en icke-vårdshållning, övertog han okritiskt den judiska mytologin om Gud som en krigsherre och straffare. Det skulle på domens dagen enligt Jesus gå mycket illa för hans teologiska motståndare och för de vantroende, som inte accepterade hans anspråk på att ha enastående gudomlig fullmakt.

Edwien ger kristendomen skulden för de grymma jude-förföljelserna i Europa. För den som känner till judarnas europeiska historia, säger han, är orsakssammanhanget obestridligt.

Andreas Edwien poängterar också att Nya testamentet förkunnar två gudar, både judarnas gud och Jesus. Jesus uppträder som ett slags vicegud med anspråk på att vara en enastående företrädare för sitt folks gud. Kyrkan accepterar denna Jesu syn på sig själv, men Edwien tror att Jesus istället var en mystiker med inre upplevelser av hallucinatorisk art och att detta förklarar mycket av hans ord och uppträdande.

Norska teologer har mött Andreas Edwien med tystnad. Men han menar att kyrkans teologer idag är förpliktade att följa demokratins spelregler och svara för vad de lär ut.

Historievetenskapliga frågor

Edwien förklarar att hans kritik av kyrkans teologi går ut på att visa att dogmerna om Jesu gudom och uppståndelse inte kan betraktas som "trosfrågor", eftersom de är grundade på påståenden om verkliga historiska händelser. Läran kan därför bara försvaras och motiveras eller kritiseras och avvisas med hjälp av förståndet, det vill säga med historiska argument i respekt för den historiska forskningens metoder och principer.

Biskopen Per Lønning avfärdade Edwien i en anmälan av hans bok med att kyrkan beskriver sin tro på Kristi gudom och uppståndelse som just en *tro*, inte som ett historiskt vetande. Men Edwien genmäler att kyrkans tro gäller sådant som hör till den historiska forskningens om-

råde och att den därmed överskrider "de självklara gränser inom vilka tron hör hemma".

De kristna teologerna använder "tron" för att fly undan historiska sanningskrav, menar Edwien. De beskriver Jesus som en övermänniska, vars gärningar inte begränsas av de normala naturlagarna, men de ser inte någon anledning att diskutera om den bilden av Jesus är historiskt sann eller inte.

Mot bakgrund av Jesusforskningens faktiska resultat, hävdar Edwien, har historikern idag full rätt att fastslå att övermänniskoteologin saknar historisk grund.

Referentens kommentar: Även om en människa kan *tro* att Jesus var Guds son och uppstod från de döda, får man konstatera att det i *historievetenskapen* saknas stöd för läran om Jesu övermänskliga gärningar och uppståndelse från de döda. Ja, vi vet faktiskt ingenting alls säkert om den historiske Jesus. Evangelieberättelserna är ju trosvittnesbörd och inte redogörelser skrivna i en kritisk historievetenskaplig anda.

Tvivelaktigt historiskt värde

I Humanist nr 6, 1995 skriver också bland andra Finn Lie, en lekman som intresserat sig för Jesusforskningen. Han hävdar att en stor del av de nytestamentliga berättelserna om Jesus är av tvivelaktigt historiskt värde.

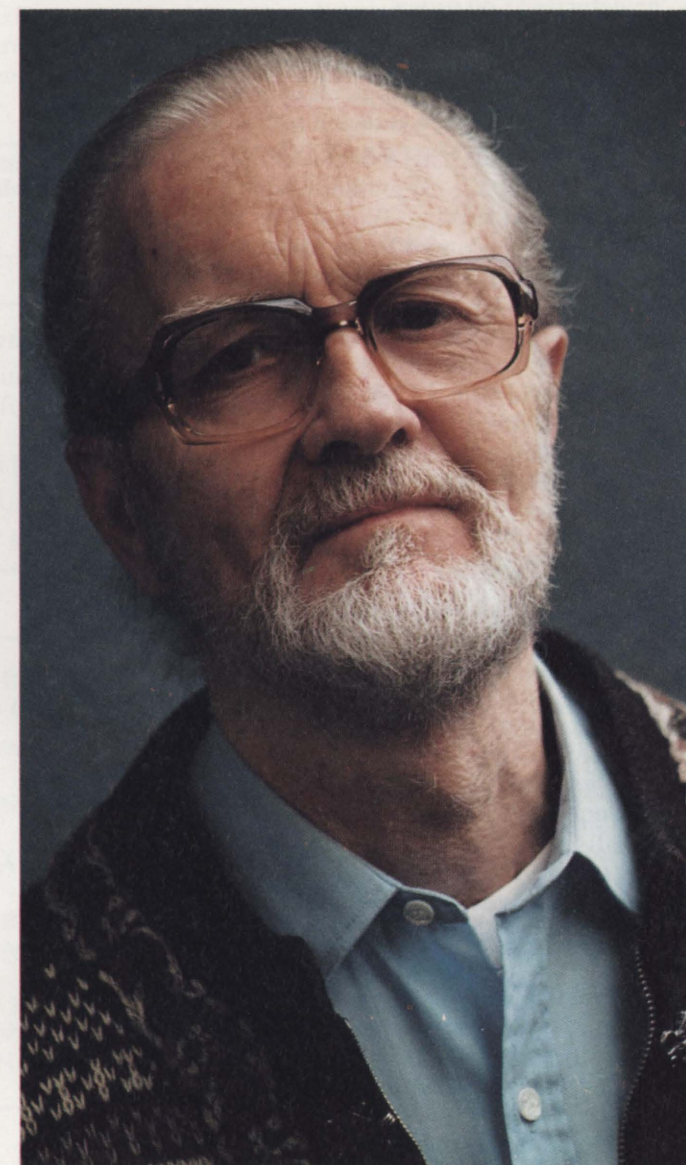
Jesu verkliga liv är dolt under ett lager av myter, sägner, trosföreställningar och dogmer, framhåller han, och det gäller att försöka komma bortom detta, om vi vill försöka teckna en bild av den historiske Jesus.

Det historiska grundmaterialet rörande Jesus är gemen-samt för troende och icke troende, konstaterar Lie, men tolkningen och slutsatserna skiljer sig åt – vilket de ju också gör, när man jämför de olika kyrkosamfundens förståelse av skrifterna. De skrifter det gäller är Bibelns fyra evangelier, som i delvis parallella berättelser berättar om en kort period i Jesu liv, innan han korsfästes. Av de fyra evangelierna kan bara tre anses vara acceptabelt tillförlitliga, nämligen Markus, Matteus och Lukas, de så kallade synoptikerna, medan däremot Johannesevangeliet bär stark prägel av fri diktning. Lie nämner inte de apokryfiska evangelierna, alltså berättelser om Jesus, som inte tagits med i Bibeln, men de torde å andra sidan vara av mindre historiskt intresse. (Se "Apokryferna till Nya testamentet" i urval och översättning av biskop Bertil Gärtner, Proprius 1972!)

Ingen av evangelieförfattarna hade varit en Jesu lärjunge eller ens träffat honom, och det minskar ju berättelsernas historiska värde. Det evangelium som räknas som det äldsta, Markus, skrevs antagligen 30-40 år efter Jesu död, de övriga kanske så sent som efter Jerusalems förstörelse år 70. Den äldsta idag bevarade avskriften är från cirka år 400.

Annat historiskt material om Jesus finns inte, skriver Finn Lie. Den judiske historikern och politikern Josefus Flavius (ca år 37-omkr. 100) nämner i sina böcker flera personer som omtalas i evangelierna: Herodes den store, Antipas, Arkelaus, Pontius Pilatus, de två Agrippa, Felix, Bernice och Johannes döparen, men Josefus har inte ett enda ord att säga om Jesus. Det finns visserligen ett avsnitt om Jesus i "Det judiska kriget", men de flesta forskare är överens om att det är ett senare tillägg och ett falsarium. Hade Josefus inte hört talas om Jesus, eller bedömde han honom som föga betydelsefull? Väldigt var han tydligen inte, när Josefus skrev sina historiska skrifter.

Inte heller Paulus har i sina brev något att berätta om Jesu liv. Han var samtida med Jesus i Jerusalem, och han bodde

Andreas Edwien förtigs av de norska teologerna, men hans bok "Dogmet om Jesus" säljer bra. Foto: Axel Sandberg.

en tid hos Petrus – ändå har han i breven inget att berätta om Jesu liv, fränsett att uppståndelsen har ägt rum. Detta är anmärkningsvärt och förblir oförklarad.

Jesu uppståndelse i Paulus tolkning blir grunden för kristendomen. Det var ju Paulus som skapade den första kristna teologin.

Jesus inget unikum

Jesu lära är inte så unik som de kristna gärna tror, framhåller Finn Lie. Bergspredikan exempelvis går i huvudsak tillbaka på "De tolv patriarkernas visdom" cirka 100 år före Jesu födelse, och flera andra Jesusord finns i äldre judiska skrifter.

Lie påpekar också att en rad uttalanden, som tillskrivs Jesus, står i tydlig motsättning till andra delar av hans budskap. Så säger han exempelvis enligt Matteus 10, verserna 34, 35 och 36: "Tro inte att jag har kommit med fred till jorden. Jag har inte kommit med fred utan med svärd. Ty jag har kommit för att ställa en man mot hans far, en dotter mot hennes mor, en sonhustru mot hennes svärmor, och

mannens husfolk skall bli hans fiender." Det är inte mycket av "fridsfurste" i de orden.

Jesu förklaring att alla som griper till svärd skall dödas med svärd (Matteus 26:52) står tydligt i strid med Lukas 22:36: "Men nu skall den som har en penningpung, ta med sig den, och likaså påsen, och den som är utan pengar skall sälja sin mantel och köpa sig ett svärd."

Miraklerna

Har Jesu underverk verkligen ägt rum? Han påstås ha förvandlat vatten till vin, men detta mirakel hade grekerna tidigare tillskrivit guden Apollon, så det var inget nytt. Jungfrufödseln, som skall bevisa Jesu gudomliga ursprung, är tydligen ett senare tillägg till evangeliet efter det att Josefs stamtavla tillbaka till kung David hade satts upp. Den Helige Andes roll vid Jesu födsel blir på den grunden tvivelaktig. Idén om jungfrufödsel var för övrigt inte ny. Även exempelvis Platon skall ha varit en följd av sådan födsel, berättar Finn Lie.

Fantastisk självbild

"Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden", förklarar Jesus, och han upprepar gärna att han är Guds son och gör sin faders vilja. Faderns vilja är bland annat "den dubbla utgången" vid den yttersta domen, där himmel eller helvete är de enda alternativen, och detta är huvudtemat i den religion som blivit följden av berättelserna om Jesus.

Jesus ger till och med syndernas förlåtelse å sin faders vägnar, och han bestämmer med sin fullmakt från Gud vem som skall bli frälst och vem som skall kastas i den eviga elden.

Sannerligen hade Jesus höga tankar om sig själv.

Messiasdrömmen

På Jesu tid fanns en förväntan att en Messias av Davids ätt en dag skulle komma och befria judarna från den romerska ockupationsmakten. En rad upprorsmakare samlade anhängare omkring sig och utgav sig för att vara den väntade. Josefus berättar om en rad upprorsrörelser, och det ligger nära till hands att tro, skriver Finn Lie, att anklagelsen mot Jesus byggde på att han troddes tillhöra en sådan grupp.

Konflikten med fariséerna

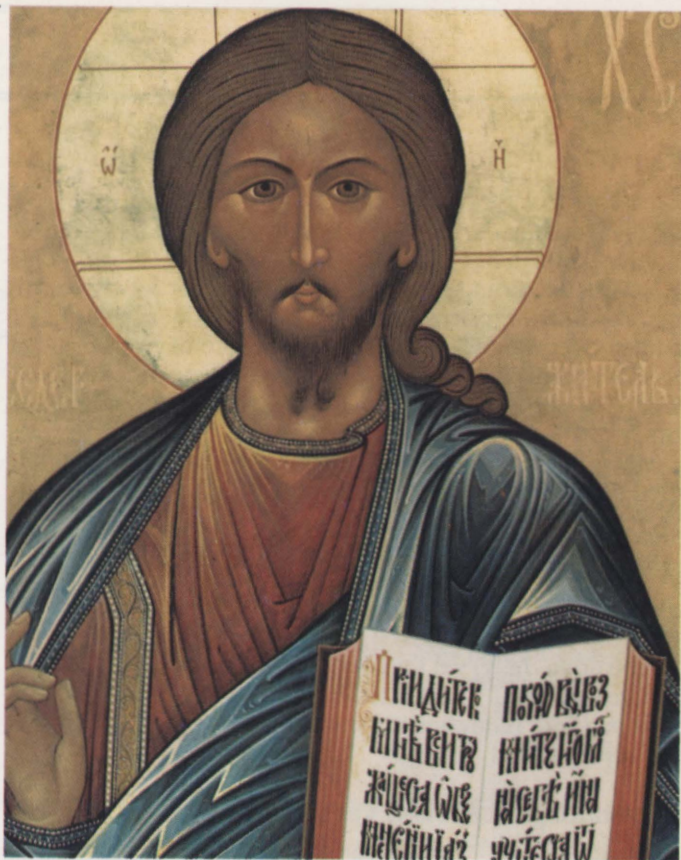
Jesus gjorde synnerligen nedsättande uttalanden om fariséerna och de skriftlärdade. De beskrevs som "huggorms-yngel" och "vitkalkade gravar fulla av de dödas ben och annat orent", bara intresserade av sin samhällsställning och att synas göra goda gärningar.

Där saknar Jesus all kärleksfull förståelse.

Konflikten mellan Jesus och fariséerna upptar en stordel av evangelierna, och den ledde, skriver Finn Lie, till sist till hans korsfästelse som politisk upprorsmakare och självut-nämnd Messias.

Krävande gärningslära

Jesu lära präglades av utomordentligt stränga moraliska krav, konstaterar Lie. "Om ditt högra öga förleder dig, så riv ut det och kasta det ifrån dig. Det är bättre för dig att en del av din kropp går förlorad än att hela kroppen kastas i helvetet. Och om din högra hand förleder dig, så hugg av den och kasta den ifrån dig. Det är bättre för dig att en del av din kropp går förlorad än att hela kroppen kommer till helvetet."

Jesus – son av Gud, fullkomlig människa, världens ljus, föredöme och Guds språkrör på jorden, undergörare, uppstånden från de döda, världens frälsare och beviset för Guds existens – så förkunnar kristendomen.

En man som vill bli hans lärjunge, ber om lov att först få begrava sin far, men får höra: "Följ du mig, och låt de döda begrava sina döda!"

En utomordentlig hårdhet syns alltså i flera av Jesu uttalanden. Den milde Jesus är bara en aspekt av hans personlighet.

Jesu hållning till de rika är kategoriskt negativ, konstaterar Finn Lie. De rika har redan fått ut sin lön och "det är lättare för en kamel att komma genom ett nålsöga än för en rik att komma in i himmelriket". Den rike unge man som kommer till honom med frågan vad han skall göra för att vinna evigt liv, måste gå bedrövad bort, sedan Jesus sagt åt honom att ge allt han ägde till de fattiga.

Slutet

Den så kallade "reningen av templet", när Jesus drev ut månglare, var en händelse som upprörde fariséerna och de skriftlärdade och som stadens romerska myndigheter antagligen inte satte värde på. Det finns grund att tro att Jesu uppträdande vid detta tillfälle ledde till konkreta planer hos hans motståndare på att göra sig kvitt honom med stöd av landshövdingen Pontius Pilatus, skriver Finn Lie.

Pilatus, som dömde Jesus till döden, tycks ha haft klart för sig att Jesus inte var någon politisk upprorsmakare och kungapretendent utan i stället en religiös förkunnare som dragit på sig de judiska prästernas vrede. Han vill tydligen släppa Jesus fri, sedan han erbjudit sig att låta piska honom, men folket krävde att han skulle korsfästas.

Detta var en del av de kritiska synpunkter, som förekommer om kristen tro. Det är lätt för icke-troende, som tycker att man skall tänka rationellt, att finna svagheter i kristendomen. De kristna själva är sällan intresserade av en granskning av hållfastheten i sin tro. Det brukar vara hjärtat som avgör.

Men kanske kan trots allt Jesus på flera sätt anses visa hur en människa bör vara.

**Kanalisering
och
regressioner till tidigare liv
även per brev
Kurser i kanalisering mm
Elenitta Westergård
021 - 750 66**

HÄLSOHEMMET MISTELGÅRDEN

i natursköna Kullahalvön. Efter strövtåg i naturen eller bad och golf kan du njuta av härlig vegetarisk kost, få råd och anvisningar för din livsföring m m. Tel. 042-353153 eller 010-6950074.

Kerstin & Josef Östlund.

Individuell Persona-Analysis

- Vem är jag? Varför lever jag det liv som jag lever?
- Vilken är min egentliga uppgift i den här inkarnationen?
- Hur kan jag fokusera det kvinnliga och det manliga elementet i mig till en enhet, så att jag blir "jag"?
- Vågar jag se och acceptera "skuggan" i mig? Dvs "säga ja" till min hemliga rädsla?

Varje inkarnation är ett arbete, ett livsprojekt, som måste slutföras. Jag hjälper dig att se och att nå fram till dina djupaste livsfrågor.

Vänd dig med förtroende till:

Inga-Britt Lundqvist

Antroposof, waldorflärare och astroterapeut med 30 års erfarenhet.

Box 34021, 100 26 STOCKHOLM
Telefon 08-656 11 03

Kontakt

"Drömkille" söker dig kurviga tjej som liksom jag är intresserad av Laurency, Bailey o dyl esoterik. Svara gärna med foto till "Tarzan", Sökaren f v b.

Tjej önskar brevväxla med likasinnade om tidskriften Sökarens ämnesområden. Svar till "Tvillingen", Sökaren f v b.

**Automatiska oljemålningar
med kosmiska budskap.
Lotta Haglund
08-54130841**

Ylva Sunna Cronstedt

håller kurser i reinkarnationsterapi 15–20 april utanför Stockholm och 29 juli–3 augusti på Österlen Ring Ylva eller Lisa 0563-30202! Försökspersoner sökes.

NYSTARTADE BOKFÖRLAGET EVOE

* oberoende forum för livsfrågor *

PRESENTERAR

EN DAG I NATTEN DOLD

TOLV POETERS DIKTER OM
MÖTET MED GUD

Sätt in 65 kronor på vårt postgiro Tobias Struck 120 94 89-2, så sänder vi boken direkt hem till Dig. Glad Vår!

Gåvor till stödfonden

Per Romée, Trelleborg, 50:-, Valter Sjöberg, Bredbyn, 50:-, Anders Lindell, Malmköping, 100:-, Sigvard Strömberg, Karlstad, 100:-, Gunnar Larson, Landskrona, 100:-, Lisa Larsson o Tomie

Eriksson, Göteborg, 250:-, Margit Ehne, Vänersborg, 250:-, Weronica Brottman, Hägersten, 50:-, Thomas Andersson, Oviken, 150:-, Lena Edvardsson, Göteborg, 50:-, Leif Malmström, Everöd, 250:-, Dolly Granqvist, Jönköping, 50:-, Margareta Lund, Uppsala, 50:-, Kristina Bryngel, Gnosjö, 50:-, Bo Andersson, Örebro, 50:-, Elsa Heino, Helsingborg, 100:-, Bengt Malmlof, Lerdala, 250:-, Kenneth Revland, Norrköping, 100:-, Ann-Marie Berg, Vällingby, 100:-, Marianne Wendt, Hjo, 250:-, Arne Bohlin, Tjällmo, 50:-, Birgit Eriksson, Vreta Kloster, 100:-, Inger Jansson, Karlstad, 100:-, H. Kehlmán, Farsta, 350:-, Ulf Beijer, Skärholmen, 50:-, Maj Ölund, Råda, 50:-, Sven Nyberg, Piteå, 50:-, Hanna & Tommy Westh, Karlstad, 50:-, M. Inkinen, Järfälla, 50:-, K. Boman, Sandviken, 50:-, Torsten A. Lilja, Skärholmen, 100:-, Torsten Andersson, Romakloster, 50:-, Chia Brusewitz, Kullavik, 50:-, Hans Bergdahl, Malmö, 25:-, Kerstin Stålnacke, Helsingborg, 50:-, Karin Lindström, Nässjö, 150:-, Rosa Litter, Ljung, 50:-, Erik von Gruenewald, Skogås, 50:-, Janne Wittsell, Stockholm, 100:-, Christina Pärge, Angered, 100:-, Folke Burstedt, Täby, 50:-, Anders Pålsson, Umeå, 50:-, Bo Eriksson, Tyresö, 50:-, Edor Dahlbeck, Hägersten, 50:-, Irmgard Seitz, Uppsala, 50:-, Kari Riutta, Göteborg, 75:-, Kjell Jonsson, Vällingby, 150:-, Nils-Erik Fransson, Lindås, 50:-, Ylva Hartzell, Stockholm, 50:-, Arne Kärln, Skövde, 50:-, Ulla-Karin Hallgren, Visby, 50:-, Jan Torberntsson, Fagersta, 50:-, Anna-Lisa Stenudd, Lidingö, 50:-, Christer Frank, Knivsta, 100:-, Niklas Bergström, Hälleforsnäs, 100:-, Povel Randén, Dalby, 100:-, Inge Fahlstedt, Visby, 50:-, Lars Skough, Kristianstad, 100:-, Oscar Ohlsson, Västra Frölunda, 250:-, Sture Lorens Kullberg, Lidingö, 250:-, Bernt Pettersson, Uppsala, 50:-, Ramon Sjöberg, Örebro, 50:-, Jan Malm-sjö, Stockholm, 250:-, Gunnar Videgård, Höör, 750:-, Berith Boström, Umeå, 50:-.

Hjärtligt tack för hjälpen!
SM

*Berit
Sarvisé*

Lär dig HELA dig själv och andra. Lär känna AURAN och förstå var blockeringar sitter.

Kurser i Hålsans Hus, Fjällgatan 23 A, 116 28 Stockholm. Telefon: 08 - 643 83 33 27-28/1, 24-25/2, 30-31/3, 27-28/4, 1-2/6

Healing

Hur fungerar healing? Kan alla hela? Måste man tro? Kom på ett föredrag och få dina frågor besvarade. 18/1, 15/2, 21/3, 18/4, 23/5

Om ni är mist 5 personer som vill gå en kurs kommer jag gärna till ER över en helg.

Tarot

Grundkurs 13-14/1, 16-17/3, 11-12/5 Stärk din intuition. Tag del av vårt ockulta arv. Låt de magiska korten Stödja och Vägleda dig.

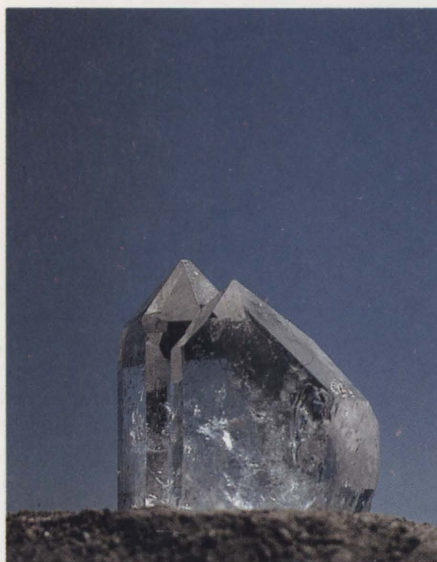
Berit är auktoriserad av Svenska Tarotförbundet 08 - 643 83 33

Sökaren nr 2, 1996

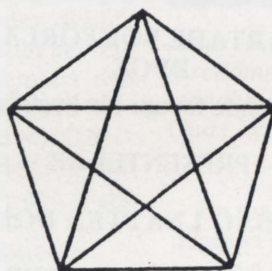
Adress	SÖKAREN Box 10 663 21 SKOGHALL
Telefon	054-51 89 00
Telefax	054-51 89 02
Postgiro	70 60 47-8
Bankgiro	372-8128
Redaktör och ansvarig utgivare	Sven Magnusson
Prenumeration	Helår (6 nr) 250:- Halvår 150:-
Annonser	Ring för prislista
Tryckeri	Wallin & Dalholm Lund
ISSN 0038-0504	

INNEHÅLL:

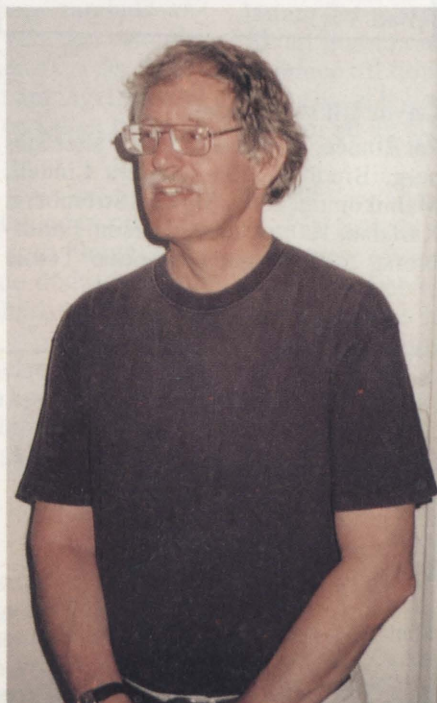
Tiiu Serenander: Helande kristaller	2
Rupert Sheldrake: Telepatiska sällskapsdjur	4
John Engelbrecht: Gopi Krishna och kundalini	8
SM: John E. Macks undersökningar	10
Dénis Lindbohm: En magisk världsbild	14
Håkan Arlebrand: Spiritismen	16
Böcker	19
Bonnie Greenwell: Kaos och början av en ny tid	20
John Wren-Lewis: Nära döden-upplevelser	21
Kenneth Ring: Att se framåt	23
Carol Neiman & Emily Goldman: Hemkosten	24
Bokfloden	26
Läsarforum	29
Rolf Blomberg: Johnny Love Wisdom	30
Nils-Olof Jacobson: Vandra mot ljuset	32
Sökarnyheter	34
SM: Vem var Jesus?	36

Kristallhealing är en verksamhet i Nya tiden.

Pentagram, en symbol för magi. Ur "Pentagram, maktens portal" av Dénis Lindbohm.

Kenneth Ring ser framåt med optimism.

Är kristaller verkligen helande så som kristallentusiaster påstår? Frågan kan endast besvaras efter erfarenhet, inte genom teoretiska spekulationer. Jag skulle kunna tänka mig att sätta en slant på att det finns en välgörande strålning från kristaller, bland annat för att jag tycker att jag förnimer detta. Men jag är inte säker.

Telepatiska sällskapsdjur – intressant! Jag kunde satsa en summa på att också det är sant. Om det kommer att bekräftas, ger det oss naturligtvis värdefull kunskap om djuren, vilken börleda till att vi behandlar dem bättre. Jag hoppas på utökad forskning inom området och på att fler vetenskapsmän inte skall vara så rädda att söka sanningar utanför erkända, upptrampade stigar.

John Mack är inte rädd han. Han bör hedras, tycker jag, för att han som forskarpionjär vågat ge sig in på ett viktigt område som säkerligen beles av en stor majoritet av vetenskaparna – oavsett om hans med all rätt ifrågasatta hypnosmetod till slut kommer att visa sig vara rimlig eller inte.

Dénis Lindbohm skriver intressant om magin och en världsbild bakom den. Han är en ovanlig sökare och tänkare som inte skramlar på utefter mänsklighetens allfarvägar.

Spiritismen grundar sig på märkliga fenomen som iakttagits sedan långt tillbaka i tiden. Håkan Arlebrand ger oss en (kritisk) översikt med en kort historik.

Från en amerikansk bok utgiven på ett teosofiskt förlag har vi hämtat några optimistiska röster inför framtiden. Mänskligheten håller på att förändras till det bättre, är budskapet: en ny tid randas.

John Engelbrecht redogör för Gopi Krishnas erfarenheter av kundalini-uppvaknande – ännu en berättelse om hur farligt det kan vara att väcka den fantastiska kundaliniormen.

I en kristendomskritisk artikel redogörs för i mitt tycke vettig kritik av kristen lära. (En del av bakgrunden till mitt eget sanningssökande är att jag inte är övertygad om kristendomens sanning.)

SM